

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 53

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 8 de març del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- Declaració institucional**, amb motiu de la celebració del 8 de març com a Dia Internacional de la Dona Treballadora. 2558
- Declaració institucional**, amb motiu de la commemoració dels atemptats terroristes de l'11 de març del 2004 a Madrid. 2559
- I. PREGUNTES:**
- 1) RGE núm. 1587/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pactes locals d'ocupació. 2559
- 2) RGE núm. 1581/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia. 2560
- 3) RGE núm. 2052/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a votació massiva a un candidat no conegut. 2561
- 4) RGE núm. 2053/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recomanacions del vot als residents argentins censats a Formentera. 2563
- 5) RGE núm. 2054/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recollida de documentació electoral dels residents argentins censats a Formentera. 2564
-
-

6) RGE núm. 2055/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a disculpes del President per l'organització de la inscripció massiva de residents argentins a Formentera. 2565

7) RGE núm. 2057/05, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de la fira INTEC a Eivissa. 2566

8) RGE núm. 2058/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb l'educació i esbarjo dels infants als hospitals. 2567

9) RGE núm. 2066/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a dotació econòmica dels centres d'ensenyament públics. 2568

10) RGE núm. 2060/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de gestió de centres. 2569

11) RGE núm. 2061/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanyes de donació d'òrgans i teixits. 2569

12) RGE núm. 2048/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions de la Conselleria d'Obres Públiques amb projectes d'autopistes a Eivissa-Aeroport i a Eivissa-Sant Antoni. 2570

13) RGE núm. 2056/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Reial Decret que estableix la nova regulació dels descomptes del transport aeri i marítim. 2571

14) RGE núm. 2059/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos d'ensenyament del català a distància mitjançant el sistema CAPSA. 2572

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5992/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat a les platges. 2573

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 1699/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política irregularitats en matèria de publicació del BOIB i exigència de respectar les dates de publicació del BOIB, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 523/05. 2580

2) RGE núm. 1818/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa nacionalista, relativa a normativa sobre educació infantil 0-3 anys, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6835/04. 2587

IV. DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT, de devolució, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 8613/04, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO):

1) RGE núm. 782/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 2594

2) RGE núm. 820/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 2596

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària d'avui i d'acord com vàrem quedar a la darrera Junta de Portaveus, llegirem dues declaracions institucionals. Per la qual cosa don la paraula al Secretari Primer de la cambra.

Declaració institucional, amb motiu de la celebració del 8 de març com a Dia Internacional de la Dona Treballadora.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional amb motiu de la celebració del 8 de març com a Dia Internacional de la Dona.

La primera celebració del Dia Internacional de la Dona es produí el dia 19 de març de 1911. Els primers anys les dates n'eren diferents segons els països, però al 1914 se celebrà per primera vegada el 8 de març simultàniament a Alemanya, Suècia i Rússia. Les recerques historiogràfiques més recents qüestionen l'existència d'una motivació única per a aquesta celebració, perquè els fets històrics que sovint s'han considerat l'origen de l'establiment d'aquesta data, i causa de commemoració més que de celebració (incendi d'una fàbrica tèxtil de Nova York en què moriren 129 treballadores i/o manifestació de treballadores del sector tèxtil de Nova York), es produïren en dies i anys distints dels habitualment tinguts per certs. Les raons històriques i sociopolítiques per les quals s'ha consolidat la data del 8 de març poden ser atribuïdes a factors diversos. No obstant, però, les possibles discrepàncies en la interpretació del context que ha produït a fixar aquesta data, és

ja un fet indiscutible la consolidació internacional del dia 8 de març com a Dia de la Dona, una data que, si més no, ens ha de fer reflexionar sobre les condicions vitals i laborals de la dona treballadora en el món en què vivim.

És innegable que en el darrer segle s'ha avançat en la reducció de les diferències laborals entre homes i dones, tan pel que fa a les oportunitats i les condicions per accedir al món laboral, com pel que en fa a les retribucions i l'assumpció de responsabilitats. Però també hem de reconèixer que aquesta afirmació només és certa a determinats llocs del planeta i que, ni tan sols en aquests casos, no se'n pot parlar en termes absoluts.

Encara resta molt per fer fins que ja no calgui de dedicar un dia específicament a la dona treballadora; estam enfora de la plena equiparació en les condicions laborals o professionals de l'home i la dona; la llar continua essent en massa casos un segon lloc de feina, no remunerat, per a les dones; manca suport familiar (salarial, fiscal i educatiu) que possibiliti realment l'elecció de les dones pel que en fa a la dedicació professional; cal insistir en la necessitat de formació cultural i educativa, i de legislació, per combatre hàbits, actituds i actuacions discriminatòries, de marginació, de violència de gènere o de penalització laboral de la maternitat. I hem de fer esment també de la creixent població de les dones immigrants que pateixen sovint un doble procés de discriminació.

Conseqüentment, en la celebració del 8 de març del 2005, Dia Internacional de la Dona,

El Parlament de les Illes Balears, conscient de la persistència de desigualtats discriminatòries, laborals i socials, entre homes i dones, es compromet a continuar impulsant totes aquelles mesures que contribueixin a assolir que les persones, homes i dones, puguin viure i treballar en condicions d'igualtat real i en què l'exercici de la llibertat i la dignitat no es vegi condicionat tampoc per discriminacions vinculades al gènere.

A la seu del Parlament, a 8 de març del 2005.

EL SR. PRESIDENT:

Aprovat per assentiment?

(Aplaudiments)

Sr. Secretari Primer té la paraula.

Declaració institucional, amb motiu de la commemoració dels atemptats terroristes de l'11 de març del 2004 a Madrid.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració Institucional amb motiu de la commemoració dels atemptats terroristes de l'11 de març del 2004 a Madrid.

Dia 11 de març del 2005 es compleix el primer aniversari del terrible atemptat terrorista que es patí a Madrid i, solidàriament, a tota Espanya, en una manifestació incommensurable de crueltat i vesània esgarrioses.

El Parlament de les Illes Balears, des de la més profunda i dolguda solidaritat declara:

- La seva voluntat de mantenir viu el record de les víctimes directes d'aquells actes esborronadors i de les que han patit i pateixen les conseqüències de la barbàrie humana, en qualsevol de les seves manifestacions, i especialment, en aquest cas, la del terrorisme.

- El seu suport a les famílies afectades per aquests i d'altres actes terroristes, no només mitjançant la solidaritat moral, sinó també amb l'impuls i/o l'assumpció de mesures que contribueixin a pal·liar les conseqüències d'aquestes tragèdies.

- La seva convicció que la solidesa i la maduresa democràtiques de la nostra societat continuaran essent els fonaments més fermes per fer front als fanatismes amb la paraula, el respecte i la convivència pacífica.

- La seva condemna més rotunda i inequívoca de les conductes i actuacions violentes i desmereixedores de la condició humana, qualsevulla siguin els arguments o denominacions en que s'emparin, i més especialment, les terroristes.

- El seu compromís decidit i incommovible amb la pau, el poder de la paraula, la solidaritat i la democràcia.

Aquesta declaració es trametrà a ls presidències de l'Ajuntament i la Comunitat de Madrid, a la Presidència del Govern de l'Estat i als presidents dels parlaments i assemblees de la resta de les comunitats autònomes d'Espanya.

A la seu del Parlament, a 8 de març del 2005.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovada per assentiment?

Queda aprovat per assentiment.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1587/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pactes locals d'ocupació.

Primera pregunta, ajornada de la sessió anterior, RGE núm. 1587/05, relativa a pactes locals d'ocupació que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Trabajo y Formación, ¿con qué ayuntamientos de la comunidad autónoma cree el Sr. Conseller que se firmarán pactos locales de ocupación? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo esper que hi hagi pactes locals d'ocupació en els següents ajuntaments: Manacor, Lluçmajor, Palma, Calvià i Marratxí a l'illa de Mallorca; Maó i Ciutadella a l'illa de Menorca; i Santa Eulàlia i l'Ajuntament d'Eivissa a Eivissa. Açò per la senzilla raó de què dia 17 de novembre passat vàrem firmar un compromís d'asseure-se amb els agent socials i la conselleria i tramitar i negociar el contingut de pactes locals. I aquests en un marc d'un pla d'ocupació que també esper que al llarg d'aquests mesos es pugui veure culminat i firmat per tots nosaltres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.2) Pregunta RGE núm. 1581/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia.

Segona pregunta RGE núm. 1581/05, ajornada de la sessió anterior, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Treball, voldríem saber què opina vostè de la sentència 633/04, de 20 de desembre, del Tribunal Superior de Justícia de Balears, que condemna la conselleria a readmetre a un treballador que va ser injustament acomiadat. Un treballador, a més, que tenia encomanada la tasca de prevenció de riscos laborals a Eivissa i Formentera i tenint en compte que els sindicats creuen, ho han dit públicament, que se'l va acomiadar per motius polítics i tenint en compte també que fins ara la conselleria no compleix la sentència i no li ha comunicat la reincorporació a aquest treballador, voldríem saber si ens pot donar el conseller alguna explicació lògica que desmenteixi aquestes afirmacions dels sindicats. I per altra banda també, veure què li sembla que sigui la Conselleria de Treball la que ha de vetllar per als drets dels treballadors sigui condemnada per un acomiadament improcedent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, estaria bé que parlés amb una mica més de propietat. És a dir, des de la Conselleria de Treball no som els responsables dels funcionaris, ni dels treballadors públics de la comunitat autònoma. Per tant, té poc sentit que quan vostè parla de les competències de la

Conselleria de Treball, faci veure que és la meua conselleria la que ha fet res a favor o en contra. Me pot sol·licitar una compareixença i li explicaré el que segurament vostès varen fer, per la companyonia que sembla que hi ha entre vostè i aquesta persona a la que fa referència. Però escolti, aquí no tenc temps.

En qualsevol cas jo no opin de les sentències, el que feim en el Govern és acatar-les i respectar-les que és allò que pertoca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Realment esperava alguna cosa més del Sr. Conseller. La veritat és que m'agradaria haver tengut alguna explicació de per què es va acomiadar aquest treballador que estava donant suport a les tasques de prevenció de riscos laborals, en col·laboració amb la Inspecció de Treball i que feia una feina molt important per als treballadors d'Eivissa i Formentera, per a la seguretat laboral, no per qüestions de companyonia.

I per altra banda que expliqués el conseller també com ha augmentat des de què està el PP al Govern la sinistralitat laboral, que curiosament ha coincidit amb l'acomiadament d'aquest treballador encarregat de la prevenció de riscos laborals. I no me digui que són problemes d'ordinadors o d'enquestes. És un fet absolutament cert que això és així, perquè vostès eliminen aquests llocs de feina, eliminen un tècnic de prevenció de riscos laborals que feia una feina molt important i ja dic, que se deu a motivacions polítiques, vostè no ho ha desmentit. Això sí, deixen de fer feines de prevenció de riscos laborals i en canvi ens distribueixen aquest kit de primers auxilis amb unes "tiritas". Jo no sé si aquesta és la política de prevenció de riscos que fan vostès, donar unes "tiritas" en comptes de controlar les condicions de feina. Diuen que Balears és un espai laboral a protegir, jo també ho crec, un espai laboral a protegir de vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Açò Sr. Ramon, el que vostè acaba de dir, és que el que explica el que segurament va passar. Miri, el mes d'abril de l'any 2001, dia 16, contracten aquest senyor per un mes, és un administratiu i el contracte és d'administratiu, per un mes. I quan varen veure segurament, jo no ho sé, que baixaven els accidents varen dir l'hem de tenir més estona i agafen i el mes següent el contracten pel que quedava d'any, de dia 7 de juny fins al desembre, dos contractes en un any i no va arribar a ser un any sencer. Després diuen va bé, carai! Idò dia 1 de l'1 del 2002 un altre i després dia 1 de l'1 del 2003 un altre. I dia 1 de setembre del

2003, açò ja era el Govern nostre, un altre. I després se va aturar el projecte d'inversió.

Perquè clar, el Sr. Costa va fer les primeres convocatòries de funcionaris, però places d'auxiliars d'inspecció a Eivissa..., perquè clar el Sr. Costa era del PSOE i aquest senyor no era del PSOE i no havia d'entrar per on havien d'entrar els altres mitjançant oposicions, havien de fer contractes successius, un, després un altre, etcètera. Vostè, jo crec que és afiliat a Comissions Obreres, vostè és sindicalista, a més de diputat, i vostè troba que quan parlen de precarietat laboral, etcètera, açò són les maneres? Vostè pot relacionar directament l'accidentabilitat laboral, la responsabilitat dels treballadors i els empresaris en la presència d'una persona perquè és un camarada seu?...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2052/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a votació massiva a un candidat no conegut.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2052/05, ...

(Remor de veus)

Pregaria un poc de silenci per favor. Moltes gràcies.

RGE núm. 2052/05, relativa a votació massiva a un candidat no conegut que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista volem plantejar avui 4 preguntes al Govern de les Illes Balears sobre l'anomenada operació MAPAU. Creim que ja és ben hora que el Sr. Matas doni una explicació política als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears sobre la presumpta trama finançada amb doblers públics per Govern del Partit Popular per aconseguir vots emigrats, censant-los a Formentera.

És un cas molt greu que ha deixat en evidència al Govern de les Illes Balears, hi ha molts d'indicis i un dels més clars, i per això li formul la pregunta clara, és quina raó lògica troba el President Matas perquè les persones que se varen censar a Formentera, els emigrants argentins que se varen censar a Formentera, votessin massivament a un candidat que ningú coneixia? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Molt Hble. President de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo li agraesc sincerament que ens facin aquestes preguntes avui en el Govern perquè això ens donarà peu a poder denunciar públicament la falsedat de les acusacions, de les conclusions que vostès i els seus missers estan avançant damunt aquesta qüestió.

Però per altra part a mi no me pareix correcte, me pareix una falta, sincerament, de respecte als professionals que en aquest moment estan fent una investigació judicial. Jo crec que per respecte a aquesta investigació i a aquests professionals, vostès, com nosaltres, haurien d'esperar que fessin la seva feina i jo li garantesc, perquè jo seré el primer interessat i jo li asseguro a vostè que li garanteix que tindrem temps quan acabin de passar comptes aquí en aquest Parlament i jo seré el primer interessat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. És evident que el President del Govern no vol donar cap explicació pública a la ciutadania de les Illes Balears. Sr. Matas, ja és ben hora que la doni, ha tengut moltíssimes oportunitats, fa més de 5 anys que va succeir aquesta qüestió, que vostè de puny i lletra, això està ben demostrat, va fer un organigrama allà on se plantejava tota l'operació MAPAU, com havia de succeir i se va anar complint pas a pas tota aquella operació política per aconseguir vots dels emigrants que se censassin a Formentera. I vostès, ningú del Partit Popular, encara no han donat cap explicació.

Ens sap molt de greu que la seva aportació avui en el debat sigui renyar a l'oposició perquè feim preguntes que jo crec que són d'interès general i que importa a tota la ciutadania de les Illes Balears saber què se fa amb els seus doblers. I li vull recordar, aquesta trama era finançada mitjançant doblers públics de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Per tant, és ben hora que vostè doni la cara i públicament digui què va succeir. I que ens expliqui clarament quina raó política, quina raó lògica veu a què el candidat Masdeu, que se presentava per la candidatura Agrupación Independiente Popular de Formentera tengués el 90% dels vots d'aquelles persones que se varen censar d'Argentina a Formentera, aquelles persones que se varen censar en el període de reclamacions, com aquest senyor té el 90% dels vots, quan ell diu que no se va fer campanya electoral a Argentina i resulta que a Formentera va guanyar la COPF l'any 99. Ens expliqui com explica aquest fet que és inexplicable Sr. Matas?

Avui deixa molt clar que això no té cap explicació lògica, que és allò que vostès han volgut dir, sinó que té una explicació clarament política, aquesta trama presumptament finançada amb doblers públics que vostès varen manifestar i varen dur a

terme des del Govern de les Illes Balears, des de l'anterior Govern del Partit Popular.

Per tant, Sr. Matas, no renyi l'oposició. Vostè és el President del Govern, ho era en aquell moment quan varen succeir aquests fets molt greus, que encara estan en judici. Nosaltres no depuram responsabilitats penals, però si volem depuració de responsabilitat política. I li record que aquest Parlament va concloure que vostè és una de les persones que tenen la responsabilitat política d'aquests fets tan greus. Per tant, li demanam explicacions en el Parlament de les Illes Balears i a la ciutadania de les Illes Balears...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...què han fet amb els doblers públics de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. I si és vera o no que varen fer un frau electoral. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Evidentment el viatge a l'Argentina no els ha sortit com vostès preveien i vostè o no té confiança, o no vol respectar, insistesc, l'actuació dels professionals. Però miri, això no és nou, com vostè molt bé ha dit, i vostès aquesta campanya ja la varen fer la passada legislatura. Vostès ja han intentat utilitzar la justícia per intentar eliminar l'adversari i no els va sortir massa bé, li ho vull recordar.

Jo li vull recordar que vostès, hi ha fet vostè referència, varen fer una comissió, varen utilitzar aquest Parlament per fer una comissió partidista, probablement no ha passat mai a cap parlament democràtic, no va admetre ni una sola de les propostes de compareixença de la meitat del Parlament de les Illes Balears. I varen utilitzar aquesta comissió per fer una campanya mediàtica de destrucció a l'adversari.

També li vull recordar, Sra. Armengol, que jo ja he estat jutjat, vostès me varen posar dues querelles per aquest assumpte. I que el Tribunal Suprem ha dictaminat la meva innocència respecte en aquest cas...

(Remor de veus)

Amb la informació naturalment que teníem, que és la mateixa informació per la qual vostès ja m'havien condemnat i matat, si haguessin pogut.

Jo només els vull dir que aquesta forma de fer política sempre se torna en contra d'aquell que la fa. Si vostè vol ocupar aquest lloc, la veig legítimament... Si vostè vol ocupar aquest lloc haurà de guanyar unes eleccions, s'haurà de guanyar la confiança dels ciutadans i haurà de plantejar realment temes que preocupin als ciutadans de les Illes Balears. Destruint l'adversari per altres mètodes mai podrà aconseguir seure en aquesta cadira.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

I només per acabar Sra. Armengol, perdoni President. Per acabar, també li deman que s'assumeixi la seva responsabilitat com a portaveu del principal grup de l'oposició. Si té preguntes a fer a aquest president les faci el portaveu que és qui ha d'assumir la seva responsabilitat, com passa a tots els parlaments democràtics i no s'amagui darrera l'actuació dels altres grups perquè jo...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Ja ho sé.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

...sí contestaré, cosa que li record que el Sr. Antich no feia perquè no contestava les preguntes de l'oposició.

(Aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, la Sra. Armengol també ha xerrat 30 segons més, vull que ho sàpiguen i hi ha membres que ho poden testimoniar. I per la importància d'aquesta pregunta crec que no hem de discutir 10 segons més o menys. Però sàpiga que per aquesta pregunta la Sra. Armengol també ha xerrat 30 segons més, vull que ho sàpiguen.

I.4) Pregunta RGE núm. 2053/05, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recomanacions del vot als residents argentins censats a Formentera.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 2053/05, relativa a recomanacions del vot dels residents argentins censats a Formentera que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que no cal recordar que abans de les eleccions autonòmiques del 99 i des del Govern, ja s'ha dit aquí, es va preparar una trama per manipular la voluntat dels ciutadans emigrants a Argentina i Uruguai. I després de 6 anys d'investigació política i judicial nosaltres aquí només ens centrarem en la política, evidentment, hi ha varies coses clares.

Una, que aquestes víctimes emigrants no tenen cap relació a Formentera, que ningú no sabia qui eren els candidats i molt menys quina era la coalició anomenada AIPF. Per altra banda que les cases Balears amb fons públics varen ser agents actius, que varen inscriure fins i tot a morts, que tots varen ser beneficiaris de l'Operació Enyorança i que els agents comercials es varen convertir en agents electorals.

I com a mostra, o com a prova de tot això, les declaracions textuais d'una de les víctimes. *"Ella había solicitado que le inscribieran en Muro, pese a lo cual le inscribieron en Formentera y que representantes de la Casa Balear de Santa Fe le recomendaron que votara a Jaume Matas. Jo no sabía cómo hacer y me enviaron a dos chicos jovencitos que me explicaron como se hacía. Los dos representantes de la Casa Balear de Santa Fe me señalaron que yo podía votar a quien quisiera, pero me aconsejaron que votara a Jaume Matas, que era el gobernador que había y que estaba promocionando los viajes de la Operación Añoranza. Pusimos la papeleta en el sobre -tot això en plural- y ellos se la llevaron"*.

Després de tot això i 6 anys després volem saber si el President del Govern ens pot explicar com pot ser que grups de joves, pagats amb fons públics, des del Govern recomanessin als residents argentins el vot al Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Govern no té constància d'aquestes afirmacions que vostè fa, sinó tot el contrari, nega rotundament l'existència d'aquesta trama i que aquests joves fessin aquestes feines que vostè està avui aquí comentant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé idò aquest Govern deu ser l'únic de tots els ciutadans de les Illes Balears que no té constància d'allò que han manifestat molts de testimonis. I en tot cas voldríem saber quina altre significat pot tenir l'expressió *"enviar jovencitos para explicar cómo se hacía y que recomendaban a Matas"*. Si tot això no s'està referint a dipositar el vot en favor del Partit Popular, ja me diran què feien *"estos jovencitos"* Sr. Flaquer, ens ho expliqui.

En definitiva jo crec que està clar que el partit que governa aquestes illes sempre té preparada una trama a cada elecció, quan no és una trama electoral és una trama d'espionatge informàtic i la més recent és una trama de control de mitjans de comunicació, que per cert el President del Govern avui ho ha deixat molt clar, que com que hi havia hagut en el temps del cas Formentera tota una trama mediàtica en contra del seu Govern, ara es veu que ha passat a l'ofensiva.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri Sra. Costa, jo li concretaré un poquet més. Tots els governs d'aquesta comunitat autònoma, fins i tot altres governs d'altres comunitats autònomes, han ajudat sempre a les comunitats establertes a l'exterior, tots, els del Partit Popular i també els seus. I dins aquest context li vull recordar que fins i tot el Consell Balear de Comunitats a l'Exterior va recomanar el seu dia, i gent del seu partit participava en aquest Consell Balear, que se fessin uns llistats de socis de totes aquestes cases Balears i és a aquesta feina segurament que se dedicaren aquestes persones en què varen rebre les ajudes i subvencions per part del Govern. Insistesc, amb el nostre Govern, amb el seu i amb els de moltes altres comunitats autònomes.

Vostès el que no poden fer és venir aquí i llançar acusacions genèriques, imputar sense noms ni llinatges a persones, a joves, unes feines que negam rotundament que se fessin. Volen confondre el que era, o el que és, el CERA (Cens Espanyol de Residents Absents), aquell llistat de socis que el propi Consell Balear de Comunitats a l'Exterior va recomanar que es fessin. I vostès fan i vénen aquí a aconseguir, allò que li ha dit el President, allò que no han aconseguit en els tribunals i més important encara a les eleccions. Vénen aquí a fer això, a remoure una altra vegada un tema que ha estat jutjat pels tribunals i el més important de tot, jutjat pels ciutadans.

Miri Sra. Costa, jo li he de desmentir rotundament l'afirmació que conté aquesta pregunta. El Govern del Partit Popular a l'anterior legislatura, baix cap dels conceptes, va contractar aquestes persones per dur a terme aquestes feines. Va donar les subvencions corresponents a les cases Balears, com ho varen fer també vostès en el seu dia. Jo li faig una recomanació Sra. Costa, aquell consell que donava el Sr. Matas a la Sra. Armengol abans, vostè la patit en les seves pròpies carns. Vostè en va fer bandera d'aquest tema sent Presidenta d'Eivissa i Formentera i va perdre, va perdre el Consell i el diputat de Formentera.

Jo li recoman que faci més feina en positiu i que s'oblidi d'acusar, d'incriminar i d'insultar sense donar cap tipus de prova en aquest sentit. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2054/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recollida de documentació electoral dels residents argentins censats a Formentera.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 2054/05, relativa a recollida de documentació electoral dels residents argentins censats a Formentera que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Presidente del Gobierno, no hay respuestas y no hay explicaciones, se han formulado ya dos preguntas y a ninguna de esas dos preguntas se ha dado ninguna explicación. Se limitan ustedes a criticar a la oposición porque les molesta que les hagan estas preguntas, preguntas que ya tendrían que estar repuestas desde hace mucho tiempo y que están todavía las respuestas en el aire. Con todo el tiempo que ha pasado todavía el máximo responsable, el que tenía la máxima responsabilidad en esta operación, no ha comparecido públicamente ante los tribunales de Baleares para dar una explicación política. Aquí le pedimos explicaciones políticas y tiene que dar una explicación política.

Mire, su Gobierno Sr. Matas pagaba la Casa Balear de Santa Fe para que ésta contratara a jóvenes como infantería de la operación Mapau. Estos jóvenes iban casa por casa recogiendo la documentación y el voto para asegurarse el resultado que ustedes pretendían. Un oriundo de Muro manifiesta que ha estado en Formentera, por supuesto, "yo no sabía cómo hacer y me enviaron dos chicos jovencitos que me explicaron como se hacía. Pusimos la papeleta en el sobre y ellos se la llevaron". ¿Nos puede explicar esto a qué viene? ¿Qué responsabilidad tiene en esta actuación Sr. Matas?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He d'insistir negant rotundament aquestes afirmacions que es fan des del Grup Parlamentari Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Se niega, pero no se explica. Cuando se niega no se explica, cuando se niega se evita el debate, puesto que podría haber dicho cualquier cosa. Es decir, ¿no es cierto que pagaron a la Casa Balear de Santa Fe? ¿No es cierto que estos jóvenes iban

recogiendo la documentación y las papeletas con el voto? ¿No es cierto eso? ¿Eso lo va a negar?, ¿esas evidencias las va a negar?

No, ahora nos dará cualquier otra explicación. Y no me venga, Sr. Flaquer, con que estamos metiéndonos con un asunto que está *sub iudice*, cuando usted mismo en esta tribuna, en la otra legislatura, llevó a cabo una iniciativa sobre un asunto que estaba *sub iudice* porque creían que estaba archivado y efectivamente, no lo estaba; evidentemente no lo estaba. ¿No se acuerda de las iniciativas que llevó usted en la otra legislatura sobre determinados temas judiciales?, ¿y haciendo advertencias a los juzgados, etc., etc.? Pero, en fin, no me meteré con esto.

No nos vengan tampoco...

(Intervenció inaudible)

No nos vengan tampoco con la historia -se lo digo porque como usted no contesta nunca, no contesta nunca y espera la segunda intervención para hacer su intervención- no nos venga con que estamos intentando presionar a ningún tribunal, porque yo no conozco ningún tribunal que se deje presionar, y si usted lo conoce haría bien en manifestarlo. Por lo menos esto es lo que ustedes han dicho, que se está intentando presionar a los tribunales. Si usted conoce algún tribunal que se deje presionar...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...dígalo, Sr. Conseller.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo només neg perquè vostè també només afirma sense aportar cap prova ni una. Quina prova ha aportat vostè aquí?

Miri, insistesc: el Govern de les Illes Balears va donar, com el mateix govern del pacte d'esquerres va donar, subvencions a les comunitats balears establertes a l'exterior perquè fessin les feines que consideraven oportunes, que a més els havia indicat el mateix consell de comunitats balears, que era no el CERA, sinó el llistat de socis de les cases balears. No pretenguin confondre l'opinió pública, i ara, Sr. Diéguez, no només estic negant, estic explicant.

Aquí només passa una cosa, i és que des de l'any 99 el seu partit, i de manera molt especial vostè, du una fixació especial en aquest tema, i li voldria dir que es varen dedicar més que a

governar, precisament, es varen dedicar a aquest tema i a un altre i així els va anar. El president els ha explicat que fins i tot varen muntar l'absurditat d'una comissió parlamentària per investigar l'oposició. De manera que no digui que el president no ha vingut mai a donar explicacions polítiques d'aquest tema en aquest parlament perquè hi va venir a una comissió d'investigació que vostès varen organitzar. I així els va anar; es varen dedicar més a això que a governar i així els va anar.

Però he de recordar que entre el 99, Sr. Diéguez, el 99 i avui hi hagut unes eleccions autonòmiques enmig, i que jo diria que un dels temes bandera que hi va haver en aquelles eleccions autonòmiques del 2003 va ser aquest tema i un altre que vostè també va remoure bastant, i que les eleccions varen dictaminar i varen determinar que el Sr. Matas, número 1 de la candidatura i la Sra. Estaràs, número 2 de la candidatura, tenguessin el suport majoritari de majoria absoluta de tots els ciutadans d'aquestes illes. Això els he de recordar.

I vostè, Sr. Diéguez, que és tan afeccionat a incriminar, a acusar, per què no comença a obrir una nova carpeta i per què no instrueix una nova carpeta sobre una carta falsificada on s'acusava el PP de recollir vots dels morts i que s'ha demostrat, en aquesta comissió rogatòria, que aquesta carta estava falsificada per un senyor que pel que es veu era de reconeguda afiliació socialista?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Comenci a investigar per aquí, Sr. Diéguez.

(Gran aldarull a la sala)

I.6) Pregunta RGE núm. 2055/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a disculpes del President per l'organització de la inscripció massiva de residents argentins a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 2055/05, relativa a disculpes del president per l'organització de la inscripció massiva de residents argentins a Formentera, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Supongo que seguirán tratando este tema como un tema de turismo, que a fin de cuentas para algunos lo fue en su momento. Para nosotros es un tema mucho más grave. Mire, Sr. Flaquer, estas cuestiones que están diciendo aquí, que las elecciones convalidan, no son nuevas.

Aquí vino un señor que fue elegido por mayoría absoluta presidente de la comunidad, el Sr. Gabriel Cañellas, y dijo que el asunto del túnel de Sóller había sido juzgado por los ciudadanos. Lo dijo aquí. Creo que dos meses después dimitía, dos o tres meses después de eso dimitía. Las urnas no lavan ninguna responsabilidad política; la responsabilidad política se afronta o no se afronta, como es el caso de lo que sucede ahora.

No me hable de instruir expedientes y cosas así, no me hable porque yo nunca he presentado una querrela contra ningún gobernante del Partido Popular. No podrá decir usted lo mismo, no podrá nunca, nunca. Solamente he defendido a dos víctimas, una de espionaje y otra de intento de soborno, a víctimas, a víctimas de una política corrupta...

(Remor de veus)

...de una política corrupta y sentenciada como corrupta. Sólo he defendido víctimas, Sr. Flaquer, ténganlo ustedes en cuenta. No como otros, que presentan ocho querrelas y aún estamos esperando que algún dirigente político tenga la gallardía, algún dirigente político que ha avalado eso tenga la gallardía de salir y disculparse. ¿Y sabe cómo nos responden? Con amenazas, con amenazas.

(Més remor de veus)

Mire, sus amenazas nos traen...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...por completo sin cuidado, nos traen por completo sin cuidado, y esta pregunta es prueba de que las amenazas, las que nos han hecho y las que nos están haciendo y saben bien a qué me refiero, nos traen por completo sin cuidado.

¿Sr. Matas, piensa usted disculparse por la llamada operación MAPAU?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc li contestarà la vicepresidenta, si no té inconvenient, però li vull recordar que el conseller de Turisme es a la vegada portaveu d'aquest grup parlamentari i d'aquest govern, perdó, d'aquest govern.

Diria al Sr. Diéguez que tenim, per decòrum a la Cambra i per respecte a la Cambra i als ciutadans de les Illes i a vostè mateix, Sr. Diéguez, advocat de prestigi i a més expresident d'aquesta cambra, no acostumam a contestar calúmnies. Però sí que li diré que contra mi s'han plantejat: "El Gobierno acusa a Estaràs de falsificar documentos", el gobierno del pacto de

progreso. “El Gobierno se querellará contra Rosa Estarás ante el Supremo por su gestión en la (...). El Gobierno dice que todo lo que hizo Estarás era chapucero; de no haberse producido un vuelco político y venir el pacto de progreso y de no haber contado con un buscador metódico -los buscadores del pacto cuando estaban en el Govern- es probable que el caso jamás se hubiera destapado”.

El caso el varen encarregar al Gobierno de las Islas, que va pagar varios informes externos. Por cierto, abogados que no eran de la comunidad, que de moment tenim ja factures per valor de més de 300.000 pessetes. Pensa el Sr. Diéguez tornar, i el seu govern aquell moment del pacte, sus socios, Sr. Diéguez, el dinero a las arcas por haber calumniado a una persona que ahora está hablando? Creo que quien tiene que pedir disculpas es el gobierno del pacto de progreso por la persecución que en aquel momento sufrí y que ahora volvemos a sufrir, como se ha demostrado en vía judicial. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aldarull i aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Me queda muy poco tiempo. Ahora veo que sale la Sra. Vicepresidenta del burladero con un trapo nuevo. No voy a embestir a ese trapo porque me trae por completo sin cuidado. Si usted quiere cualquier día tenemos un debate...

(Remor de veus)

Si quiere, cuando quiera y en igualdad de condiciones tenemos un debate...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...cuando quiera. Solamente una cosa...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Solamente una cosa porque se me acaba el tiempo y yo no voy a tener las ventajas que tienen otras personas cuando intervienen aquí.

Sr. Matas, mire, más que un presidente de un gobierno, tras lo que ha pasado hoy, usted es un capitán Araña.

(Continua la remor de veus i l'aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. L'expresident del Parlament amb aquest to de la intervenció no mereix cap resposta d'aquest govern. Moltes gràcies.

(Aplaudiments, aldarull i remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 2057/05, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de la fira INTEC a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 2057/05, relativa a resultat de la fira INTEC a Eivissa, que formula el diputat Sr. Diego Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, aquesta pregunta va adreçada a l'Hble. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació. Des del Grup Popular voldríem conèixer quin ha estat el resultat de la celebració de la fira d'Informàtica, Electrònica i Noves Tecnologies, INTEC, a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, la valoració que feim d'aquests resultats és positiva, ja que l'objectiu d'aquesta fira que va organitzar la institució insular va ser animar la població al desenvolupament de la societat de la informació i a l'ús de les noves tecnologies, incentivant l'intercanvi comercial, incentivant el negoci d'aquest sector, molt necessitat a les illes d'Eivissa i Formentera, i també en el tema de forma, ja que el cicle de conferències va ser un èxit.

A la fira INTEC hi varen participar 24 expositors, la majoria del sector privat, de components informàtics, de disseny de pàgines web, de digitalització de documents, electrònica de consum, domòtica, telefonia i telecomunicacions. El grau de satisfacció dels expositors va ser alt, i cal recordar l'enquesta que es va fer...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

...a l'enquesta que es va fer sobre el grau de satisfacció és que, l'organització de la fira, la va considerar el 62% dels productors com molt bona o bona, i el volum de negoci va ser considerat pel 63% dels productors com normal, bo o molt bo. És a dir, que el volum de negoci (...) un objectiu, a més de la difusió, va ser considerat com a positiu, també. I també hi va haver una preferència, pareix, dels expositors, que varen demanar que aqueixa fira, en un 65%, es fes anualment. Per tant en conjunt és una valoració molt positiva d'aquest resultat de la fira INTEC.

I.8) Pregunta RGE núm. 2058/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb l'educació i esbarjo dels infants als hospitals.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 2058/05, relativa a actuacions en relació a l'educació i l'esbarjo dels infants als hospitals, que formula la diputada Sra. Maria López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, el Grup Parlamentari Popular voldria saber quines actuacions encaminades a l'educació i l'esbarjo dels infants s'estan desenvolupant als hospitals gestionats per l'Ib-salut o la Conselleria de Salut i Consum.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, la conselleria amb aquest tema du principalment dues actuacions, una que fa ja 10 anys que està en funcionament i que duim en col·laboració amb la Conselleria d'Educació, a la qual vull agrair també aquesta col·laboració, i precisament es tracta de fer que els infants que estan hospitalitzats a l'Hospital de Son Dureta puguin mantenir la seva formació educativa a través d'un espai que està habilitat precisament a la planta adequada i que els permet continuar amb l'aprenentatge que duen a les escoles mentre recuperen la seva salut.

I l'altra actuació també principal en aquest sentit que feim és una actuació nova que hem pogut posar en marxa precisament gràcies a la col·laboració de la Fundació La Caixa i que s'ha operat a través d'un conveni marc signat a final de l'any 2003, amb una aportació per part d'aquesta entitat important de 360.000 euros que estan destinats a crear tres ciberaules a tres hospitals de Mallorca, tot i que està previst

que es pugui ampliar també a les illes de Menorca i d'Eivissa. Es tracta d'un esbarjo com la que es va inaugurar fa unes setmanes a l'Hospital de Son Llàtzer, on hi ha una sèrie de jocs, una sèrie de materials també educatius, formatius, i que romandrà oberta, segurament a partir del mes que ve -perquè a partir d'aquest mes, durant aquest mes estarà oberta els horabaixes- romandrà oberta les 24 hores per tal de poder minimitzar també l'hospitalització d'aquests infants a l'Hospital de Son Llàtzer. Està prevista també la pròxima obertura a l'Hospital de Son Dureta i també la darrera serà a l'Hospital de Manacor.

Es tracta de tota una sèrie de mesures que s'han de posar en marxa per tal, ja ho deia, amb l'objectiu primordial que és minimitzar aquesta hospitalització, sobretot si està destinada als infants, i que jo emmarcaria dins el pla d'humanització que du endavant aquesta conselleria perquè, en qualsevol cas, hem d'estar molt atents a les condicions especialment dels infants que han d'estar hospitalitzats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, creim que els infants quan van a un hospital ja en tenen prou amb la seva malaltia, sigui quina sigui; per tant creim que aquestes actuacions sempre són necessàries, són bones, i animam perquè vagin endavant i perquè augmentin, si pot ser, totes aquestes activitats que s'estan fent. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2066/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a dotació econòmica dels centres d'ensenyament públics.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 2066/05, relativa a dotació econòmica dels centres d'ensenyament públics, que formula el diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, per segona vegada, per segona vegada, la seva conselleria no ha pagat d'hora, dins els terminis que correspon, la dotació econòmica dels centres públics, i ha deixat una altra vegada les escoles i els instituts en una situació difícil. Ja van dues vegades. No havia passat mai i ja van dues vegades seguides. Veurem què passa el proper quadrimestre.

Ara expliqui'ns vostè quins són els motius pels quals no cobreixen el gener, com pertocava, la dotació dels centres públics.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, vull dir a la cambra que la transferència per al pagament es va dur a terme el dia d'ahir, dia 7, i que l'únic motiu d'aquest retard ha estat la implantació el mes de gener i primers dies de febrer d'enguany d'un nou sistema informàtic de gestió econòmica de l'administració de la CAIB que ha suposat determinats retards, no només en el departament d'Educació, però que s'estan regularitzant i s'estan normalitzant. Vull dir que aquest pagament ja s'ha produït en el dia d'ahir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, fa tres quarts els centres no havien cobrat; esper que cobrin i que sigui ver açò que vostè ens està dient, perquè el passat període de sessions ens deia que havien cobrat, veníem la setmana següent i encara no era cert. Esperem-ho.

Però miri, vostè també el passat període de sessions ens deia, als diputats que li demanàvem una vegada i una altra, que teníem poca imaginació per fer-li la mateixa pregunta. Jo la veritat és que en açò li don tota la raó, teníem poca imaginació; dec tenir poca imaginació perquè mai no m'hagués imaginat que ho tornés a fer vostè, que tornés deixar sense pagar els centres o ajorna-los dos mesos el seu pagament. És sens dubte tenir poca imaginació pensar que per segona vegada seguida un conseller és capaç d'ajornar el pagament dels centres educatius després d'haver-los tingut quatre mesos a pa i aigua l'any passat.

Vostè ara dóna la culpa a un nou sistema comptable. Jo, Sr. Conseller, suposant que açò sigui cert, supòs que també vostè coneix una paraula, previsió, i aquestes coses s'han de preveure. L'anterior administració educativa també va tenir canvis de sistema comptable, va posar en marxa sistemes de gestió econòmica i mai, mai, no van deixar els centres de cobrar d'hora.

Però també li he de dir una altra cosa. Miri, després del que van fer vostès als centres, quatre mesos, sabent on havien anat a parar els doblers, a pa i aigua, com dic, els van tenir, ens sembla d'una mala educació i d'una poca cortesia no haver reunit els directors per donar-los explicacions, per tranquil·litzar-los, si no que es van haver d'assabentar per un *mail*, per un simple *mail*, que no tornarien cobrar. Jo crec que l'educació de les Illes no es mereix açò i, el que es pitjor, no es mereix aquest tipus de responsables educatius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament vull insistir en el fet que ja hem pagat; si la transferència no ha arribat des del banc als centres es produirà entre avui i demà, però el pagament està lliurat. Primera qüestió.

Efectivament, però, el Sr. Diputat té poca imaginació, i també té poca autoritat; també té poca autoritat per parlar d'aquest tema perquè nosaltres, naturalment preocupats -ell diu que no hi estam- preocupats pel fet que es retardava el pagament hem mirat l'anterior administració si s'havia trobat, com ell ha citat, amb alguna qüestió similar i, efectivament, l'any 2000 també es va fer una migració d'un sistema a l'altre, i saben quin dia va pagar el conseller Damià Pons?, idò dia 9 de març, va pagar, i hem fet fins i tot pràctiques psicofòniques dins la conselleria per veure si sentíem la veu del diputat que tenia importantíssimes responsabilitats educatives a Menorca queixant-se o protestant al seu conseller. Es pensen que hem sentit res?, ni una paraula, ni una paraula.

(Petit aldarull a la sala)

Per tant vostè no cap autoritat per venir aquí a explicar el que està explicant.

Jo li he dit amb molta claredat quin era el problema, que és un problema que també vostès varen patir quan canviaren de sistema de pagaments l'any 2000, i això em diu que és fals però jo li ho puc demostrar, no ara, però li ho puc demostrar i li ho demostraré si no ho creu; vostès varen tenir la mateixa problemàtica. Per tant allò que és de poc respecte i de poca seriositat és tenir dues varen d'amidar, una vara per amidar el govern d'aquests moments i una altra basada en el silenci per amidar el propi govern, del qual vostè era responsable a l'illa de Menorca i del qual no es recorda ni un sol full de protesta, ni un sol *e-mail* de queixa, ni una sola queixa al conseller Damià Pons.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 2060/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de gestió de centres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 2060/05, relativa a pla de gestió de centres, que formula el diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és la següent: Quins objectius es persegueixen per part de la Conselleria d'Educació i Cultura amb l'aplicació de l'anomenat Pla de gestió de centres? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, els objectius són tres. Fonamentalment reduir els processos burocràtics que afecten els centres docents amb l'automatització, fins allà on permetin les noves tecnologies en el seu estat actual, tots els processos administratius de tal manera que s'augmenti la productivitat del personal dels centres. A tals efectes es doten els centres docents amb un sistema automatitzat de gestió complet i escrupolosament complidor de la normativa.

Per altra banda es pretén englobar els tutors d'alumnat en el procés educatiu dels seus fills per tal de millorar l'efectivitat de tot el sistema educatiu. Per aconseguir això s'organitza la informació generada a cada centre en una base de dades àmplia i accessible, dotada de tots els mecanismes de seguretat preceptius marcats per la LOP, a més d'altres accessoris perquè es consideren convenients. Sobre aquesta base s'aplica un procediment de consulta que informa els tutors legals dels resultats escolars dels seus fills i de les seves filles. A la pràctica això es fa amb un sistema de missatges a mòbils que ja ha entrat en funcionament de forma experimental a determinats centres i que comunica als tutors les faltes d'assistència dels alumnes dia a dia, a més de transmetre altres informacions en format molt més resumit. La segona part d'aquest sistema de comunicació amb els pares, actualment en fase de disseny, consistirà, senyores i senyors diputats, en una web a la qual es podran consultar, prèvia identificació, naturalment, totes les dades definitòries de la vida acadèmica de cadascun dels alumnes: faltes d'assistència, horaris, assoliment d'objectius, resultats acadèmics, comunicats als pares, i altres.

I en tercer lloc, el tercer gran objectiu és subministrar als responsables educatius un sistema d'informació, diagnòstic i suport en la presa de decisions que funcioni d'una manera completament automàtica i doni informació adequada a cada situació d'una manera immediata a partir de les dades generades en cada un dels centres.

Aquests són essencialment els tres objectius fonamentals que pretén l'aplicació del Pla de gestió de centres que ha d'esdevenir, efectivament, en una agilitació de la capacitat d'informació i en un descarregament dels esforços individuals que fan cada un dels responsables administratius per poder aconseguir, com es pretén, naturalment, i com és un objectiu d'aquesta legislatura, una administració més àgil.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2061/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanyes de donació d'òrgans i teixits.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 2061/05, relativa a campanyes de donació d'òrgans i teixits, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc no sé si hauré de demanar perdó perquè jo li faré preguntes de present i de futur, que pertanyen als nostres ciutadans i els preocupen, i no qüestions que han expirat, amb ics.

Jo li demanaria, que aquests dies he estat llegint sobre el tema de les donacions i me n'he adonat que sortosament aquesta comunitat està pràcticament en el podi en generositat i sensibilitat, i com que vostès sé que fan molta feina en aquest tema m'agradaria que la consellera ens fes la valoració de quins han estat els resultats de les campanyes de donació d'òrgans i teixits posades en marxa per part de la Conselleria de Salut i Consum.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Munar, efectivament a la comunitat autònoma estam duent a terme un programa de detecció, extracció i trasplantament d'òrgans i teixits en el qual s'ha invertit molta feina, a més, des de fa una sèrie d'anys. Estic contenta, tal com vostè ha indicat, de poder anunciar que, efectivament, durant l'any 2004 aquests resultats d'aquest programa han estat especialment bons, han experimentat un notable increment. Així, mentre en el 2003 vàrem tenir 32 donants, el 2004 hem tengut 44 donacions. Precisament aquesta xifra ens situa, efectivament, com vostè també ha dit, a la capçalera de tota Espanya en la taxa per milió d'habitants quant a donacions. Això demostra, efectivament, la solidaritat de la nostra població. I a més també m'agradaria dir-li que és una feina que hem aconseguit gràcies a la col·laboració de tots els centres sanitaris, centres hospitalaris; estic parlant tant de públics com de privats. Gràcies a aquesta col·laboració hem aconseguit aquestes xifres.

I jo dins aquest programa destacaria quatre aspectes fonamentals, tot i que n'hi ha molts més. Jo li puc dir, li puc anunciar que hem detectat una disminució de negatives quant als familiars per tal de fer aquestes donacions d'òrgans i teixits. També li he de dir que hem incorporat l'hospital de Manacor, precisament amb un servei d'extracció de còrnies que no tenia fins aquest moment. També hem posat en marxa un servei que és pioner a tot l'estat, que és precisament la donació de sang del cordó umbilical; és pioner perquè sense tenir aquest banc de sang de cordó umbilical hem aconseguit, gràcies a un conveni amb el banc de Barcelona, posar en marxa aquest circuit i en

aquest moment li puc dir que des que es va posar en marxa fins ara hem tengut 42 donacions de sang del cordó umbilical que s'han pogut aprofitar amb altres finalitats.

I finalment li he de dir també que hem tengut un augment també de distribució de carnets de donants perquè hem fet una campanya important per part de la conselleria en aquest sentit perquè ens pareixia molt important, també. Li he de dir que si en el 2003 es varen distribuir 1.129 carnets de donants d'òrgans i de teixits, i en el 2004 se n'han pogut distribuir 1.693.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 2048/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions de la Conselleria d'Obres Públiques amb projectes d'autopistes a Eivissa-Aeroport i a Eivissa-Sant Antoni.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 2048/05, relativa a actuacions a la Conselleria d'Obres Públiques sobre els projectes d'autopistes Eivissa-aeroport i Eivissa-Sant Antoni, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques, el conveni de carreteres de 12 de març del 2004 preveia la construcció d'un nou accés a l'aeroport d'Eivissa que havia d'estar licitat per al 2008 amb un pressupost de 3,93 milions d'euros, i el desdoblament de la carretera de Sant Antoni amb licitació el 2010 i un pressupost de 4,71 milions d'euros.

En comptes de complir aquest conveni la seva conselleria ha elaborat uns projectes d'autopistes que tenen pressupostos fins a més de vint vegades superiors a allò que hi havia al Conveni de carreteres. Com que es veu que saben que no es podran acollir al conveni finançat per Madrid, han optat per l'anomenat peatge a l'ombra, un eufemisme que amaga pagament ajornat, en frau de llei, i amb l'excusa d'una concessió d'obra pública que en realitat no existeix. Han exposat els estudis de viabilitat economicofinancera d'aquests projectes, estudis en els quals es preveu que la comunitat autònoma pagui a l'empresa constructora més de 122 milions d'euros, euros constants del 2005, en el cas de l'autopista de Sant Antoni, i més de 98 milions d'euros del 2005 en el cas de la carretera de l'autopista de l'aeroport.

Bé, donat que l'estudi de viabilitat segons la llei és el primer tràmit per a una concessió d'obra pública, que és previ a la realització del projecte, quins són els tràmits que faran a partir d'ara? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, primer, el peatge a l'ombra és un sistema de contractació pública previst a la Llei de concessions d'obra pública de l'administració de l'Estat que s'utilitza a tota Espanya i que s'utilitza a l'illa de Mallorca per part del Consell de Mallorca. Ho dic perquè frau de llei, estudiï un poquet i veurà que és un sistema legal. I a partir d'ara després de l'exposició pública el que farem és continuar amb la tramitació de l'expedient de contractació de les obres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. El peatge a l'ombra serà legal però a mi m'agradaria veure la referència a qualsevol llei a aquest concepte, i sobre el peatge a l'ombra s'amaga qualsevol tipus de qüestions.

Miri, a partir d'un estudi de viabilitat és quan correspon a elaborar els projectes, perquè vostès ja no estan dins el conveni, estan a una altra cosa. Però en tot cas no contesten, almenys no han contestat de moment, les al·legacions que ha fet determinada gent, entre ella jo mateix, però sí han contestat una cosa: les al·legacions que accepten són les de FCC, la constructora que es veu que té tan segur que serà la concessionària que ja posa les condicions i les hi accepten, i els augmenten encara el benefici, i aquesta constructora -deu ser casualitat- té en el seu consell d'administració el senyor papà de la Sra. Consellera...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

...Estela Matutes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, jo crec que ja basta d'acusacions falses a la Sra. Matutes i a no sé qui; jo no sé què s'inventa. Els sistemes de contractació que s'han seguit des de la conselleria són transparents al cent per cent, i vostè ho sap, i totes les al·legacions de l'estudi de viabilitat econòmica que han presentat particulars i que han presentat constructores per

intentar que el procediment sigui el millor, si ho ha estat i s'ha estudiat per la nostra consultora econòmica s'han acceptat, però deixi de dir falsedats. És que jo crec que vostè es caracteritza pel seu mal gust dient una sèrie de falsedats i unes acusacions a les persones molt greus, Sr. Diputat. Jo crec que la seva impunitat parlamentària té un límit, i amb això jo crec que vostè l'ha sobrepassada.

Li he de dir que allò que li fa ràbia, en el fons, és que fem les infraestructures, perquè Eivissa-Sant Josep està feta, està feta; mentre vostès discutien tants d'anys nosaltres l'hem feta, inaugurada, ja està, llesta. I la segona ronda d'Eivissa la vàrem començar el novembre i aquest estiu, si podem, almanco la posarem en funcionament, i el que era un drama, que era la segona ronda d'Eivissa, tota la gent d'Eivissa i Formentera està encantada. Aquesta és la realitat, està encantada, la gent. Les obres es fan bé, es fan aviat, es fan sense problemes, i la gent, només de pensar que aquest estiu la tendran en funcionament i que després hi circula tothom, perquè això també ho hem de saber, després hi circulen tots, vostè mateix circularà pel desdoblament de la ronda d'Eivissa, perquè això ho vull veure, no?

(Remor de veus)

Idò això és el que realment els fa ràbia. Els fa ràbia que vostès discutien i nosaltres feim realitzacions. Nosaltres feim, amb moltes travetes, això sí, moltes travetes, però seran realitzacions aquesta legislatura, i jo entenc que després d'un govern d'un pacte de progrés que va ser incapaç de fer cap infraestructura viària jo entenc que això molesti, perquè no duim ni dos anys de govern i ja les infraestructures n'hi ha de fetes, n'hi ha altres que comencen i aquest estiu estaran fetes, altres que començaran, i aquesta és la situació, i jo crec que el més gratificant per a un polític és veure les coses fetes i aquest és el nostre objectiu. Molts gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.13) Pregunta RGE núm. 2056/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Reial Decret que estableix la nova regulació dels descomptes del transport aeri i marítim.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 2056/05, relativa a reial decret que estableix la nova regulació dels descomptes del transport aeri i marítim, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Volíem conèixer quina valoració fa la consellera d'Obres Públiques davant l'aprovació del reial decret que, per part del Govern de l'Estat, estableix la nova regulació dels descomptes aeris, tenint en compte que si bé inicialment ens havien promès un 50% i varen incomplir aquesta promesa electoral; després ens van prometre el 38%, que posarien dins el pressupost i que,

curiosament, s'ho van oblidar, ara, finalment, està aprovat, però voldríem saber exactament quina és la valoració i si efectivament serà real aquest descompte i també serà retroactiu i es podrà cobrar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la consellera i el Govern valoram positivament l'aprovació del reial decret, sobretot tenint en compte les millores que en el mateix hem aconseguit des del Govern que s'acceptin, a pesar de l'oposició del Partit Socialista de les Illes Balears.

He de dir que des del primer moment el Govern va ser el primer a presentar al·legacions i reclamar, per una banda, la retroactivitat, i reclamar també la inclusió del transport marítim que, en una primera versió, estava exclòs.

Malgrat l'oposició i les desqualificacions personals del delegat del Govern, del secretari general del PSOE i de la presidenta de Menorca que, per carta ens exigia que el Govern de nou pagàs, al final, i he de dir que gràcies, entre d'altres coses, a la intervenció del PSOE canari, molt més coherent, hem aconseguit que l'administració de l'Estat donàs compliment íntegre al que, per unanimitat, s'havia aprovat en el Congrés dels Diputats.

Dir-li també que en aquest sentit també valoram, ho valor positivament i podem mostrar la nostra satisfacció perquè el mecanisme de devolució que va arbitrar el Govern de les Illes Balears doncs jo crec que ha estat molt bo, com ho demostra que la premsa canària, tant el PSOE canari, com el Ministeri de Foment, curiosament, varen posar Balears com a exemple del model de devolució, en concret *La Opinión Canaria*, dia 2 de març del 2005, diu: "Por otra parte, fuentes del Ministerio sugirieron ayer que el modelo balear en el que es el Gobierno regional el que adelanta las devoluciones, es el que mejor resultado está dando para satisfacción de los usuarios de las compañías aéreas y de las agencias de viajes". I el PSOE canari, una diputada, la Sra. Gloria Ribero, també afegí: "La diputada del PSOE lamentó que el ejecutivo canario regional no habilite partidas, como ha hecho Baleares, para adelantar la retroactividad de las ayudas". Per tant, és una gran satisfacció la intervenció que ha tengut el Govern de les Illes Balears, que al final es pogués aprovar amb tots els requisits el reial decret estatal. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.14) Pregunta RGE núm. 2059/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos d'ensenyament del català a distància mitjançant el sistema CAPSA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 2059/05, relativa a cursos d'ensenyament del català a distància mitjançant el sistema CAPSA, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quins objectius pretén aconseguir la Conselleria d'Interior amb la posada en marxa del sistema CAPSA d'ensenyament del català?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, des de l'inici de l'actual legislatura, el Govern de les Illes Balears ha assolit un compromís per posar (...) mitjançant el qual pensem que el coneixement de la llengua catalana a la funció pública ha de millorar.

Per aconseguir aquesta (...) primordial (...) la integració (...) les Illes Balears hem adoptat diverses mesures, entre d'altres que enguany, per exemple, hi hagi 80 cursos amb més de 4.800 hores lectives d'ensenyament. A més, hem posat en marxa, recentment, un procediment per estudiar el català, que es denomina CAPSA, a través del qual i a través d'Internet es pugui activar un sistema d'ensenyament allà on la persona pot conciliar molt millor la vida familiar i laboral i poder accedir al nivell B o C de català o millorar el seu sistema de coneixement. Un sistema que ha donat un gran èxit, perquè fins ara hi ha més de 400 persones inscrites de les quatre illes i que, lògicament, està dimensionat per arribar fins a 1000 alumnes. Durant tres mesos i al final d'aquesta legislatura, d'aquests cursos, doncs la persona, si ha aprovat l'examen, doncs rep aquesta qualificació d'apte amb nivell B o nivell C de català.

És un sistema nou allà on hi ha un tutor per a cada alumne, (...) gratuït de consulta i evidentment també consulta a través de mitjans informàtics. I, en definitiva, el que sí és important és que és un procediment nou que potencia lògicament el model lingüístic a les Illes Balears, el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc i el formenterenc, que estudia principalment en el curs B autors de les Illes, i en el curs C autors més generalistes de parla catalana. En definitiva, és una mesura que creim que serà positiva i que al final complirà aquell compromís que va adquirir el Govern que quant acabi la legislatura hi haurà més funcionaris amb coneixement de la llengua catalana que a l'inici de la mateixa.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5992/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretats a les platges.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 5992/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretats a les platges. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, es sabido por todos que con el Sr. Conseller de Interior hemos llegado a una especie de pacto tácito, ni hablado ni escrito, sino de paz a cambio de transparencia, y que por nuestra parte ha habido un cierto voto de confianza al Sr. Conseller a cambio de que la información de que debe disponer la oposición pues circule con fluidez y veracidad. Ante la eventualidad de esta interpelación, sobre política de seguridad en las playas, los portavoces de la oposición recibimos una atenta llamada y una documentación del Sr. Conseller, enviada para que todos dispusiéramos de los datos de que él dispone y para que nadie se contara con ventaja a la hora del presente debate, a tenor de los datos de la temporada sobre la seguridad en las playas, de las temporadas que hemos ido pasando durante estos últimos años. Y todos hemos recibido este documento, sobre propuestas y resumen de actuación del 2004 del Plan de Seguridad en las Playas, que es semejante al 90% al que se repartió en el Tercer Encuentro de Prevención y Seguridad en Playas de 25 y 26 de febrero de 2004, que además había sido entregado en una respuesta parlamentaria a un diputado de la oposición; pero sobre el que se había entregado ya previamente y sobre el que fue presentado en el encuentro al que hemos hecho referencia había un pequeño añadido, que era una serie de datos sobre fallecimientos en nuestras playas.

Así pues, lo novedoso de este documento son las estadísticas de fallecimientos por ahogamiento en las playas de Baleares; que estos son los datos de los que quería el Sr. Rodríguez que dispusiéramos. Curiosamente, en los datos que se nos entrega, a partir del momento en que llega el gobierno del pacto, se duplican los fallecimientos, que en el 99 fueron de 32 para pasar a 73 en el año 2000, e iniciar una línea descendente, pero abultada, de 54 en el 2001, 48 en el 2002, 27 en el 2003 y 27 en el 2004, de nuevo con el Partido Popular en el poder. Pero resulta que estos datos, aproximadamente, ya nos los había dado el Sr. Conseller el 17 de noviembre de 2004, respondiendo en comisión a una pregunta del diputado Sr. Ramon. Entonces, me pregunté: ¿si los datos ya se saben desde noviembre del 2004 por qué se nos presentan ahora como si fueran unos datos novedosos a la víspera de la interpelación? Y concluí que a lo mejor los datos podían no ser del todo correctos. Y en efecto, en efecto los datos no son correctos en absoluto.

Les daré los datos reales y auténticos: en el año 1999 hubo 32 fallecimientos, de ellos 16 en la isla de Formentera, la mitad. En el 2000 hubo 20 muertos, 20 fallecidos, y no los 73 que constan en la cifra. En el año 2001 hubo 17 y no los 54 que

constan en el documento. En el año 2002 hubo 16 y no los 48 que constan en el documento que se nos facilitó. En el 2003 no sé exactamente cuántos hubo, 27 son los que aparecen en el documento; pero en el año 2004 no hubo tampoco los 27 que figuran en el documento que nos hizo llegar, sino 39, 39 hasta octubre de 2004, no es correcta la cifra de 27.

Mire, daré solamente dos detalles sobre el verano del 2004. Un medio de comunicación, uno de los mejores informados de lo que sucede en la Conselleria de Interior, el 26 de julio publicaba que, a fecha 26 de julio ya habían fallecido 12 bañistas hasta esa fecha del verano y que esa cifra duplicaba a los fallecidos del 2003. El mismo medio de comunicación publicaba el 14 de enero de 2005: "Más de 30 personas, en su mayor parte turistas que se encontraban de vacaciones, perecieron ahogadas en aguas de Baleares durante el pasado verano". Esa cifra, más de 30, coincide con los 39 fallecidos a que se refirió el Sr. Conseller ante la Comisión de Asuntos Institucionales el 17 de noviembre de 2004. Es decir que los datos, Sr. Conseller, no son datos correctos.

Y ¿cómo se han hecho estos datos, de dónde salen estos datos no verídicos? Se lo diré. Durante la etapa de gobierno del pacto de progreso, el Sr. Conseller ha sumado dos cifras: la de los ahogados rescatados con vida y la de los ahogados no rescatados, es decir, la de los que, por desgracia, fallecieron en el incidente. Y entonces, en los años 2000, 2001, 2002 y 2003 mezcla muertos con vivos y en la estadística que nos da los pone todos como *exitus*, *exitus* es un nombre técnico latino que se utiliza para describir los fallecidos. Es decir que nos mete en la cifra con fallecidos los que, por fortuna para ellos y para esta comunidad autónoma también, fueron gente que sobrevivió al incidente que tuvo.

Y así, en el año 2001 hubo 54 accidentes graves con ahogados; de ellos, se salvaron 37 y 17 murieron. En la estadística del Sr. Conseller aparecen todos como fallecidos. En el año 2001 el número de muertos es de 54 personas, que es la suma de 37, que fueron rescatadas con vida, más los que, por desgracia, fallecieron.

Dos conclusiones sacamos de aquí: primera, Sr. Conseller, o ha intentado intoxicar a la oposición con datos falsos, nos ha dicho unos datos que no son verdaderos, y entonces, o una de dos, o estaba al tanto de que esos datos no eran correctos o también, que eso puede suceder, le han engañado a usted, que puede haberse dado; puede habernos facilitado esos datos sin tener conocimiento de ello. En ese caso, si usted también ha sido engañado porque le han facilitado unos datos que no son correctos, como uno de los representantes de los ciudadanos de Baleares a quien se ha querido engañar y en su nombre, le tengo que exigir el cese del responsable en siete días. O sea, si alguien le ha preparado unos datos falsos para que nos lleguen como falsos y usted no lo sabía, tiene que tomar medidas y cesar al responsable. Si no lo cesa, está asumiendo usted la responsabilidad de este subordinado, de quien sea que le haya dado estos datos que no son correctos.

La segunda conclusión a la que llegamos es que, desde la llegada al poder nuevamente del Partido Popular, los fallecidos en las playas se han disparado coincidiendo con una reducción de las aportaciones económicas. Le explicaré el porque del

aumento del número de fallecimientos. En el año 99 no había ningún programa de seguridad en playas; con la llegada del pacto de progreso comienzan a hacerse los planes de seguridad en playas, a los que en el año 1999 se suman 9 ayuntamientos, en el 2002, 19, y en el 2003 se suman 20. Durante cada año se invierten 300.000 euros cada año, más material que se entrega. Con la llegada del Partido Popular, a partir del año 2004, y según la respuesta parlamentaria que me hizo llegar el propio conseller, solamente se invirtieron 60.000 euros en ayudas a los ayuntamientos. Y en el caso particular de Formentera, donde el año 1999 hubo la mitad de muertos por ahogamiento de todas las Baleares y que por sus características necesitaba una atención especial, del gobierno del pacto recibía 25.000 euros anuales más material de salvamento; en la actualidad, según una respuesta a pregunta parlamentaria el Sr. Conseller recibe 4.000 euros, o sea se ha dividido por cuatro esa ayuda. Sr. Conseller, si cuando se aumentó la dotación presupuestaria disminuyó el número de fallecidos por ahogamiento en nuestras playas y cuando usted ha reducido la dotación presupuestaria ha aumentado la siniestralidad, debemos concluir que hay una cierta relación entre estos dos elementos.

Yo pensaba tratar en esta interpelación el análisis del Decreto de seguridad en playas, los problemas de su aplicación, etcétera, y no hablar de muertos en playas, pero es que el Sr. Rodríguez, creo que usted pensaba que iba a echarle en cara el aumento de fallecimientos tras las restricciones presupuestarias y nos ha dado estos datos, que ya le digo que no son correctos. Me queda muy poco tiempo para comentar el Decreto 2/2005, de 14 de enero, sobre medidas de seguridad y protección que han de cumplir las playas y zonas de baño. Como comentario general le diré que me parece muy positivo su contenido y con estas palabras pensaba comenzar mi interpelación, de no haber sido por el intento de intoxicación sobre el número de fallecidos en épocas anteriores, pero más que para alabanza, estamos aquí para plantear determinados problemas que tendrá su aplicación y proponer soluciones.

La primera pega que le hemos de poner es lo mucho que se ha tardado en publicar este decreto. Desde febrero de 2004 ya disponía de él, un borrador muy adelantado, y hasta el 15 de enero de 2005 se tarda un año en completar ese trabajo, que ha sido un tiempo bastante largo. Ahora, el tiempo que se han tomado para hacer el decreto, ahora se lo quitan a los ayuntamientos. Según la transitoria primera, en el plazo de tres meses tienen que tener catalogadas todas las playas, es decir, antes del 15 de abril de este año, antes de prácticamente un mes y poco más; y luego tienen otros tres meses para homologar sus planes de salvamento. Es decir, el 15 de julio es la fecha límite para homologar el plan de salvamento, de modo que este verano será casi imposible, creo yo, ojalá me lleve una sorpresa, y si es así y todos los ayuntamientos tienen sus planes de salvamento homologados le felicitaré por ello, me parece que será prácticamente imposible que este verano se pueda cumplir este decreto.

Según el decreto, tiene que haber carteles informativos en todos los accesos a las playas, en todos; torres de vigilancia cada 800 metros; socorristas; tablas de rescate; banderas cada 800 metros; en las playas sobre todo las de alto riesgo que son la inmensa mayoría de Baleares, porque se considera una playa de alto riesgo la que tiene mucha ocupación; y en una playa de

alto riesgo tiene que haber al menos doce socorristas, más los turnos que correspondan. En fin, por cierto, respecto a los socorristas sí que me llama la atención una cosa: a los socorristas de playa se les incrementan los requisitos, pero a los de piscina de hotel no, a los de piscina de hotel para nada; ¿y por qué se trata mejor a los hoteleros que a los ayuntamientos a la hora de exigirles preparación al personal de salvamento? Es un detalle.

El presupuesto que se dice que se aportará por la Conselleria son unos 200.000 euros, según tengo entendido, nos podrá decir el conseller si es otra cantidad. Yo he hecho un cálculo aproximado que, con los conocimientos que tengo, que no son tan extensos, sin duda, como los que dispone la Conselleria, pero calculo que aproximadamente harán falta cerca de 20 millones de euros para completar todo el material que se precisa, prácticamente un equipo ciclista tres años.

Vamos a ver, ¿cuál será la consecuencia que exista un decreto como el que hay ahora y que no se cumpla por los ayuntamientos? Porque le aseguro que va a ser muy difícil que se cumpla por todos los ayuntamientos. Pues miren, si una persona fallece, por desgracia, por ahogamiento en una playa, al triste hecho de cada muerte se añadirán consecuencias económicas muy malas para los ayuntamientos, puesto que podrán demandar al ayuntamiento por responsabilidad civil si han incumplido las medidas que les exige el decreto. Y el ayuntamiento tendrá que ser, naturalmente, condenado, si no ha cumplido todas las medidas de seguridad que le ordena la ley, a pagar indemnizaciones millonarias. Y los alcaldes de Baleares que no cumplan el decreto, lo que ya digo creo que va a ser muy difícil, en caso de accidente en las playas estarán sujetos, ya digo, a responsabilidad civil y, según como sea el incumplimiento, podría llegarse incluso a una responsabilidad penal, si el incumplimiento es absoluto y se entiende que ha sido en cierto modo doloso.

Pero es que a los consells insulares también les llega el problema, por lo siguiente: se les atribuye a los consells insulares facultades inspectoras (...) a los bomberos, y los bomberos solamente los tiene el Ayuntamiento de Palma y los consells insulares, por lo que ellos van a tener la obligación de inspeccionar, con lo cual también tendrán responsabilidad en los accidentes que se produzcan y una inspección no haya detectado y no haya establecido las medidas correctoras a tiempo que deba hacer. Por tanto, los consells de Mallorca, Menorca y Eivissa también serán codemandados en caso de una responsabilidad civil.

Mire, no tengo tiempo para extenderme más, acabo ya; Sr. Rodríguez, el decreto es bueno, es bueno, no le quiero decir que sea malo ni mucho menos, al contrario, cuantas más medidas de seguridad mejor, esta comunidad autónoma las necesita, es bueno, pero mejorable, por supuesto. Tal como está sólo sirve para trasladar toda la responsabilidad de los accidentes a los ayuntamientos. Yo le rogaría que recapacitara, si es necesario suspendiera una parte de él o llevara a cabo algún tipo de medidas preventivas para evitar el traslado de esa responsabilidad a los ayuntamientos, sin que ello signifique no agilizar al máximo la adopción de las medidas de precaución que sean precisas, y démosle una solución al problema que se avecina, sobre todo para los ayuntamientos. Debe entender, Sr.

Rodríguez, que no es lo mismo solucionar un problema que trasladar la responsabilidad de ese problema a otra institución, como en este caso sería a los ayuntamientos y también a los consells insulares.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern, l'Hble. Sr. Conseller d'Interior, Sr. Rodríguez Barberá.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, previamente quería hacer una fijación de posiciones, yo en ningún caso, cuando he remitido a los grupos parlamentarios el informe de las playas del 2004, en donde se recogen las previsiones y resultado, ha sido para intoxicar. He entregado los datos que tengo porque me parecía injusto que un compromiso que adquirí con la Comisión de Asuntos Institucionales de cuando estuviese el Plan de playas de 2005 acudir allí para exponerlo, pues que ahora viniese aquí hoy con una información que ustedes no disponían. Evidentemente, este documento que dispongo está puesto en sus manos para que usted sepa muy bien los datos que yo tengo y así poder intervenir mejor.

Pero mire, en primer lugar, quisiera hacer un breve repaso sobre las competencias de playas, porque lo que hoy me trae a mí aquí es ver la política de playas del Govern de las Illes Balears. La Ley de costas establece, en su artículo 110, que la elaboración y la aprobación de las disposiciones sobre seguridad en zonas de baño corresponden a la administración del Estado. De otro lado, la legislación vigente, en materia de régimen local, atribuye a los municipios, no lo atribuye el Govern sino que lo atribuye la legislación vigente, las competencias para garantizar la seguridad en lugares públicos, entre los que se encuentran las playas. Y el Govern, en base a sus competencias y a la Ley 2/1998, de 13 de marzo, de ordenación de emergencias de las Illes Balears, le corresponde el dispositivo integral de gestión de urgencias y de emergencias en cualquier punto de las Islas Baleares. Lógicamente, nosotros actuamos siempre después de que se ha producido esta urgencia u otra emergencia, hasta entonces, quien tiene la (...) de garantizar la seguridad en las playas es el Estado y los municipios.

Como todos ustedes saben, ha sido la prioridad del Gobierno, desde el inicio de esta legislatura, la seguridad, las emergencias, y de ahí se deriva el haber creado en su momento una dirección general, conscientes de la importancia que estas actuaciones tienen siempre en un (...) como la nuestra. Esta prioridad en política de emergencia (...) al alto número de residentes y de turistas que cada vez utilizan las zonas de baño, deseando sin duda todos, unos y otros, que sus días de descanso se desarrollen en unas condiciones óptimas de seguridad, hace

que el Govern lleve a cabo iniciatives que sin duda contribuyen a paliar déficits, conjuntamente con otras administraciones que, como he dicho antes, son las responsables directamente de esa seguridad en las zonas de baño. Dicho de otro modo, este Gobierno pone todo su empeño y todos sus medios para ayudar principalmente a unas administraciones, los municipios con una gran carga competencial que no se ve en modo alguno refrendada con una financiación adecuada y suficiente para hacer frente a sus competencias.

Usted interpreta aquí que tenemos falta de seguridad y que el Decreto pues viene a hacerlo. Y efectivamente esto es así, hemos hecho un decreto que es modélico y efectivamente ha habido un trámite, modélico quiere decir que supera bastante, todo es mejorable, pero que evidentemente es un paso positivo; es la primera vez que en el Estado español se hace un decreto de playas, no hay ninguna otra comunidad que tenga nada más que las Islas Baleares, nosotros estamos innovando en algo que hasta ahora no existía. Y efectivamente ha sido un largo trámite, desde el primer semestre del año pasado ha habido que dar audiencia a todos los integrantes y a todas las personas que tienen competencia en este aspecto, a los municipios, al Estado, a los consells insulares, a los cuerpos de bomberos, en definitiva a todos; ha habido que atender sus sugerencias, ha habido que hacer las reuniones que ha habido que hacer para aprobar el proyecto; enviarlo al Consell Consultiu y, efectivamente, en diciembre se pudo aprobar, o en enero, y se publicó en enero, me parece que fue el primer Consell de Govern.

Es verdad que es un trámite laborioso, pero evidentemente para tener la garantía de un trámite que diese la potestad a todos de decir aquello que creían conveniente en la audiencia, ha habido que hacerlo así. Una vez que disponemos de este decreto, lo intentaremos poner en marcha en este primer semestre. No será fácil, y estoy seguro que contaremos con la ayuda de ustedes para poder llevarlo a la práctica, porque es verdad que está siendo y que este decreto es ambicioso y que pretende poner un ordenamiento que hasta ahora no existía ni en Baleares ni en otra comunidad. Y estamos ya haciendo, junto con los municipios, un análisis de cada playa, no de cada playa, sino de cada zona de baño también de las cuatro islas Baleares, es una cuestión que es muy ambiciosa y que yo estoy seguro que pronto podré a los diputados informar en sede parlamentaria de cómo avanzamos en el tema éste. Y yo pienso contar con ustedes.

Mire, yo me planteo el trabajo en la conselleria no para rebajar el nivel de accidentes de uno a otro, sino para tratar que no haya ningún accidente. En seguridad nunca se puede decir todo, pero no es que haya 27 muertos o que haya 15 o que haya 17, uno solo que haya un accidente pues es evidente que nos obliga a esforzarnos más para que no exista otro accidente. Y lógicamente pues creo que en la Comisión de Asuntos Institucionales yo di una cifra que era provisional, que luego rectifiqué porque era provisional, y que lógicamente hasta el 31 de diciembre no se pudo cerrar; pero yo las cifras, Sr. Diéguez, son las que tengo, unas las he elaborado yo y otras las he recibido cuando he llegado a ser conseller. Por supuesto, que en el 99, 2000, 2001, 2002 no las he elaborado yo, estaban allí. Las del 2007, el primer semestre, no se quite usted méritos, es también, si bajaron los siniestros, responsabilidad del gobierno

del pacto de progreso; la mitad fue nuestra, la mitad fue del pacto de progreso. Por lo tanto, quiere decir que si bajaron en el 2003, hay una cuota aparte del pacto de progreso, porque evidentemente aquí ocurrió algo muy importante que usted ha dicho anteriormente, el año 2000 ocurrió un suceso en Baleares que se dispararon todas las alarmas, y fue lo que hizo que el 2001 se hiciera un plan de playas, si quieres no muy ambicioso, pero que sí que empezaba a trabajarse en el campo éste. Y nosotros lo que hemos hecho ha sido continuar con este plan de playas, generalizarlo a todos los municipios, ampliar las ayudas económicas y este año casi casi llega a 45 millones de pesetas. 45 millones de pesetas es una cifra importante, si además hemos de tener en cuenta que aparte de estos 45 millones de pesetas la comunidad va a adquirir 150 planchas de rescate y 30 deslizadores para poder también entregar a los municipios y que puedan hacer con ello un uso adecuado de seguridad en sus playas.

Quiero que, en el año 2003 y 2004, insistir en que no ha habido incremento ninguno. Y los datos que tengo son los que tengo aquí, Sr. Diéguez, y si tengo que revisarlos los revisaré, pero estoy seguro que responden a la verdad de lo que ha ocurrido el año 2004 en las playas de las Islas Baleares. Antes no sé, porque evidentemente no son datos que tengo yo, que vienen de las memorias anteriores y los asumo como propios, pero los (...) todos. Lo que sí que es cierto es que para mí no me vale con haber contenido el índice de accidentes con resultado de muerte en las playas, sino que hemos de luchar todavía para que baje todavía más, pero con el objetivo de que desaparezca, que es la única manera que estaremos conformes con que esto (...)

Y es verdad que la administración tiene que disponer todo lo necesario para evitar cualquier tipo de desgracia y esto es justamente lo que estamos haciendo desde el Govern. Hemos legislado en este sentido, hemos hecho un decreto de playas, y actualmente estamos haciendo un decreto regulador de socorristas, para profesionalizar lo máximo posible la seguridad en las zonas de baño, en las zonas que pueden tener algún riesgo. Y además tenemos previsto llevar en la Conselleria a cabo durante este año actuaciones diversas, que le anticipo aquí, pero que dentro de un mes o un mes y medio puede venir a la Comisión de Asuntos Institucionales para poder decirlo y dar un informe mucho más amplio sobre el tema éste, de las previsiones para el 2005; y, lógicamente, este informe que ya lo tienen ustedes también se lo acompañaré.

Les puedo hoy dar, es hoy un hito importante, y es que por primera vez todos los municipios de las Islas Baleares que tienen costa participan en el Plan de playas, todos; empezó el programa con 9 en el año 2001 y ahora ya tenemos a todos los municipios integrados, que es una cuestión importante y que los municipios han visto que es una cuestión ventajosa y que les responde cuestiones que no tenían resueltas y que con el Plan de playas lo pueden resolver. Hemos puesto en marcha una página web de playas, con el fin de que todo el mundo pueda disponer, si lo quiere, del estado de las playas en todo momento, las playas de Baleares. Hemos puesto en marcha un sistema de gestión integral de playas, también al tema éste. Y estamos participando, junto con otros países de la Unión Europea, en un proyecto que denominamos Sistema de Gestión Integral de Playas Certificación de Seguridad en Playas;

queremos playas seguras en todos los aspectos, no sólo en el aspecto físico, sino también en el aspecto medioambiental, en el aspecto que ofrezca todos los servicios que los ciudadanos exigen.

Vamos a continuar potenciando la gestión de los recursos con los municipios para mejorar las prestaciones de los servicios de vigilancia y socorrismo. Vamos a estar al lado de ellos, aunque es una obligación propia vamos a estar al lado de ellos para ayudarles, siempre que lo quieran ellos, por supuesto. Vamos a asegurar la implantación efectiva y declaración de los recursos que ceden a los ayuntamientos y realizar un seguimiento de los mismos, tanto en motos, planchas, como en (...). Vamos a aplicar el Decreto 2/2005, de 14 de enero, de seguridad en playas y ello supondrá que antes del mes de junio estén catalogadas todas las playas y zonas de baño y que todas ellas tengan un plan de salvamento. Vamos a promover actuaciones de sensibilización a la población y a los usuarios de la zona de baño, porque no olvide que cada uno somos los primeros agentes de seguridad nuestros propios y a veces por no respetar las señales que hay en las zonas de baño se padecen después accidentes que podrían haberse evitado. Vamos a evaluar los resultados de la implantación durante el 2004 de los planes (...) de accesibilidad a las playas y adoptar las medidas adecuadas para su eficacia. Vamos a incorporar nuevas tecnologías y medios, en concreto está previsto este año adquirir, como ya he dicho anteriormente, 150 tablas de baño de rescate y 50 deslizadores para su posterior entrega a los municipios.

Vamos a continuar con los trabajos con el IMEDEA para estudiar las corrientes de retorno que desconocen los bañistas que no son usuarios de las playas, pero que es un peligro para ellos. Vamos a elaborar un curso de técnico redactor de planes de salvamento y está previsto que se lleve en el mes de abril. Vamos a organizar un encuentro de prevención y seguridad en las playas, prevista también para el mes de abril. Vamos a organizar durante el próximo mes de noviembre una jornada técnica de coordinadores de playas, al objeto de analizar y extraer conclusiones de los resultados de temporada de verano.

Voy terminando Sr. Presidente, gracias por su amabilidad. Y en definitiva señorías, queremos desde la Conselleria de Interior mostrar nuestra satisfacción en la medida que las estamos implantado porque han contribuido a rebajar de manera sensible la siniestralidad en nuestra playas y zonas de baño, a posibilitar su disfrute con un nivel de riesgo bajo. Aunque también somos conscientes de que debemos continuar, debemos seguir trabajando al 100% para conseguir que no haya ninguna persona residente o turista que tenga un accidente en nuestras playas. Es evidente que nuestra meta, como nuestro objetivo final, tiene que ser el que no haya ningún caso de muerte por ahogamiento en nuestras playas y zonas de baño. Sólo así podremos estar enteramente satisfechos. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i per un temps de 5 minuts en primer lloc té la paraula en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Disculpi Sr. President, senyores i senyores diputats. La veritat és que inicialment volia fer una intervenció molt breu perquè el Decret de seguretat de platges, en general, el trobam positiu, encara que consideram que en qüestió de terminis i altres aspectes és millorable, però això ho és tot en la vida. De totes maneres crec que he de fer referència, m'hi sento obligat, a les dades que apareixen a la memòria de seguretat de platges del 2004, perquè pel que hem pogut constatar, o la memòria ens enganya o està evidentment errada i per tant, en segons quins aspectes dibuixa un panorama fals. Nosaltres creim que això és seriós si està fet intencionadament i creim que l'assumpte s'ha de clarificar, creim que s'han de donar explicacions clares damunt el tema, no és un tema per frivoltzar.

Ens demanam i demanam aquí públicament, no ens podem dirigir al Sr. Conseller directament en una fixació de posició, però sí que ens demanam si s'han rebaixat conscientment els accidents patits a platges durant el 2004, en conseqüència de morts. I si s'han inflat també conscientment els accidents, en conseqüència de morts, patits durant els anys del pacte de progrés. Si és així, si fos conscientment i hi hagués una falsificació de dades seria seriós i demanariem responsabilitats. Esperam que d'aquí a la moció aquest assumpte es clarifiqui perquè creim que és un tema que no s'ha de frivoltzar i en el cas que sigui una errada, naturalment, crec que el Sr. Conseller hauria de demanar disculpes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyores diputats.

(Inici d'intervenció inaudible)

...actual i de futur que el Grup Parlamentari Popular entén i li dóna total suport. Una gestió molt planificada, fins i tot a nivell europeu que beneficiarà i donarà seguretat a tanta gent que ho necessita i garantirà en general que els nostres visitants se sentin segurs durant les seves estades a les platges. Com ja s'ha dit aquí, tots els grups tenim coneixement del Pla de seguretat a les platges que ha elaborat el Govern, amb la col·laboració de tots els ajuntaments que tenen vorera, platja, perquè ells són els vertaders coneixedors de les necessitats reals, perills i altres condicionants que es poden donar a un o altre indret. En el gràfic d'aquest Pla de seguretat que el Govern vol posar en marxa podem veure els incidents greus dels anys 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 i curiosament els dos darrers han estat els més baixos en número de morts que s'han enregistrat durant els darrers 5 anys a al nostra comunitat.

D'una manera o l'altra, ja que vostès, el Grup Socialista, que presenta aquesta interpel·lació, sou hàbils en intentar demostrar fets consumats. (...) idò que els dos darrers estius que el Govern del Partit Popular ha governat aquesta comunitat ha estat el responsable de la seguretat a les platges en la seva

tasca, doncs s'han aconseguit els millors resultats quant a incidents greus a les nostres platges, durant com he dit aquests darrers 5 anys. No vull dir amb això que el Govern del pacte de progrés no va provar de posar en marxa qualque cosa, en l'intent de millorar la seguretat de les platges, segurament que sí, però ho va fer a la correguda i de pressa, quasi diria a la desesperada, amb la idea de vendre als ciutadans que el pacte de progrés tenia un gran projecte de seguretat a les platges. Mai més enfora de la realitat, perquè un projecte de seguretat a les platges, implica molta de feina i molta gent per preparar-lo. Però el temps li va venir al damunt, sense donar-se'n compte i havia de treure enmig qualque història i no es va fer més que repetir altres situacions, altres projectes que varen dur endavant, com per exemple la posada en marxa del tren a Manacor i que degut a les grapades va passar el que va passar. Vostès durant el seu mandat qualque cosa fèreu, com he dit. Per destacar, la compra de motos d'aigua, sense projecte, ni estudi de necessitats reals i que avui se troben aturades i algunes ja rovellades, perquè no era aquesta la necessitat d'aquell o aquell altre lloc en concret, sense tenir els estudis de la situació real no se podia sortir d'altra manera.

La Conselleria d'Interior enguany, amb un pressupost de 147.000 euros, destinat a la millora de la seguretat a les platges, és un altre de les mostres d'interès i responsabilitat del Govern del Partit Popular amb els serveis de salvament corresponents. Però també amb les platges netes, amb els controls de qualitat de les aigües, amb els socorristes ben preparats, amb el material necessari per desenvolupar la seva tasca, amb la senyalització molt especialment a les platges perilloses. Tot això per millorar aquest servei i evitar problemes greus. Des de principis de legislatura se fan feines importants en temes de seguretat i salvament de les nostres voreres, però sense cap dubte el més destacable és l'elaboració del catàleg del platges elaborat a la par amb els distints ajuntaments, els seus tècnics i responsables, amb l'esforç per les dues parts d'aconseguir una unificació de criteris generals de la nostra comunitat quant a la seguretat de les platges.

Com deia idò, amb el projecte del Govern ens donam compte que ha estat elaborat per gent molt preparada i coneixedora de les necessitats reals, la creació d'una pàgina web de les platges, la creació d'un sistema integral, programa europeu de sistema de gestió integral de les platges, continuar potenciant la gestió de recursos amb tots els ajuntaments. Tot això per millorar les prestacions del servei de vigilància i socorrisme. Assegurar l'efectiva implantació de la instal·lació de recursos que accedeixen els ajuntaments, seguint un procés continuat, aplicació del Decret 2/2005, de 14 de gener de seguretat a les platges. Creació del Decret de socorristes i auxiliar de socorristes. Promoure la sensibilització i avaluació dels resultats d'implantació del Pla pilot 2004, incorporació i generalització de noves tecnologies i mitjans, estudi de les corrents de retorn, elaboració del curs de tècnic redactor del Pla de salvament i concurs públic, com ens deia el conseller de 150 taules de rescat, concurs públic de 50 (...). Jornades tècniques de coordinadors de platja, etcètera, etcètera.

Són idò aquestes actuacions una mostra clara d'interès que té el Govern del Partit Popular de cara als ciutadans de les nostres illes i també dels que ens visiten. Només em queda dir-li Sr. Conseller, que aquesta tasca que vareu començar ara fa

dos estius està donant els seus fruits i està donant els seus fruits de cara a la nostra societat i als turistes que ens visiten. De qualque manera donam resposta a la gent que va confiar amb nosaltres a les passades eleccions i com vós deia al principi, teniu tot el suport i la confiança del Grup Parlamentari Popular perquè pugueu anar desenvolupant aquest projecte de futur de seguretat a les platges, que tanta i tanta gent se'n podrà beneficiar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Ve Sr. Conseller cómo las cifras son importantes, puesto que las cifras que usted mismo ha dicho que tenía en estos momentos la seguridad de que fueran correctas, pues han sido un columpio, han subido el representante del Grupo Parlamentario Popular y ha estado columpiandose durante 5 minutos. Yo entiendo que no las defienda y ya la digo, tiene mi confianza *ab initio* en el sentido de que a usted le han dado las cifras, usted no tiene porque preparar las cifras personalmente y le pueden haber dado unas cifras que no son correctas. Ahora las cifras que le he dado yo no son cifras que haya sacado de una profunda investigación, o de cualquier otro sitio.

Yo para darle las cifras de ahogados, rescatados, etcétera, he acudido a la revista de la Dirección General de Interior, es una revista de la Dirección General de Interior. Número 1 de enero de 2003, me dice el número de incidentes que ha habido con ahogados con resultado de muerte y con ahogados que han sido rescatados. Y de aquí he sacado que la suma de los dos son los que nos dan con resultado de *exitus*, de fallecimiento, sin descontar los que han sido rescatados vivos. Es decir, es un documento que está en su conselleria y este documento se ha elaborado en su conselleria con unos datos que están en su conselleria. Por eso insisto en la misma línea que insistía el representante del Grupo Parlamentario del PSM, en el sentido de que aquí a la moción entendemos que tiene que haber una asunción de responsabilidades por la persona que haya preparado esto, si ha sido de forma maliciosa y si ha sido por error que se nos explique por qué y de dónde venía ese error. Hombre! Me ha llamado la atención que incluso que algún parlamentario de aquí haya dicho que las motos náuticas no se utilizan, están oxidadas y cosas así, cuando tienen contratado en la conselleria un encargado de mantenimiento de embarcaciones. Ya se lo decía yo, si no sale de Marratxí ¿cómo va a repasar las motos náuticas? En fin, díganle a ese encargado que coja un bote de 3 en 1 y vaya por allí a ver qué hace con las motos náuticas.

Bueno, entrando ya un poco más en su intervención, nos ha dicho que esto es una responsabilidad del Estado y de los municipios. Ya lo sé Sr. Conseller, siempre tiende usted a repartir las responsabilidades, también es suya. La sentencia 149/1991 del Tribunal Constitucional, en protección civil tienen ustedes competencias, incluso creo que en la propia

introducción del Decreto 2/2005 creo que se hace constar incluso que tienen competencias y está muy bien que las desarrollen, que son concurrentes con otras competencias del Estado y de los municipios, de acuerdo, y tendrá todo nuestro apoyo para desarrollar ese tipo de competencias, todo nuestro apoyo. Efectivamente la intención que tenemos todos no es la de reducir incidentes, sino que pasen a cero, pero no conocemos otra manera de llegar a cero si no es reduciendo los incidentes, por eso nosotros hablamos normalmente de reducir incidentes, pero naturalmente que todos tratamos de llegar a ese hipotético y deseable número cero.

Sobre la dotación presupuestaria nos ha hablado de unos 45 millones de pesetas y que parece ser que es lo que hay previsto. Esto si que no hay manera de saberlo, porque le he hecho preguntas parlamentarias..., el año pasado fueron 60.000 me contestó en una pregunta parlamentaria. Pero cuando le he preguntado sobre las partidas presupuestarias de su conselleria para saber cuál es el estado, etcétera, le pregunté el estado de las partidas de la conselleria a 1 de marzo de 2004. La respuesta fue que el sistema informático de la conselleria, como el 1 de marzo era fiesta, pues no da resultados y no comunica el importe de las diferentes partidas presupuestarias. Hombre! El 1 de marzo era fiesta, pero el saldo del día anterior y el del día posterior debían ser iguales al del 1 de marzo. Es decir, acudiendo al día anterior, o al día posterior podía coger el saldo de las partidas del día 1 de marzo. Es decir, es difícil saber el presupuesto de su conselleria, el estado de gastos y demás, se lo digo con toda sinceridad y porque he intentado averiguarlo y me ha sido imposible.

Que se amplia el presupuesto, perfecto, estamos de acuerdo. Y ya le digo, de todas maneras esos 45 millones de pesetas nos siguen pareciendo escasos, ojala sean suficientes, pero nos siguen pareciendo escasos. Nos ha dicho que pensaba comprar 30 desfibriladores, creo que nos ha dicho 50, si son 50 de todas maneras me parece que no serán los que hacen falta para todas las playas. Todavía faltan algunos, sería conveniente que por lo menos hubiera 1 para cada playa de alto riesgo.

Respecto a los plazos, no me ha explicado con detalle si considera que los plazos se van a poder cumplir por los ayuntamientos para tener, no los planes de salvamento hechos, porque me ha dicho que pronto tendría los planes de salvamento hechos, ojala estén en la fecha que corresponde. Pero es que después de tener el plan hay que ejecutar el plan y algún municipio, por ejemplo el de Campos, por decir alguno que se me ocurre ahora mismo, registrarse necesita tener una cantidad de torres de salvamento, bueno más que farolas que suele poner usted, farolas pone, pero torres de salvamento harán falta sin duda muchas y en algunos municipios como Campos, Palma, o Formentera van a necesitar un montón y eso va a costar mucho dinero y habría que proveer recursos para todo ello.

Veo difícil que lleguemos a tiempo. Mire, el artículo 9.1, apartado A del decreto, dispone que los planes de salvamento deben de estar redactados por técnicos con un curso específico de formación de l'EBAP. Todavía no se han convocado los cursos, estamos ya en el mes de marzo y dice que se harán en abril, pero es que los planes de salvamento tienen que estar hechos ya, para junio y no tenemos los técnicos formados. Es

decir, los ayuntamientos están en una situación un poco complicada.

Sobre la reducción de recursos del año pasado no me ha dicho nada, convendría que dijera algo, por lo menos para que los de su grupo parlamentario supieran qué es lo que ha pasado que no ha habido la relación de aumento de fallecimientos en la época del pacto de progreso, sino que ha sido ahora...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor, si és tan amable.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí acabo. La cifra que nos ha dado de fallecimientos en el año 2004, en noviembre nos dio la de 39 y en la estadística a fecha de noviembre del 2004 nos dio 39 y nos ha dicho que esa cifra se ha movido a 27. Yo veo fácil que se olvido uno de incluir fallecimientos, pero que ponga fallecimientos de más no acaba de entender cómo puede darse el error. Entiendo que uno diga que ha habido tantos fallecimientos, pero no contamos X ahogados, que al final fallecieron al cabo de 3 días, un mes, etcétera, esto puede suceder. Pero tener 39 muertos en noviembre y ahora tener 27 no hay causas naturales que expliquen esa circunstancia, no hay causas.

En fin, deseamos en definitiva Sr. Conseller, que a la vista de la premura y de la cercanía del verano, sin descuidar la seguridad de los ciudadanos se tomen las medidas necesarias para evitar que los ayuntamientos se vean en una situación que entendemos que puede ser realmente complicada en caso de incumplir este decreto del 2005.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gràcies, Sr. President, señoras y señores diputados. En primer lugar quisiera agradecer la intervención del PSM, al igual que la del PSOE y les digo que haré verificar las cifras que figuran en la memoria, les aseguro que responden a la realidad, pero si hubiera algún error, no tendría ningún inconveniente en reconocerlo ante la cámara porque habrá sido un error lógicamente involuntario. También al Partido Popular el apoyo que da a la gestión del Gobierno, como no puede ser de otra forma y en definitiva agradecer su apoyo y sus sugerencias que se me hacen.

Mire Sr. Diéguez, creo que a todos nos preocupa la seguridad en las playas, lo estamos demostrando y creo que entre la intervención de hoy y la moción sirven para clarificar la postura, la posición y la acción del Gobierno en este campo. Pero me gustaría hacerle una indicación, si usted recoge esta revista que usted ha ensañado hoy, es la revista de la

Conselleria de Interior del primer trimestre del año 2003, en aquel momento esta comunidad era el paraíso terrenal y lo refleja esta revista, estábamos en época de elecciones y no había ni malas noticias, ni malos gestos. Todo eran magníficos resultados y buenas experiencias. Pero la realidad era otra y así lo vieron los ciudadanos. Yo no he cambiado ningún técnico de aquí, he cambiado políticos, pero técnicos no, los técnicos de la conselleria son los que hay ahora y los que estaban antes, han elaborado los mismos datos, los de antes y los de ahora. Lo que ocurre es que ahora no estamos en época de elecciones y a lo mejor tenemos que decir la realidad y la realidad a lo mejor es la que digo yo, o estoy equivocado. Pero yo no me rasgaré las vestiduras si tengo que rectificar, pero evidentemente usted no me pontifique con una revista que edita el Gobierno en el mismo trimestre de la elecciones autonómicas porque (...).

Efectivamente, la comunidad tiene competencia exclusiva en el ámbito de urgencias y emergencias. Pero hasta ese momento, hasta que se produce la urgencia y la emergencia, la competencia es o del Estado o de los municipios. Yo no estoy, lógicamente, quitándome ninguna competencia, justamente estoy apoyando porque mi trayectoria municipalista me indica que creo que a los que tenemos que apoyar es a los municipios. Estoy seguro que si usted habla con los municipios costaneros, recibirá como respuesta que tienen el apoyo y que la conselleria está a su lado para apoyarles. Y dar apoyo a los municipios es definir justamente las medidas de seguridad, porque mientras que no se definen las medidas de seguridad, éstas son etéreas y la más (...) que podamos ofrecer pues es la medida de seguridad. Sin embargo cuando un municipio tiene definido cual es el marco de seguridad que tiene que prestar a sus ciudadanos, se ciñe a él y está cumpliendo con su obligación. Esto es lo que hemos intentado hacer, pero como ya he dicho anteriormente, en este decreto han intervenido todos los municipios afectados, que hubiese inclusive una piscina de uso público, no particular, en su término municipal. Quiere decir que hemos hecho un gran acopio y un gran esfuerzo para que todos participasen en la realización de este decreto.

Mire yo este año le he dicho que la ayuda a los municipios a través del Plan de playas es de aproximadamente 45 millones de pesetas y se los haré llegar porque está estipulado que va a (...), con independencia que después nos gastemos 15 millones en adquirir las tablas y adquirir los desfibriladores que entregaremos a los municipios también. Pero una cuestión es la ayuda económica directa a los municipios para su plan de emergencia en las playas y otra es la dotación de elementos de rescate. Y efectivamente es cierto, tiene usted razón, yo estoy orgulloso de haber aportado a la ciudad de Palma durante mi gestión como teniente de alcalde una infraestructura, entre otras, más luz. Y espero que cuando acabe mi tiempo como conseller de Interior aporte a la comunidad de las Islas Baleares más seguridad, seguridad en las playas y más seguridad en otros campos también a través de la policía turística y local.

En definitiva yo creo que hoy tenemos que hacer un esfuerzo todos e intentar trabajar por la seguridad de nuestros ciudadanos, residentes y visitantes. Y en esto tenemos que estar todos juntos y buscaremos la verdad y una vez que tengamos clarificados los datos, estoy seguro que son los que hay aquí, lógicamente a partir de aquí yo les invito a todos a continuar con este trabajo, a aportarme sus sugerencias con la seguridad

de que yo las estudiaré y que si son posible, las pondré en práctica. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 1699/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política irregularitats en matèria de publicació del BOIB i exigència de respectar les dates de publicació del BOIB, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 523/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les mocions presentades. En primer lloc debatrem la moció RGE núm. 1699/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a irregularitats en matèria de publicació del BOIB i exigència de respectar les dades de publicació del BOIB, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 523/05. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Nos toca ahora hablar de una moción, derivada de la interpelación, sobre lo que sucedió con el Boletín Oficial de esta comunidad autónoma, respecto a la publicación de unos edictos del Ayuntamiento de Inca, en los que se preveía que hubiera un aumento de determinadas cuotas tributarias, aumento que por lo visto se ha convertido en epidemia, puesto que este Gobierno no hace más que aumentar los impuestos allá donde el Partido Popular disfruta del poder, aumenta los impuestos en los ayuntamientos, aumenta los impuestos en la comunidad autónoma y los aumentará todavía más. Eso sí, diciendo que no se aumentan, porque una cosa es lo que se hace y otra lo que se dice. Y si a veces lo que uno hace lo sabe explicar bien a lo mejor parece que hace lo que no hace, los tributos, los tributos son impuestos, tasas y contribuciones, según la Ley General Tributaria.

Sigamos. Repasemos una secuencia de los hechos que pudimos obtener del debate de la interpelación. El 30 de diciembre del 2004 se produce un acuerdo en el Ayuntamiento de Inca, 8 de enero del 2005 se publica ese acuerdo en el Boletín Oficial de la comunidad autónoma por primera vez, por primera vez se publica el 8 de enero del 2005. Según la consellera de Presidencia, Sra. Estaràs, frase textual "se cuelga en internet el 18 de enero a las 10,30" y dice, leo textualmente: "paralelamente sufre una duplicidad y se duplica en publicación de día 5 de enero, cosa que detecta el ayuntamiento". Aquí empezamos a ver el primer fenómeno sobrenatural y es que el 18 de enero, según dice la Sra. Consellera, se publican en internet los tributos, el aumento de tributos del Ayuntamiento de Inca y resulta que se dan cuenta, ete aquí el milagro, que el día 8 de enero se ha habia duplicado lo que estaba publicando el día 18. No es que el día 18 se duplica lo que se ha hecho el día 8, sino que el día 18 se detecta que 10 días antes se había duplicado lo que iban a hacer 10 días después. O sea, fenómenos *poltergate* del *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, pero eso es lo que textualmente dice la Sra. Consellera. En papel la nueva edición no ve la luz hasta día 21 del mismo mes,

el 21 de enero se hace la publicación y esa publicación que se hace se le coloca fecha de 31 de diciembre del año anterior.

Bien, el 20 de enero del 2005 se publica el edicto 776 del Ayuntamiento de Inca y dice que los edictos publicados el 8 de enero duplican los del Boletín extraordinario 189, de 31 de diciembre del 2004. Es decir, que no les consigue engañar a los del Ayuntamiento de Inca la ucronía, diría yo, que se produce en el Boletín Oficial de las Islas Baleares y se dan cuenta de que ha habido una duplicación, el 8 de enero duplica lo que se dice que se ha publicado el 31 de diciembre, pero el 31 de diciembre no se publicó, se publicó con posterioridad.

Bien, ¿cómo puede ser que se cuelgue en internet el 18 de enero si ya se ha publicado el 8, 10 días antes del mismo mes, en papel? ¿Cómo puede decirse que la publicación del día 8 de enero duplica la que todavía no se ha hecho, ni siquiera por internet y ya la duplican? La teoría de la relatividad señoras y señores diputados es revisada por una nueva visión de la relación espacio-tiempo por parte del Ayuntamiento de Inca como de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, según la cual lo anterior repite a lo posterior en el tiempo, atiendan porque el segundo gol del partido pasa a ser el primero. La publicación del 8 de enero resulta que publica por segunda vez lo que todavía no se ha publicado, porque no verá la luz hasta 10 días después en su edición electrónica. ¿Qué edición es la segunda, la que se publica primero o la que se publica en segundo lugar? La pregunta que parece tener una respuesta clara en el actual estado de conocimiento que tenemos de las leyes de la física. Si hay una publicación que ve la luz el 8 de enero y otra el 18, la segunda es la del 18 y por tanto la que duplica es la segunda.

Si la medición del tiempo servía para establecer que edición del BOIB es la que se publica primero, mediante la sencilla fórmula de que la se publica primero es la que se publica antes, la nueva física del Partido Popular transtorna ese criterio por uno nuevo, la que podemos llamar teoría bananera de la relatividad, según la cual el BOIB que se publica primero es el que da la gana a los señores que gobiernan, con independencia de la fecha real de su publicación, sino me digan en qué otro criterio se han basado para publicar una cosa si no ha sido la fecha que les ha dado la gana. Por eso hablamos de la teoría bananera de la relatividad espacio-tiempo. En aplicación estricta de esa teoría bananera de la relatividad deciden que el BOIB que se publica el día 8 duplique al del día 21. ¡Viva el estado de derecho!

¿Cómo se lleva a la práctica? Al BOIB que publican en segundo lugar, al que ve la luz el 21 de enero, le ponen fecha de 31 de diciembre del 2004 y asunto arreglado, le cambiamos el nombre al niño y listo. Y como así pasa a ser anterior al que ya se había publicado el 8 de enero se llega a la conclusión de que el que se publicó primero pasa a ser segundo. Los boletines se adelantan como un Fórmula 1; un boletín que se publica el 21 adelanta, eso sí, por la derecha, por la extrema derecha, saliéndose por completo de la pista, quiero decir del estado de derecho, y adelanta al que se publicó el día 8 de enero y llega hasta el 31 de diciembre del año anterior, ni más ni menos.

Señores del Govern, si hay una edición del boletín oficial del día 8 de enero y otra del 21 la primera es la del 8 y la

segunda es la del 21, pónganle ustedes el nombre que quieran al niño, es así. Si les queda alguna otra duda sobre los conceptos primero y segundo sólo les puedo hacer una recomendación: contraten como asesores a Epi y Blas y verán como sube el nivel científico del Gobierno; ellos saben de esto, creánme.

(Remor de veus i petit aldarull)

Para salvar la situación, para lograr que el segundo fuera el primero, le falsifican la fecha; para que vea la luz el día 21 le ponen fecha 31 de diciembre. Dijimos en la interpelación que en el presente asunto no estamos tratando de un retraso en la publicación de boletines; en un retraso los boletines se publican tarde, pero manteniendo el orden, llegan con retraso pero uno detrás de otro, como los que van hoy en día a Inca o a Manacor con las obras de la Sra. Cabrer, y por ello solicitamos, en una alteración del orden como la evidente, con una falsificación de la fecha, solicitamos el voto favorable de todos los grupos a lo que es una simple constatación física: El *Parlament de les Illes Balears* constata que la fecha 31 de diciembre de 2004 del BOIB que aparece identificado con el número 189 extraordinario no corresponde al día de su publicación, que fue el 21 de enero de 2005. Es una constatación de una ley física, el día que ve la luz es el día en que aparece. Podrán votar los señores del PP en contra, pero es como si votaran en contra de que el sol salga cada día por el este, será lo mismo.

En segundo lugar en nuestra moción solicitamos que se apruebe que el Parlamento de las Islas Baleares constata que la publicación por primera vez de los acuerdos del Ayuntamiento de Inca en el boletín oficial de 8 de enero y contenidos en otro BOIB fechado el 31 de diciembre, el número 189 extraordinario, imposibilita la aplicación de la modificación tributaria que contienen. El texto de este punto segundo es una consecuencia lógica del contenido del primero: no puede aplicarse una norma tributaria con carácter retroactivo, y en ello debemos estar todos de acuerdo y, si no, que salga alguien aquí y lo diga. No pasa nada, este estrado ha aguantado cosas peores, pueden estar completamente seguros que aguantará.

El tercer punto de la moción indica que el *Parlament de les Illes Balears* constata que la falta de publicación completa del Plan territorial de Mallorca en el Boletín Oficial de las Islas Baleares con anterioridad al 1 de enero de 2005 imposibilita legalmente que entre en vigor dicho día. También estamos dentro del camino de Perogrullo. Vamos a ver qué sucedió con el Plan territorial de Mallorca.

Nos lo reconoció la Sra. Consellera, que el BOIB en el que se publicaron las normas del plan no vio la luz hasta el día 12 de enero de 2005. Sólo haré mención a una de las consecuencias que trae consigo la falta de publicación: el plazo para recurrir era de quince días desde la fecha de su publicación; cualquier juez que tenga que entender de dicho asunto porque se le presente un recurso no se creará nada de lo que estamos diciendo aquí, dirá que es imposible, que la fecha del boletín es la fecha en que sale, y tomará como referencia, como fecha de referencia para contar el plazo, el día en que comienza el plazo a correr, la de 31 de diciembre de 2005, ya que esa fecha es la que falsamente consta en el edición impresa. ¿No consideran que puede suponer un atropello a los derechos

de los ciudadanos perjudicados que sólo dispongan de tres días para recurrir lo que en veinte días el Gobierno no ha sido capaz de publicar?, porque hacía ya bastante tiempo que lo tenía a su disposición para poderlo publicar el Gobierno.

Pero es que además en la edición que colgaron, como se suele decir, de Internet, de plan territorial contenía alguna frase que rozaba el sarcasmo. Decía: "Las imágenes correspondientes a este boletín sólo se pueden consultar en la edición impresa de papel", ¿y dónde estaba la edición impresa de papel?, todavía en el limbo de la imprenta, una edición impresa que no existía. Es decir, esos plazos no se puede entender que han transcurrido tal y como dice el boletín oficial.

El cuarto punto de la moción dice que el *Parlament de les Illes Balears* exige al *Govern de les Illes Balears* que respete las fechas de publicación del BOIB, haciendo constar en cada edición su fecha auténtica de impresión y la numeración correlativa. Seguimos por el camino de Perogrullo, planteando una nueva obviedad; ¿hay alguien que pueda no estar de acuerdo en que la edición del boletín ha de llevar su fecha auténtica de impresión y su numeración correlativa? Si consideran que lo de la fecha auténtica de edición puede resultar complicado por los retrasos que se puedan producir habitualmente, ofrezco transaccionar el texto de este apartado, dejando sólo que se mantenga la numeración correlativa, solamente eso, que no haya adelantamientos de un boletín a cuatro más, de modo que un boletín posterior nunca pueda adelantar a uno anterior, como ha sucedido en el presente caso. Votar en contra de este apartado significa estar a favor de que a un boletín que se publique a día de hoy se le pueda poner la numeración de forma arbitraria de modo que no hay límites; podríamos hacer ahora un boletín con fecha 1 de enero del 99, ¿por qué no?, por la misma razón que hemos puesto 31 de diciembre de 2004 a uno, le podemos poner a otro la fecha que nos dé la gana.

Bien, por último, el quinto apartado de la moción, siguiendo una vez más por el camino de lo obvio, plantea que el *Parlament de les Illes Balears* constata que la única edición oficialmente válida del boletín oficial es la impresa en papel. Miren, la edición en Internet, aunque está prevista en los decretos que regulan el funcionamiento del boletín oficial, no debe ser más que una facilidad que se ofrece a aquellos ciudadanos que disponen de conexión a la red y de medios para consultarla, pero no se puede substituir desde ningún punto de vista a la edición impresa. El artículo 1 del Decreto 132/2002 define al BOIB como el periódico oficial de la comunidad autónoma; el 1 de la Orden del conseller de Presidencia de 23 de diciembre del 2002 establece que se edita en papel y en soporte informático por Internet, pero entendamos bien una cosa, al existir dos ediciones, una en papel y otra en soporte informático, nos podemos encontrar con una antinomia en cualquier momento, es decir, que por error, por lo que sea, por un error informático incluso, tengamos que la edición impresa diga una cosa y la edición de Internet diga otra. Hay que establecer cuál de las dos, en caso de antinomia, tiene la prioridad, en el caso incluso de que se entendiera que tienen el mismo rango. Creo que es obvio, y si no pues quien entienda lo contrario que así lo defienda, que la edición que ha de tener el papel de fe pública, que ha de tener la función de fe pública entre estas dos ediciones, ha de ser la edición que está en papel,

de modo que si un día hay una discordancia entre lo que aparece en Internet y lo que aparece en papel, la que está hecha en papel sea la que predomine, aunque sólo sea por la facilidad de prueba que puede suponer ello para los ciudadanos ante un posible conflicto de intereses.

Señoras y señores diputados, pongamos sentido común al boletín oficial, permitamos que recupere su función de garantizar la seguridad jurídica, puesto que no podemos consentir que la seguridad jurídica dependa de los caprichos de un grupo político. De lo que se decida hoy, señoras y señores diputados, depende en buena medida la credibilidad del boletín oficial.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, avui ens trobam aquí amb un apassionant debat jurídic relatiu a la validesa i eficàcia de les disposicions i els actes administratius de l'Administració pública en base a la data de la seva publicació.

Efectivament, sembla estar en joc un principi essencial del nostre marc normatiu com és la seguretat jurídica dels ciutadans en les seves relacions amb l'Administració per evitar en tot moment que es produeixi la indefensió, i poden estar segurs tots els diputats d'aquesta cambra que des d'Unió Mallorquina defensarem sempre les garanties d'aquests ciutadans. Unió Mallorquina, com a partit liberal, posa sempre per davant les persones. És l'Administració que ha d'estar al servei de les persones i no les persones que han d'estar al servei de l'Administració.

El motiu d'aquesta moció i de la seva corresponent interpel·lació prèvia no és altre que un suposat retard d'uns dies en la publicació del butlletí oficial de la nostra illa, i la seva aparició amb la data que no era la de la seva publicació. Aquest fet, si s'hagués donat aquest retard, afectaria tant unes ordenances fiscals de l'Ajuntament d'Inca com la publicació del Pla territorial de Mallorca. I estam d'acord en el fet que aquest retard i aquesta pràctica no són desitjables. Tal i com va quedar clar en el debat de la interpel·lació massa sovint, governi qui governi, es produeixen retards d'alguns dies en la publicació dels butlletins per mor del volum de feina o qüestions tècniques que poc a poc s'hi haurien -governi qui governi, qualsevol- s'hi haurien de posar solucions perquè això en el futur no es torni a produir.

Ara bé, avui ens trobam aquí amb la discussió d'una moció presentada amb l'habilitat d'un bon orador, d'un bon diputat, que ha sabut presentar aquí en aquesta cambra com una visió

apocalíptica, com si al món la credibilitat del butlletí oficial estigués en qüestió. Jo he de felicitar el diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula perquè escoltant les seves brillants paraules un pensa "quin desastre!". Però anem per parts.

La Llei de règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, per cert, de l'any 92, que va ser aprovada governant el partit del diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, fixa dos conceptes que el diputat ha volgut confondre, i aquests dos conceptes són la validesa jurídica i l'eficàcia, i són distints, validesa jurídica i eficàcia. Efectivament, l'article 57.1 d'aquesta llei, llei coneguda com a 30/92, referida, diu: "Els actes de les administracions públiques subjectes al dret administratiu es presumiran vàlids i produiran efectes des de la data en què es dictin, excepte que en ells es disposi una altra cosa"; llei 30/92, eficàcia des que es dicta. És a dir, si el Pla territorial es va aprovar en el plenari corresponent, eficàcia des d'aquest dia. I en el punt 2 del mateix article diu: "L'eficàcia quedarà demorada quan així ho exigeixi el contingut del acte o estigui supeditada a la seva notificació, publicació o aprovació posterior". L'article 52 de la mateixa llei es manifesta en termes similars. És del tot evident que la publicació no és condició de validesa, sinó condició d'eficàcia, i convendria que no intentassin confondre els ciutadans d'aquests dos conceptes.

Per tant, no estam aquí discutint la validesa d'una norma, d'una norma de l'Ajuntament d'Inca o d'una norma del Consell de Mallorca, sinó de la seva possible eficàcia al llarg d'uns dies concrets, en la mesura que seva la publicació retardada pot limitar de manera evident els drets dels ciutadans a presentar, suposadament, al·legacions; com després es veurà, ni tan sols això.

Vostè a la seva interpel·lació criticava durament aquest retard pel que fa al Pla territorial en la mesura en què tan sols es donaven quinze dies per presentar possibles recursos, i així ha quedat reflectit al *Diari de Sessions* d'aquesta cambra. Una altra vegada vol confondre i es demostra que vol confondre en la mesura que un altre diputat d'aquesta cambra d'un altre partit, que també va intervenir i que així consta en el *Diari de Sessions*, va manifestar posteriorment que, efectivament, una qüestió com el Pla territorial, com que només hi havia quinze dies per presentar al·legacions, s'impossibilitava la presentació d'al·legacions, i jo crec que aquest fet és, per part de qualque diputat, una manifesta actitud de voler confondre i, per part d'un altre diputat, segurament que s'havia confós. Perquè el que es va publicar en el butlletí, Sr. Diputat, és l'acord del ple del Consell de Mallorca d'aprovació definitiva del Pla territorial de l'illa de Mallorca, aprovació definitiva, és a dir, ja no hi ha possibilitat de presentar al·legacions, ja no existia la possibilitat de presentar al·legacions, cap ciutadà no tenia aquesta possibilitat de presentar al·legacions, i com a més manifestava l'acord publicat al butlletí, hi havia dos mesos, no quinze dies, dos mesos, per presentar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia, i així ho deia la publicació. És a dir, no es tracta de quinze dies, no es tracta d'impedir que cap ciutadà pugui exercir el seu dret a presentar un recurs en un termini que efectivament continua tenint, i que és de dos mesos i no de quinze dies, com erròniament es va manifestar i s'ha tornat a manifestar avui.

Per tant aquesta visió, com dic un poc apocalíptica, que vostè ha volgut presentar pareix desmuntar-se a bocins, no tan sols per les seves pròpies inexactituds, prou importants, com crec que ha quedat demostrat, sinó també pel literal d'una llei, Llei 30/92, aprovada per un govern socialista amb majoria al Congrés dels Diputats.

Podríem entrar, però no crec que el tema doni per tant, en les previsions d'aquesta llei 30/92 pel que fa als vicis de nul·litat o d'anul·labilitat amb un jurista, o en els defectes invalidants o no invalidants, explicant, a més a més, el que pensa el Tribunal Suprem respecte a allò que vostè ha manifestat, i podríem tenir en aquesta cambra un debat jurídic però crec que no fa al cas. També podríem entrar a debatre les diferències entre la data de publicació efectiva i la data impresa a efectes de reclamacions jurídiques, que és al mateix efecte que pot passar amb qualsevol notificació: tots els escrits tenen una data de l'escrit i després hi ha una data concreta de la notificació; però crec que aquest no és el debat que s'ha de dur en aquesta cambra, aquest és més propi de la facultat de dret, de qualque classe de dret administratiu.

Després manifesta també a la seva intervenció el dia de la interpel·lació que els articles 1 i 2 del Decret 132/2002, que regula el funcionament del butlletí oficial deixen claríssim que l'edició digital no és fiable, sense deixar cap dubte al respecte. Jo li puc assegurar que m'he llegit no tan sols el decret, sinó la posterior ordre que el desenvolupa, de 23 de desembre de l'any 2002, de la Conselleria de Presidència, i fixi's en la data, 2002, i no he trobat cap article 1 ni 2 que diguin allò que vostè va dir que deien.

Pens que aquest debat no dóna per més. Pens que discussions sobre possible retard en el compliment de coses podríem posar les que vulgui, des de parlar del possible retard de compliments del règim especial per a les Illes, de desenvolupament de reglaments en matèria de ports, de finançament de la comunitat autònoma...; la llista que duc aquí seria interminable i, a causa del temps, no m'estendré. No creguin, Srs. Diputats, podem continuar anunciant aspectes en els quals els retards són una mica més que de deu dies, i que no han provocat encara una reacció coherent i amb la seva transcendència. Estam segurs que avui comença un nou temps, i que el compliment exacte de les promeses o dels compromisos i de les previsions legals tant de l'Estat amb les Illes, tindran en vostè un vehement i documentat defensor.

Per tot això votarem que no a la seva moció per part dels diputats d'Unió Mallorquina. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

(Inici de la intervenció inaudible)

Gràcies, Sr. President. Anava dient que em plantejava que no feia falta una intervenció, perquè una simple intervenció per dir que s'està d'acord quasi no val la pena, i creia que no feia falta perquè una moció que conté obvietats que ningú no ha discutit pensava que això s'aprovaria per unanimitat, que no hi hauria cap problema i que no valia la pena discutir.

Ara descobrec que no, que aquí dóna peu a un debat jurídic apassionant. Bé, he de confessar que jo no som jurista i de moment no m'apassiona; el debat que jo he escoltat aquí no m'ha apassionat, i mentre s'expressaven les opinions del representant del Grup Mixt tornava a repassar els punts d'aquesta moció i, bé, el punt 1 diu que el Parlament constata que la data 31 de desembre del 2004 del BOIB tal no és exacta, que es va publicar un altre dia. Bé, això crec que ningú no ho ha negat. Per tant aquí m'imagín que en aquest votaran tots a favor; ningú no ha negat això, és una evidència, hi estam tots d'acord. Segon punt: el Parlament constata que la publicació per primera vegada dels acords de l'Ajuntament d'Inca és el dia 8 de gener. Ningú no ho ha negat, tampoc; per tant supòs que tenim dos punts que seran aprovats per unanimitat.

Tercer punt: la manca de publicació del Pla territorial de Mallorca amb anterioritat al dia 1 de gener impedeix que entri en vigor aquell dia. Aquí segurament els juristes poden fer també moltes disquisicions, però només diu això; és a dir, si el dia 1 de gener no s'ha publicat completament, que produeixi efectes complets em sembla també que és una absoluta obvietat.

Faré un salt i pas al número 5, que crec que és l'únic que crec que no és tan obvi perquè en el debat de la interpel·lació no es va aconseguir que la vicepresidenta reconegués això, que l'opció vàlida és la que hi ha en paper. Per tant en aquest crec que podria no haver-hi unanimitat. A mi em sembla obvi, també, però aquesta no ha estat reconeguda per tothom, o la Sra. Vicepresidenta no va arribar, a pesar que el Sr. Diéguez li ho va preguntar més d'una vegada, no va arribar a definir-se.

I el 4, clar, amb la redacció pareix fins i tot impertinent: "El Parlament de les Illes Balears exigeix"; clar, el Parlament de les Illes Balears no hauria d'exigir al Govern que compleixi les lleis, les pròpies normes i que publiqui el butlletí quan s'ha de publicar. Jo entenc que pot sonar una mica impertinent, no hauria de ser així, però és que, senyores i senyors diputats, més impertinència o més inacceptable és que el Govern no estigui fent això, sembla mentida que se li hagi de recordar. Per tant sincerament no entenc que hi hagi un grup que ja ha manifestat que votarà en contra perquè sobre unes qüestions òbvies que ningú no discuteix no entenc per què no podem tenir unanimitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé, jo no entraré en qüestions jurídiques molt avorrides i que el meu estat d'ànim, causat per aquest refredat, em faria ser també molt avorrit, i em quedaré amb els aspectes metafísics que ha aportat el Sr. Diéguez a la seva intervenció d'avui.

El primer d'ells és l'objecte de la publicació: com és possible que un butlletí oficial publiqui una pujada de tributs d'un municipi conservador? Pareix que això ha de ser impossible, però no és així perquè jo una vegada un alt càrrec conservador em va dir: "És que nosaltres som conservadors progressistes", i aquí vaig entendre la bondat d'aquesta ideologia, que realment quan els altres apugen els impostos un és conservador, i quan els apuja ell és progressista. Ara que la radiotelevisió autonòmica ens permeten llicències lingüístiques, jo profanaré la tradició d'aquest parlament i diré que aquesta ideologia ha ser l'hòstia.

(Rialles)

La segona qüestió que ha plantejat el Sr. Diéguez és un tema que jo, com a lector de novel·les de ciència ficció m'apassiona, que són els viatges en el temps. Com és possible que una publicació que du una data posterior sigui esmenada per una publicació anterior? Clar, els viatges en el temps, a totes les novel·les que jo he llegit, eren molt perillosos perquè es presentava una qüestió que es deia una paradoxa, una paradoxa era un cercle viciós, un bucle, que quan es produïa, bé, era mortal, tenia unes conseqüències catastròfiques. En aquest cas les conseqüències catastròfiques són per als ciutadans d'Inca, que hauran de pagar els impostos un any més prest del que tocaria per llei, i per a tots nosaltres les conseqüències catastròfiques deuen ser aquesta majoria absoluta del Partit Popular.

Bé, en tot cas el que volem dir és que, coincidint amb el Sr. Ramon, aquestes són obvietats: que es va produir una publicació amb una data anterior a la seva sortida al carrer és evident, i això pot provocar una perversió del sistema. El butlletí oficial de qualsevol país és la notaria que dóna fe pública del fet que es compleixen uns terminis, i quan es romp la confiança en aquest sistema garantista, realment tot el sistema democràtic pot trontollar. Aleshores el missatge que n'hauríem de treure, i d'aquí es dedueix el nostre vot a aquesta moció, és que a partir d'ara el Govern hauria de ser escrupolós a l'hora de vigilar que la data que surt al butlletí oficial sigui la data del dia que surt al carrer, no del dia que entra o del dia que ens convé.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en la interpel·lació que ha originat aquesta moció aquest diputat va centrar la defensa del posicionament del Grup Parlamentari Popular obrint una porta a la memòria dels senyors diputats recordant situacions semblants que al llarg de la legislatura

passada es varen produir, i fent una comparativa dels tarannàs dels diferents grups parlamentaris a l'hora de defensar diferents iniciatives parlamentàries. Doncs bé, avui aquest diputat, i com no podia ser d'una altra manera perquè així ho vaig anunciar en acabar la meua intervenció, tornarà a fer el mateix, tornarà obrir una porta a la memòria i recapitularà el que va succeir en aquesta mateixa cambra fa dues setmanes.

I fer memòria del que va succeir en aquesta mateixa cambra fa dues setmanes no és més que recordar, en primer lloc, un exercici de transparència de la vicepresidenta respecte a les causes que motivaren el retard de la publicació del butlletí oficial en primer lloc i, en segon lloc, recordar les mesures preses per la vicepresidenta per tal de contrarestar les adversitats que es manifestaren en relació a la publicació del butlletí oficial de data 31 de desembre del 2004. Dit això, a dia d'avui, dues setmanes després, comprovam no amb certa preocupació, que a vostès no els ha quedat gens clar. I tant creim que és així que ens obliguen, al Grup Parlamentari Popular, a pràcticament reiterar o reproduir la intervenció que va tenir la vicepresidenta en aquesta cambra per tal de dar així complida resposta a la moció presentada, resposta en la qual evidenciaran vostès el posicionament de la nostra inclinació de vot respecte a la mateixa.

Respecte al primer punt i respecte a la data de publicació, o allà diuen que apareix el 189 extraordinari, que no correspon a la seva data de publicació, pensam que la vicepresidenta no va ser clara, va ser absolutament cristal·lina per tal de resoldre aquesta qüestió i dar resposta als grups parlamentaris sobre quin va ser el problema d'aquest retard. Es va produir per les mateixes qüestions que es produeix no habitualment, però sí en dates com és la de 31 de desembre, on la congestió d'informació documental és de tal envergadura que difícilment a vegades és possible instal·lar-la d'una forma adequada, i precisament per aquestes precises qüestions supòs que també durant el govern del pacte de progrés varen tenir vostès també problemes, perquè jo els vaig recordar en aquesta mateixa cambra, Sr. Diéguez...; jo ja ho sé, Sr. Diéguez, que a vostè no li agrada que jo li recordi circumstàncies semblants quan vostès presenten mocions al Partit Popular d'aquestes característiques, però jo ho he de fer, ho he de fer i a més ho vull fer, i ho vull fer recordant-li que vostès el dia 14 de gener del 2002 varen publicar en el butlletí oficial la Llei de pressupostos que havia d'haver estat publicada en data d'1 de gener, dues setmanes després, Sr. Diéguez, dues setmanes després.

(Remor de veus)

Per tant a aquest diputat hi ha vegades que vostè li permetrà que em passi pel cap que vostè no està..., políticament sí, però possiblement moralment no està legitimat per presentar aquest tipus d'iniciatives. Vostè permeti'm a mi que pensi que vostè moralment no està autoritzat.

Respecte el segon punt. Vostès demanen que es constati la impossibilitat d'aplicació d'una modificació tributària i la impossibilitat d'una entrada en vigor. Miri Sr. Diputat, però li he de dir el mateix, la Sra. Vicepresidenta va ser prou clara sobre aquesta qüestió. Jo li recordaré si vol el que va dir, "els acords de l'Ajuntament d'Inca i del Pla Territorial de Mallorca varen tenir entrada en el propi registre per a la seva publicació

en el butlletí oficial dia 30 de desembre del 2004" i vostè no ha de confondre amb dates de 8 de gener del 2005 Sr. Diéguez. I ara Sr. Diéguez jo li pregunt, constata vostè que la Llei de pressupostos de l'any 2002 va estar impossibilitada la seva aplicació per no haver estat publicada quan hauria d'haver estat publicada? Vostè constata aquí això avui? No ho constata, no ho va constatar a la interpel·lació i no ho contestarà avui. En qualsevol cas continuarem.

En el quart punt, allà on exigeixen al Govern de les Illes Balears que respecti les dades de publicació del butlletí oficial. Des del Grup Parlamentari Popular no tenim cap dubte de què aquest Govern respecte i ha respectat les dates de publicació del butlletí oficial. Als butlletins se'ls assigna data i una numeració correlativa, l'única data que té vàlidesa és la que apareix a l'encapçalament i a cada pàgina. No tenen perquè ser coincidents la data en què apareix publicada en paper com la que figura en el propi butlletí. I em permetin que els recordi un cop més i només com exemple del que acab de dir, que tampoc eren coincidents la data del butlletí oficial de 31 de desembre de 2001 en la data que figurava en paper i governaven vostès aquesta comunitat autònoma.

I respecte el cinquè punt. Sr. Diéguez, vostè permeti'm que li digui que pensi que vostè el cinquè punt no l'ha redactat, jo pens sincerament que el cinquè punt vostè no l'ha redactat, l'ha redactat una altra persona. I a vostè, de veritat, el tenc considerat com un bon advocat, avui aquí la vicepresidenta li ha dit que vostè és un misser de contrastat prestigi. Per tant, no vull pensar que vostè ha redactat el cinquè punt..., podria ser, però m'estanya molt. I per què dic això? Idò jo li ho diré, que el Parlament de les Illes Balears constati que l'única edició oficial vàlida del *Butlletí Oficial de les Illes Balears* és l'edició impresa és com, imaginis'ns vostè, que les Corts Generals constatessin que l'article 5 de la Constitució Espanyola diu que la capital de l'Estat és la vila de Madrid, exactament igual, el mateix. És com constatar que l'article 12 de la Constitució Espanyola diu que la majoria d'edat s'assoleix als 18 anys, exactament el mateix. Jo li pregunt, és necessari que el Parlament constati el que és obvi, el que és evident, el que és públic Sr. Diéguez? L'article 3.1 del Decret 132/02, ja ho diu, diu que els textos publicats tenen la consideració d'oficials i d'autèntics. Sr. Diéguez, hem de constatar una qüestió que expressament i per escrit està redactada i regulada a un decret? Fer això en el nostre entendre seria, amb tots els respectes, caure en un absurd, en una reiteració innecessària, una incongruència i per suposat, en un disbarat.

Per tant, des del grup parlamentari no podem permetre que s'instal·lin dins del *Diari de Sessions* punts i iniciatives com aquesta. Només em queda reiterar-me en el posicionament del Grup Parlamentari Popular que s'evidencia en el contingut d'aquesta intervenció i anunciant-li en nostre vot en contra per les qüestions esmentades, des de la convicció que el Govern ha actuat en la mateixa diligència, eficiència i eficàcia per contrastar les adversitats que s'ha trobat en la publicació del BOIB. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar agradecer los votos favorables a la moción que presentamos hoy. Creo efectivamente, ahí coincido con el Grupo Parlamentario Popular, que es una moción que ralla lo obvio, pero es que a veces lo obvio hay que reclamarlo y hay que reclamarlo cuando a lo obvio no se le hace ningún caso, como es el caso de hoy. No estamos realmente, por lo menos es lo que creo yo y no lo he intentado en ningún momento, en entrar en ese apasionado debate jurídico de que hablaba el Grupo Mixto. No se trata de un debate jurídico, puesto que cuando tratamos de cuestiones obvias, la resolución de los problemas obvios normalmente no suele exigir un esfuerzo jurídico complejo, sino que simplemente precisa unos razonamientos, también, obvios y no necesariamente cargados de contenido jurídico en ningún caso.

Sí quisiera hacer una serie de observaciones a la intervención del Grupo Mixto en el siguiente sentido. El Grupo Mixto ha hablado mucho de que ha existido un retraso en la norma, pero retrasos los hay en muchísimos boletines en todas las épocas y en todas partes y hemos de procurar que no existan y creo que en eso podemos coincidir todos. Pero yo no me quejo tanto del retraso, del retraso ahora hablaré, de lo que me quejo es de los adelantamientos y que de eso nadie ha dicho nada aquí de los que van a dar su voto contrario. Yo no me quejo de que un boletín se publique 3 días más tardes, bueno no estoy de acuerdo y creo que nadie lo estamos y tenemos todos el sentimiento de que eso es una cosa que hemos de mejorar. Ahora de lo que me quejo amargamente es de que un boletín adelante a cinco o seis. Aquí se ha dicho claramente, los boletines tienen que ser correlativos y correlativos significa uno después de otro, todos en cola, sin saltarse la cola. Y aquí hubo un boletín que se publica en fecha 21 de enero, la única edición válida se nos dice también por parte del Grupo Parlamentario Popular que es la de papel, no la que se cuelga en internet tres días antes. Entonces no entiendo como al día siguiente de publicarse la edición no válida de internet, la edición primera duplicaba a la segunda que se había publicado en internet. Ahora sí que se me forma uno de esos bucles al que se refería el Sr. Sampol que no llego a entender y no quiero esforzarme en ello, no quiero que me de una hernia cerebral en este momento porque eso es ya realmente imposible de entender lo que ha pasado en este caso.

Pero vayamos un poco más al tema. Distingamos adelantamiento, que es lo que ha habido por un caso, y retraso por otro lado. Mire, aquí efectivamente lo que está en juego es la credibilidad del Boletín Oficial de las Islas Baleares, ¿alguien se fía de un boletín, ya no digo con retraso, sino con capacidad de adelantar, en que un número pueda saltarse el orden correlativo y adelantar 11 números de una tacada, saliendo de la pista, del piano y de todo? 11 números adelantó el boletín que se publicó el día 21 de enero y se llevó a fecha 31 de diciembre. 11 números, adelantamiento, no retraso, son dos cosas distintas.

El Sr. Nadal, por el Grupo Mixto, me ha hablado de la excelente Ley 30/92, de la que todos debemos sentirnos orgullosos y me habla de la eficacia..., yo no he venido aquí a hacer una historia y no tengo tiempo tampoco sobre la (...) y la condición de eficacia de la publicación de una ley para que esta

ley pueda ser eficaz. Pero lo que está claro, no entremos en si 15 días, o 2 meses, lo que está claro es que se ha recortado el plazo para ejercer un derecho a los ciudadanos y eso lo que hemos de hacer es corregirlo, buscar el sistema para corregir ese mal funcionamiento del boletín para no que restrinjamos derechos a los ciudadanos. En eso creo que debemos estar todos de acuerdo.

Bueno el Grupo Parlamentario Popular que abre, como es habitual, la ventana a la memoria, como se nos ha dicho, dice que hubo un boletín, en los 4 años del Gobierno del pacto de progreso, que se publicó con unos 10 días de retraso. Si ese boletín daba y quitaba derechos tendría que corregirse, como cualquier otro boletín que se publique con retraso, los plazos para recurrir y poder discutir esas leyes, aunque el Gobierno no nos ha dicho que hubiera ningún plazo que se viera afectado. Pero si se viera afectado algún plazo se debería corregir, siempre que se publique con retraso un boletín. Esta es la consecuencia que tenemos que sacar por lo menos de este debate. Pero lo que no me ha dicho y no me dirá en ningún momento, es que hubiera algún adelantamiento de 11 números. ¿Hubo algún boletín en la etapa, como les gusta abrir la memoria de nuestra comunidad autónoma, que pasara 11 números delante de la fecha de su publicación? ¿Hubo alguno alguna vez? ¿Ha habido alguno en alguna comunidad autónoma? ¿Ha habido alguno en un estado democrático? Yo le diría más, no le digo en un estado democrático, le digo en la edad moderna, cuando se publicaba la Gaceta de Madrid, ¿conoce usted alguna que adelantara a otra en el tiempo? Yo le puedo asegurar que no, que no hubo ninguna, ni se les ocurriría a los primeros estertores de la Gaceta de Madrid, o los primeros boletines que se imprimieron en España adelantar con uno a otros. Eso no se le ocurre a nadie. Sólo pasa en esta patria nuestra, en la que tenemos que luchar para que la obvedad sea algo que se cumpla. Mire, yo qué quiere que le diga, de adelantamientos no me dice ninguno y les parece bien la conclusión a la que tenemos que llegar y les parece bien que un boletín adelante a otros.

Sobre el quinto punto me dice que es una obvedad. Yo creo que todos son una obvedad, los cinco puntos que hemos presentado son cinco obvedades. Parece que todos estamos de acuerdo en que la edición en papel predomina sobre la edición informática, ¿estamos todos de acuerdo en ello? ¿Y por qué no votamos a favor? ¿Por qué no votamos a favor de lo que estamos todos de acuerdo? El Grupo Parlamentario Popular tiene tal talante que ni siquiera en lo que está de acuerdo vota a favor, qué se (...) en contra, sino que están de acuerdo y no votan a favor. Mire, si sostienen que lo que tiene efecto y lo que vale es la edición en papel digámoslo. Lo que decimos en esta cámara sirve para que en su caso, en su momento, un tribunal que quiera atender a lo que es la voluntad del legislador y saber...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo en 15 segundos Sr. Presidente. Si un tribunal quiere entender cuál fue la voluntad del legislador con un norma

determinada, pudiendo aparecer alguna confusión en los artículos 1 del decreto y de la orden de regulación de boletín oficial, sobre todo en la orden con lo que respecta al valor de la edición informática, resolvámoslo y demos el criterio interpretativo de que la edición en papel es la correcta.

En definitiva, ustedes votan que no porque no. Como decía aquel, Grupo Parlamentario Popular, tu siempre negativo, como decía un conocido y viejo amigo del mundo de los deportes. Siempre negativo, nunca positivo. De lo que están a favor votan en contra. Será una obviedad, pero es que aquí las obviedades hay que recordarlas cada día.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per la votació.

Podem votar.

21 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta moció.

III.2) Moció RGE núm. 1818/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa nacionalista, relativa a normativa sobre educació infantil 0-3 anys, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6835/04.

Tot seguit debatrem la moció RGE núm. 1818/05 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a normativa sobre educació infantil 0-3 anys, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6835/04. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sovint normalment quan el debat de la moció subsegüent d'una interpel·lació es corre el perill evident de ser reiteratiu en l'exposició dels arguments. Malgrat aquest perill, em permetran que faci una breu recapitulació de les motivacions que van provocar que el nostre grup parlamentari presentés la passada interpel·lació.

El passat període de sessions la Conselleria d'Educació i Cultura va remetre a consulta als consells insulars una proposta de decret de regulació de l'educació preescolar. Aquesta proposta de decret incloïa, com és natural per altra part, les posicions que sobre el tema tenia la conselleria. És a dir, fixava les línies que a criteri de la conselleria es creien correctes. Establia els paràmetres pels quals s'havia de regular aquesta etapa. I en aquest sentit la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears proposava la disminució de l'espai mínim de les aules de 30 m² a 25 m², no fixava unes ràtios màximes sinó que ho deixava a criteri dels centres i obria la possibilitat d'educadors no titulats. Vull recordar, per situar les coses en el seu just lloc, que la proposta d'un decret, malgrat després es vegin forçat a rectificar, assenyala la intenció inicial, els

objectius que es pretenen, la concepció que si no hi ha una oposició es durà a terme. I que quedi clar que si no hi hagués hagut oposició els nostres responsables educatius haguessin autoritzat aules més petites, allà on s'encabessin nins i nines sense limitació de nombre i sense garanties educatives. Açò és el que pretenia.

Ens deia el Sr. Conseller, que les seves pretensions inicials les havien hagut de variar, però no deixa de ser simptomàtic i s'ha de tenir molt en compte quines eren aquestes pretensions inicials, intencions que han quedat clares en aquesta proposta de decret, negre sobre blanc. No és estrany llavors que aquesta proposta que vaig qualificar d'incendiària provoqués alarma, rebuig i sobretot desconfiança. Fa 15 dies el conseller d'Educació se va esforçar a voler vendre en aquesta cambra que aquesta desconfiança era immerescuda. Si era així, si era immerescuda senyores i senyors diputats del Partit Popular avui tenen la possibilitat de demostrar-ho, avui tenen l'oportunitat de deixar clar que no es pensa retrocedir en el nivell d'exigència educativa, avui tenen l'oportunitat de convertir les paraules en fets, depèn del seu vot.

Entrem llavors ja en el contingut concret de la moció, assenyalant ja d'entrada que no podré, per qüestió de temps, detallar els 13 punts que la conformen. El primer punt que apareix incideix directament en allò que considerem l'eix cabdal de l'assumpte, ho considera el nostre grup parlamentari i ho consideren les diverses associacions que agrupen les escoles infantils. Garantir el caràcter eminentment educatiu de l'educació infantil 0-3 anys. Aquesta consideració és fonamental perquè és precisament a partir d'aquesta consideració que en cap cas nega que les escoles també compleixin una funció assistencial, a partir d'aquesta consideració s'estableixen les condicions d'espai, de ràtios, d'exigència de titulació i de currículum. Garantir el caràcter eminentment educatiu, vull fer notar que no hem dit mai exclusivament educatiu, suposa una declaració de principis que informará llavors de tot el desenvolupament posterior.

Però passem també a un altre tema de gran importància. A la nostra moció demanem que s'ajorni la tramitació d'aquest avantprojecte de decret de regulació de l'educació preescolar fins que no es publiqui la nova legislació estatal al respecte. En aquest punt em permetran que faci referència a les paraules del propi Sr. Conseller que ens va dir textualment: "jo tenc tendència a esperar, esperar perquè un poc com ha dit el Sr. Riudavets, també és vera, si ara regulam això i resulta que entra en coalició amb tota la normativa de l'Estat, idò hem creat un conflicte i hem creat un problema mal de resoldre". Idò bé, per evitar aquest conflicte, aquest problema mal de resoldre i sobretot, per no obligar als centres a fer esforços innecessaris aplicant una normativa que possiblement no tindrà continuïtat, és per açò precisament que a la moció demanem l'ajornament de la tramitació.

Però seguim, com vaig dir en el debat anterior, durant 14 anys, des del 1991, les condicions a les escoles infantils han estat regulades pel conegut Decret 1004. Durant 14 anys aquest decret ha fixat les ràtios màximes d'alumnes per aula, la titulació exigida als educadors, els espais necessaris, etcètera. En aquest sentit hem inclòs a la nostra moció una sèrie de punt que senzillament ni més ni manco volen evitar un retrocés

respecte a allò que s'havia fixat fa 14 anys. És cert que en el debat de la interpel·lació el Sr. Conseller va donar a entendre que no era la seva intenció retrocedir en allò que ja s'havia aconseguit. Ara bé senyores i senyors diputats, vostès han d'entendre que no ens fiam gaire d'aquesta declaració d'intencions i per dos motius ben evidents. En primer lloc perquè el Govern de l'Estat que encara hi governava el Partit Popular va publicar el Reial Decret 113/2004, pel qual es regulava l'educació infantil *en el àmbit de gestió del Ministerio de Educación, Cultura y Deportes*. I aquest Reial Decret, que de fet només s'aplica a Ceuta i Melilla allà on té competències directes el ministeri, suposava un retrocés vital respecte a la situació actual. I açò ho va fer des de Madrid el mateix partit que governa ara les Illes Balears. Però és que a sobre, com ja he dit, els projectes de decret elaborat pel Govern d'aquí, la nostra Conselleria d'Educació pretenia el mateix retrocés, almanco inicialment. Per tant, és lògic que no ens en fíem i és lògic que demanem compromisos.

I ara me dirigeix directament al representant del Partit Popular. Si és veritat que no volen retrocedir en les condicions educatives dels centres votin a favor d'això. Si és veritat, com va dir el conseller, no es vol anar enrera respecte del Decret 1004, votin a favor de no anar enrera, s'hi comprometin o sinó suposarem que tot han estat paraules al vent. I si no pensem retrocedir es comprometin també a mantenir l'exigència de titulació per als educadors infantils, magisteri o Formació Professional, perquè si s'han de cercar sortides per als treballadors actuals sense titulació, que n'hi ha, es fan mòduls específics de Formació Professional. A Menorca es va fer en el seu moment i açò és la solució. El que no és admissible, amb l'excusa de cercar una solució per als actuals treballadors sense titulació, s'obri una via amb un simple curset de la conselleria a habilitar com a professional de l'educació infantil a qualsevol. És açò que queda redactat en el projecte de decret. Facilitats en aquest aspecte totes, rebaixes cap. I avancin en un altre tema. Vagin més enllà, assumeixin, ni que sigui a tall d'objectiu a aconseguir, la baixada de ràtios fins al nivell que recomana el fòrum europeu de l'educació infantil.

Entrem llavors en una altra qüestió. En parlar de l'educació infantil hem de tenir en compte una qüestió que moltes vegades s'obliden, els drets dels infants. La necessitat molt important avui de conciliar la vida familiar i la laboral, no ens ha de fer perdre de vista que allò que és prioritari és garantir els drets dels infants i açò en aquesta societat que ens ha tocat viure és cada vegada més difícil, però cada vegada més necessari. I açò passa per prioritzar el dret a l'educació enfront d'altres consideracions. I açò passa perquè no es permeti que a un infant se'l pugui deixar aparcat a un centre durant tot el dia. El màxim de 8 hores de permanència en el centre és la garantia que també a l'infant se li respecte el seu dret a la vida familiar. Anar més enllà, propiciar que els infants de 0-3 anys estiguin 10, 12 hores o més a una escoleta és atemptar contra els seus drets i afavorir per altra part l'absentisme dels pares enfront de la seva pròpia responsabilitat.

Passem ara a propostes més concretes que també són els trets de nostra moció. Senyores i senyors diputats, tal vegada hauran sentit parlar del Pla d'ordenació del primer cicle d'educació infantil que va elaborar l'anterior administració educativa. Era un pla ambiciós, és un pla ambiciós, un pla que

per cert no ha assumit l'actual conselleria. Actualment i per manca d'un pla d'actuació s'ha deixat que la major part d'aquestes polítiques adreçades a aquesta etapa es facin des de la Conselleria de Presidència, és a dir, des de posicionaments assistencials i que la Conselleria d'Educació en tenguí un paper subsidiari i a sobre, sense coordinació i sense objectius comuns. És necessària la planificació, és necessari que la Conselleria d'Educació no abdiqui de les seves responsabilitats. Assumeixin llavors el Pla d'ordenació, el modifiquin si volen, però l'assumeixin perquè els fa falta tenir un pla d'actuació. Però a més a més aquest Pla d'ordenació tenia una virtut afegida, comprometia doblers, establia un calendari d'ajudes econòmiques als ajuntaments per a la creació i manteniment de places públiques municipals d'educació infantil.

Des de la conselleria s'ajudava als ajuntaments a oferir aquest servei en condicions i des de la consideració de servei públic. Així el 21 de juny del 2002 sortí la primera ordre d'ajudes per una quantitat global d'1.801.816 euros. I si bé és cert que el Partit Popular no ha eliminat l'ordre d'ajudes, no és menys cert que la resolució de 30 de juny de 2004, es rebaixava la quantia a poc més que la meitat. La necessitat de conciliar la vida familiar i la laboral passa per la creació de més places d'educació infantil i han de ser més que simples guarderies si volem garantir els drets dels infants i millor que aquestes siguin públiques-municipals i així assegurar-ne garanties de correcte funcionament. Instam el Govern de les Illes Balears perquè assumeixi aquesta política, que doni suport als ajuntaments, que per cert sense cap obligació legal han assumit la construcció d'escoles infantils. Que s'augmenti la quantitat destinada a aquesta finalitat. Li demanam, una vegada més, compromisos efectius i no només bones paraules.

Seguim i em permetin que deixi pel final els punts més estrictament pedagògics, per centrar-me en l'últim dels punts que hem presentats, el número 13 i que diu textualment. "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a donar suport econòmic al Pla 0-3 anys del Consell Insular de Menorca". Senyores i senyors diputats, el Pla d'educació de 0-3 anys de Menorca és una eina molt treballada, és una proposta elaborada des de la mesa de l'educació infantil, aprovada pel consell escolar de l'illa i que en paraules del conseller de Cultura i Educació del consell insular, el Sr. Martínez, garanteix que el que fins ara havia estat un reclam social, ara sigui un compromís i un esforç col·lectiu del conjunt de la societat menorquina que l'administració haurà de liderar i impulsar. En aquest breu paràgraf hi apareixen totes les paraules bàsiques per a una tasca seriosa envers aquesta etapa educativa, compromís, garantia, esforç col·lectiu i impuls des de l'administració. Precisament tot allò que trobam a faltar a l'administració educativa del Govern de les Illes Balears. I és que des del Consell Insular de Menorca, del departament de Cultura i Educació en concret, s'ha compromès i s'ha compromès seriosament. S'han compromès 620.000 euros per a aquest any, pel 2005 i aquesta quantitat d'un pressupost molt ajustat com és el del Consell Insular de Menorca, suposa un esforç clar, una aposta decidida per l'educació infantil, una prioritat absolutament assumida.

I per açò demanam que el Govern de les Illes Balears assumeixi també la seva responsabilitat, que doni suport a la iniciativa, que des de la lleialtat institucional col·labori amb el

Consell de Menorca, que no posi traves i entrebancs a una iniciativa assumida per la societat menorquina i que no miri els colors polítics a l'hora de donar suport a propostes. Senyores i senyors diputats el Pla de 0-3 anys a Menorca no és un pla improvisat, ni simple, és profund i ambiciós. Parteix d'un ample diagnòstic, es basa en un exhaustiu mapa escolar, encara esperem el nou mapa escolar de la resta d'illes. Compta amb un detallat estudi econòmic, aplica la normativa vigent i sobretot, neix des del consens i la participació de la comunitat educativa. El Govern de les Illes Balears no pot ser aliè, no pot donar-li l'esquena, no pot enfrontar-se a una iniciativa d'una altra institució de la comunitat autònoma. Demanam que el Govern de les Illes Balears doni suport econòmic al Pla 0-3 de Menorca.

Senyores i senyors diputats, ja vaig acabant, unes qüestions fonamentals que intentaré exposar breument...

EL SR. PRESIDENT:

Faci via Sr. Riudavets si és tan amable.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Idò molt breument. Qualsevol etapa educativa, a més de la seva funció educadora té la possibilitat d'exercir la funció compensadora de desigualtats, així ho va reconèixer i ho va acceptar, no llegiré les paraules textuales per no allargar-me del Sr. Conseller, i esper que en aquest sentit en facin honor a les paraules del conseller i des del Partit Popular assumeixin el redactat de la moció. També parla de participació de les famílies. Hi ha un punt en aquest sentit que esper que tots hi estiguem d'acord. I que se donin suport a dinàmiques força interessants en aquest sentit de participació familiar, un exemple poden ser els anomenats espais familiars, fortament arrelats a Menorca.

Acab ja. Demanam també un compromís del Govern de les Illes Balears en el foment de la participació dels pares i mares i que açò suposi molt més que limitar-se a repartir una subvenció anual a les associacions. A la nostra moció hi figura un punt en aquest sentit, demanam més implicació de l'administració educativa a les Illes Balears, que massa sovint es dedicat només a dues coses, evitar-se problemes i apagar focs. S'ha d'anar més lluny...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Riudavets per favor, ja passa de 3 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una. S'ha d'apostar cap a la innovació i esper que avui el Parlament de les Illes Balears hi aposti.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé el nostre grup està d'acord i donarà suport a la moció que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista. Creim, i així ho hem dit en reiterades ocasions, que l'etapa d'educació infantil, en aquest cas de 0-3 anys, és un element fonamental per allò que és el futur dels infants, per tant, el futur de la nostra societat i creim que ara, avui, esdevé una ocasió perquè realment qualsevol tipus de normativa que se dugui a terme estigui feta amb els criteris que avui en dia, tan a nivell psicològic com pedagògic estan no només a l'ordre del dia sinó que és com s'han de fer les coses.

Creim que aquest debat, a més, és molt positiu perquè suposa entendre que l'educació infantil, com dic, és un element bàsic, però sobretot perquè és una etapa que té un caràcter eminentment educatiu i tota la normativa s'ha de desenvolupar a partir d'aquest principi bàsic. Ens preocupa que el Govern pareix que veu més aquesta etapa com una etapa de tipus assistencial, en la qual cosa du endavant tot un seguit de polítiques, a més no són polítiques educatives, que a més no les fa la Conselleria d'Educació, les fa una altra conselleria i van en una línia que nosaltres creim que és absolutament errònia, equivocada i pròpia del segle passat.

Creim per tant, que mitjançant aquesta moció que presenta el PSM se redreça allò que ha de ser una normativa bàsica envers aquesta etapa educativa i sobretot garantir la qualitat educativa i els drets dels infants, com s'ha dit abans, a rebre una educació de qualitat. Creim també i ens posicionam a favor d'aquesta moció per creure que abans de fer un decret de regulació de l'educació, tot i que no ens sembla malament que s'hi estigui treballant, ni molt manco, s'ha d'esperar la normativa que dugui a terme el Govern de l'Estat, ja s'han dit els motius de perquè és més convenient i sobretot per no crear una distorsió i una situació problemàtica que després pot ser més difícil de resoldre. Creim que és molt més prudent esperar i sobretot quan aquesta proposta de decret esperem que sigui ràpida i per tant, que puguem veure ja una normativa concreta. També creim que dins la línia del que presenta la moció, és imprescindible plantejar aquesta normativa en una sèrie d'elements molt concrets i que no redundarà excessivament sobre ells. En primer lloc mai rebaixar la normativa que ja existeix en l'actualitat, sempre anar d'alguna manera més enllà i per tant millorar les condicions. Creim que tot allò que fa referència a millorar les condicions educatives d'aquesta etapa infantil són claus. Només algunes de les que s'esmenten en aquesta moció les consideram de primer ordre, el primer punt o un dels punts que esmenta com són les condicions respecte dels espais que estan marcats pel Reial Decret 1004, creim que és un tema que tenint en compte que l'etapa educativa de què parlam és bàsic.

Per altra banda, les ràtios, tot i que nosaltres, efectivament, no hem vist, com ja me va recordar el conseller a la interpel·lació, no hem vist aquesta proposta de decret perquè al grup parlamentari no ens arribat, sí que hem pogut fer lectura de declaracions que s'han fet als mitjans de comunicació per part de responsables de la Conselleria d'Educació i llavors ens ha preocupat un tema bàsic, que són les ràtios. Nosaltres esperem que les ràtios vagin en la línia, i aposta creim que

aquesta moció és molt idònia que les ràtios referides als infants d'aquestes edats estiguin dins la línia del que ha de ser i per tant que permetin una educació com cal.

Per altra banda, el tema de la titulació dels educadors infantils és un tema llargament reivindicat que hi ha d'haver professorat preparat que, a més, ha de poder atendre les necessitats educatives especials i que no s'ha esmentat un tema que és bàsic d'aquesta etapa educativa també. I per altra banda, l'horari, que creim que no pot ser més de vuit hores, perquè si no realment seria un aparcament en lloc de cotxes, de nins, i nosaltres creim, i nines, que amb aquesta etapa s'ha de superar molt, i esperem que ja estigui superat, aquesta qüestió guardadora d'infants que ha de tenir l'educació infantil.

Ja per acabar, dir també que creim que és fonamental que es desenvolupi el pla d'ordenació del primer cicle d'educació infantil; que es faci tota la tasca possible per part de la Conselleria d'Educació per crear aquesta xarxa d'escoles d'educació infantil de 0 a 3 anys públiques, a través d'ajuntaments i evidentment també a través de la Conselleria d'Educació, per tal que totes aquelles persones, tots els infants, sigui quina sigui la seva situació social dels pares, evidentment, idò puguin tenir cabuda en una educació de qualitat.

I per altra banda, dos elements bàsics que entenem que aquesta moció les planteja i per tant nosaltres creim que és molt assenyat: establir fórmules de participació efectiva adreçades als pares i a les mares, l'educació és un element que ens pertany a tots i el que no es pot és dir que farem escoles i els pares i mares podran fer més feina i més hores. Creim que s'han de promoure ajudes, no només s'han de promoure ajudes a les famílies, sinó, sobretot, implicar-los en l'educació dels seus fills i de les seves filles.

I per altra banda, l'administració educativa també ha de cercar totes aquelles mesures de planificació i de coordinació pedagògica perquè l'etapa d'educació infantil sigui ja, diríem, deixem de parlar-ne com a una etapa assistencial, deixem de parlar-ne com a un problema i com una nosa, sinó que anem a parlar-ne com a una etapa educativa més on realment hem de cercar totes aquelles mesures perquè els infants, en els seus tres primers anys de vida, i això ho sap qualsevol que tengui una mica de noció d'educació, precisament és on es comença a formar el camí del seu present i sobretot del seu futur.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. En el debat de la interpel·lació presentada pel PSM-Entesa Nacionalista fa uns dies no vàrem obtenir, em sembla, totes les respostes que esperàvem i per això ens sembla molt adient aquesta moció que ara planteja el mateix grup, respecte de quins han de ser els continguts de la normativa que estructurari l'educació de 0 a 3 anys.

Nosaltres estem essencialment d'acord amb les propostes del PSM, per la qual cosa donarem suport a la seva moció, però, malgrat això, en comentar els diversos punts que componen la moció, faré algunes puntualitzacions i suggeriments que crec que poden ajudar a enriquir-los.

Començ pel primer punt, que fa referència a garantir el caràcter eminentment educatiu de l'educació infantil de l'etapa de 0 a 3 anys. Tal com vaig exposar, amb total claredat, en el debat de la interpel·lació, el Grup Parlamentari Socialista defensa el caràcter educatiu d'aquesta primera etapa, ja que totes les evidències científiques que es tenen respecte de quines són les condicions per assegurar el millor desenvolupament de les capacitats dels infants indiquen que s'ha d'adoptar una actitud educativa des del mateix moment del naixement; ho diuen els psicòlegs, els sanitaris i per descomptat els educadors, i si això és així, que ho és, amb quins criteris, amb quins arguments es pot relegar aquest caràcter educatiu de l'etapa de 0 a 3 anys en pro de qualsevol altra orientació.

Vull unir aquest primer punt amb el número 6 de la moció del PSM, en el qual sol·licita que en la necessària tasca de conciliació de la vida familiar i laboral es tengui en compte, en primer lloc, el dret de l'infant a rebre una educació de qualitat. I dic això, també ho comparteix el Grup Parlamentari Socialista plenament. Nosaltres, i així ho vàrem expressar també, considerem que els plantejaments, i per tant la normativa respecte de l'educació de 0 a 3 anys ha d'estar inclosa en el marc polític general de les mesures que tenen com a objectiu la conciliació de la vida familiar i laboral.

Em sembla que s'ha de fugir de l'enfrontament entre els drets dels nins i els drets dels pares cercant-se aquelles solucions, que hi són, que n'hi ha, que assegurin que s'acompleixen els de tots dos. Això no lleva, per descomptat que des de la Conselleria d'Educació, es tengui com a prioritat la defensa dels drets dels nins. Faltaria més, si precisament la responsabilitat principal que li delega la societat és assegurar, a l'àmbit de l'educació, el compliment rigorós de tots els drets dels nens i les nenes. En aquest sentit, donarem suport al punt 7 de la moció, que posa com a límit de permanència dels alumnes en els centres d'educació infantil un ampli marge de vuit hores.

Seguint amb els punts de la moció, vull dir que també donarem suport al punt 2, pels arguments que ja s'han donat aquí, perquè ens sembla oportú ajornar la tramitació de la normativa de regulació de l'educació infantil fins a la publicació de la normativa estatal que ja s'està elaborant.

Els punts 3, 4 i 5, relatius a espais, raons professor-alumnes i titulació del professorat són especialment oportuns en la seva formulació, ja que pretenen impedir que segueixin succeint els principals problemes, ja s'han dit aquí avui, que afecten actualment a les nostres escoles infantils i especialment al que anomenem guarderies: manca de control de la titulació i per tant en molts casos de la qualificació de les persones encarregades dels infants; inadequació en moltes ocasions de les instal·lacions i excés d'alumnat per mestres i manca d'espais per fer altres activitats.

Vull ressaltar que quant al punt 4, aquest de les raons, el PSM fa constar que aquestes són unes ràtios a les quals s'ha de tendir, i ho fa amb referència a unes normatives que ja existeixen, especialment a les de la Comunitat Europea, el que no vol dir que s'hagin d'acomplir de forma immediata i taxativa.

En relació amb el punt 8, sobre els mecanismes de compensació de les desigualtats, considerem que, efectivament, l'etapa de 0 a 3 anys, així com la resta d'etapes educatives, ha de considerar-se una eina privilegiada per la compensació de les desigualtats de tota mena que puguin patir els infants. En aquest sentit apuntem la conveniència que a la normativa s'hi incloguin criteris d'admissió d'alumnes, donant prioritat a aquells que tenen necessitats especials, com ja es fa a la resta d'etapes educatives.

Estam d'acord amb el punt 9, relatiu al Pla d'ordenació del primer cicle de l'educació, ja que l'existència d'aquest contribuirà a assegurar la qualitat de l'ensenyament infantil.

Per acomplir l'objectiu de qualitat de manera completa, nosaltres apuntem la conveniència de poder comptar, dins de la Conselleria d'Educació, amb una direcció general d'educació infantil.

Igualment, unes altres importants mesures per al control d'aquesta qualitat són els punts 11 i 12 de la moció, que fomenten la participació de les famílies i els educadors i la coordinació entre els dos cicles de l'educació infantil.

Els dos darrers punts que em resten per comentar, el 10 i 13, tenen contingut econòmic i els donarem suport també perquè el seu compliment em sembla una de les millors demostracions que pot fer la conselleria, del seu interès, per promocionar realment l'educació infantil pública a les Illes Balears.

Per acabar, i donat que considerem que l'objectiu últim de la normativa sobre educació infantil és posar les bases per oferir una educació de qualitat en aquest primer nivell, evitant els problemes que actualment tenim, volem apuntar la conveniència que la normativa que s'estableixi contingui, a més del ja assenyalat a la moció, dues qüestions: els terminis, les condicions i ajuts per a l'adaptació del personal i les instal·lacions dels centres actuals a la nova normativa i la necessària funció inspectora que s'haurà de fer des de la Conselleria d'Educació a fi de garantir l'eficàcia dels centres d'educació de 0 a 3 anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Anna López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam davant una moció derivada de la interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, en

relació amb la normativa sobre l'educació infantil de 0 a 3 anys. El primer que voldria dir és que hauríem de ser més respectuosos i mentre no es barati la llei, la normativa, hauríem de rallar d'educació preescolar. Entre nosaltres, i encara per costum, jo mateixa li he de reconèixer, parl d'educació infantil, parlam d'educació infantil, però oficialment, i més aquí, en el Parlament, hem de ser seriosos i com fins ara marca la llei hem de dir educació preescolar. Per tant, crec que és ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Per tant, crec que el títol no és correcte, no ha de ser normativa sobre educació infantil 0-3 anys, sinó normativa sobre educació preescolar. Però bé, vostès veuran.

Quant a la moció, què vol que li digui, vostè, Sr. Riudavets, crec que ja sap perfectament el que li diré, sap que certs punts els podem aprovar, si és que permet una votació per separat, i certs punts, efectivament, li he de dir que no, li hem de votar en contra.

Començant pel primer punt, com pot voler que instem el Govern de les Illes Balears que qualsevol normativa tenguí caràcter eminentment educatiu, quan vostè sap que ara per ara, la llei, la LOCE, disposa que l'educació preescolar s'integri en el sistema educatiu, amb un caràcter educatiu, efectivament i més faltaria, no confonguin, però també assistencial?

Sap vostè que creim que s'educa des del naixement i s'assisteixen les famílies, i ja li vaig dir fa quinze dies a la interpel·lació. Sap vostè que és necessari donar resposta a les necessitats educatives de l'infant, així com també contribuir a l'harmonització de la vida laboral i familiar. Ho sap i m'atreviria a dir que ho entén, però no ho reconeixerà; sembla que queda millor de l'altra manera.

Quant al punt 2, miri, que instem el Govern a ajornar la tramitació de l'actual avantprojecte de decret de regulació de l'educació preescolar fins a la publicació de la normativa estatal sobre l'etapa, primer dir que el decret és un decret consensuat, i ja també li vaig dir en el debat de la interpel·lació, el podríem haver tret, però efectivament esperam què diuen a Madrid, què diu el Govern estatal per tal que no hi hagi contradiccions, ja ho va dir el conseller. Esperarem, vaja, supòs ..., sí?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Esperarem vaja, supòs, segur, que el conseller voldrà esperar a dia 17 de març, voldrà esperar a dia

17 de març a la conferència sectorial per saber el que diuen. Per tant, crec que el Govern ha tingut seny, ha estat lleial, ha tingut la paciència que tocava, ara prest farà un any que hi ha un nou govern a Madrid, Déu n'hi do de paciència, Déu n'hi do que ha esperat el conseller, però supòs que si a la conferència sectorial no es diuen coses concretes s'haurà de tirar endavant aquest decret. I jo l'anim, Sr. Conseller, que ho faci i ho faci així, ja està bé de situacions al·legals, per tant no podem votar a favor.

Tampoc no podem a favor els punts 3, 4, 7, 8, 9, 10 i 13 per diferents motius, m'explicaré un poc. Perquè compleixen normativa, com són els punts 3 i 4, ara podran treure normativa europea, com ha dit vostè, però la normativa que hi ha com que l'acompleixen, no podem votar a favor. Per altra banda, per poder fer possible la conciliació familiar i laboral, de vegades hem de ser flexibles, per tant el punt 7 no el podem votar a favor. Perquè ja ho tenim previst, com és el punt 8, la compensació de les desigualtats socials, econòmiques i culturals no tan sols és un privilegi de l'educació preescolar, sinó que s'ha de dur a terme dins tot el procés educatiu, cosa que, com he dit es fa i està previst continuar en aquesta línia, perquè el Govern posa en marxa el pla, sense obviar l'anterior, dóna ajuts i tenen com a punt de partida els que donaven l'anterior legislatura, com a punt de partida. Per tant, no podem acceptar els punts 9, 10 i 13.

Ara bé, els punts 5, 6, 11 i 12 ho votariem a favor, si, repetesc, si podem votar per separat, amb una objecció, al punt 11 hauríem de modificar "l'etapa educativa 0-3" per preescolar "educació preescolar", crec que abans ja he explicat per què, per tant s'hauria de modificar.

També voldria deixar constància que en el punt 5, que l'acceptam plenament, sense obviar la possibilitat que intervinguin altres professionals com a llicenciats en psicopedagogia, diplomats en logopèdia, etcètera, per donar una bona atenció especialitzada als infants. És que vostès, o vostè, Sr. Riudavets, de vegades és molt rigorós i en aquest punt només parlen de magisteri i formació professional.

També deixar constància que la coordinació pedagògica no tan sols s'ha d'establir entre preescolar i infantil, sinó que ha de ser present a totes les etapes educatives, com així es fa realment, per tant, en el punt 12.

I per acabar, en el punt 6 realment estam completament d'acord a instar el Govern de les Illes Balears que en la necessària tasca de conciliació de la vida familiar i la vida laboral es tengui en compte, en primer lloc, els drets dels infants, rebre una educació de qualitat, res més faltaria, Sr. Riudavets. Crec que tots estam per la labor i més en aquest cas, en aquestes edats que són tan importants, parlam del futur dels nostres infants. Ara bé, li recomanaria que tornés a llegir el projecte de decret, de gener del 2005, el darrer; si no el té, no dubti a dir-ho que amb molt de gust tant jo, com el conseller, qui sigui, li donarem, no passi pena; li dic que s'ho torni llegir perquè així comprovarà tot el que li he dit, és cert.

Com veurà i com que m'ho dirà, ja li dic jo per endavant, no he entrat en profunditat en el punt 13, no hi he entrat perquè en el proper ple, en el consell insular, com que hi ha una proposta, allà ja ho debatrem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair el suport del Grup Esquerra Unida i Els Verds i del Grup Socialista, i sens dubte les consideracions que han fet enriqueixen, aporten a aquest debat.

Quant a la intervenció de la Sra. López Oleo, del Grup Parlamentari Popular, la veritat és que serà difícil seguir tots els viaransys de la seva intervenció, entre d'altres coses, perquè ha botat, diríem a Menorca, de Sant Vetlo a Sant Catello, i això dificulta una concreció amb les respostes.

El que sí m'ha quedat clar és una cosa, Sra. López Oleo, a unes coses voten que sí perquè són declaracions, voten que no als compromisos i a la resta voten que no perquè diuen que ja ho fan. Si ja ho fan, votin que sí, que les nostres propostes del PSM no contaminen; vull dir que no s'infectaran de nacionalisme per votar-nos una proposta que fa un compromís amb una cosa, ho tengui clar. El que passa és que vostè el que és compromís, el que és quantificació, que suposa un esforç de decisió clara i no només de declaracions, es fan anques enrera i això és una tònica general que no me ve de nou i no li ve a ningú d'aquesta cambra.

Li havíem dit, havia dit a la primera intervenció que no ens fiàvem de les declaracions del Sr. Conseller a la interpel·lació, i teníem raó, no ens n'havíem de fiar perquè de concrecions cap ni una.

Quant a açò de la titulació que m'ha dit vostè, que li havíem de dir educació preescolar, que hauríem de ser més respectuosos; miri, respectuosos ho som, ara, sobretot ho som amb els ensenyants, amb els professionals que no els agrada que es tituli educació preescolar perquè és un absurd, entre d'altres coses la seva proposta de decret deia que les escoles de preescolar havien de ser escoles de preescolar, és a dir, escoles de preescola, un absurd total. Però mirin, li diré que si m'ho voten a favor li canvio el títol, tot sencer, vull dir que si és per ser respectuosos, jo més que vostè.

A veure, si vostès diuen que la LOCE diu que ha de tenir funció assistencial i funció educativa, per açò no hem posat exclusivament educatiu, hem posat eminentment educatiu. Votin a favor.

Quant a açò que jo sé, que no sé, que no entenc, miri, jo sé el que sé, vostè sap que jo ho sé, ho entenc tant com vostè i reconec allò i, perdoni l'expressió, que em dóna la gana, que quedi clar.

A veure, quant a l'ajornament, ara me posa una data. Jo crec que no ho serà dia 17 març perquè trob que s'ha ajornat la reunió de la conferència sectorial.

Bé, diu que el conseller ha tingut molta paciència. A veure, jo crec que no és una qüestió de paciència, és una qüestió de responsabilitat, el Decret 1004, en vigència, no està malament, per tant esperem el que faci falta perquè és una responsabilitat envers els centres que no hagin d'aplicar una normativa per a mig any, ni per a any, si després les ho hem de canviar. Més paciència, Sr. Conseller.

Damunt el (...) miri, açò no li acceptaré, vostè és educadora infantil, que me digui que hem de ser flexibles amb l'horari dels al·lots. Per a casos excepcionals, puntuals, un dia, però per l'amor de Déu, vostès no ho fan així, vostès fan de la flexibilitat norma i amb els drets dels infants no es pot fer de la flexibilitat norma. Més de vuit hores obertes, flexibles, és un absurd; vuit hores (...) tancat, són vuit hores màxim i això és el que s'hauria de fixar. Després, tots els centres tenen mecanismes per solucionar problemes puntuals i vostè ho sap tan bé com jo. Per tant, aquesta argumentació no li puc acceptar de cap de les maneres.

No m'ha quedat clar, la veritat, entre aquest *mail strong* que m'ha fet vostè, allò de la compensació de desigualtats. Jo esperava que me votassin a favor, perquè el conseller havia dit: naturalment que creim que 0 a 3 anys és un espai temporal de desenvolupament de la persona on s'han de superar les desigualtats que hi pugui haver en els moments inicials de la vida, frase textual del conseller. Llavors, estava convençut que li farien cas i que votarien a favor de la compensació de desigualtats. Misteris de la vida.

El punt 11 me l'he de mirar, perquè com que ha anat per endavant i per endarrera, la participació. Bé, diu que m'ho vota si canvio l'etapa educativa per l'etapa preescolar. Bé, jo li deman l'etapa 0-3 anys, no li posem adjectiu, li sembla bé? I així tots contents.

Me diu que som massa rigorós. Jo ho som bastant rigorós, però també som molt tolerant, açò li asseguro. I el que està clar és que jo crec que la titulació de magisteri i de formació professional, han de cercar fórmules per a la gent que no té titulació; naturalment que hi pot intervenir un logopeda, però ara parlem de qui educa, qui és el responsable, les intervencions de professionals externs faltaria més, en açò no hi hem entrat. Per tant, no és qüestió de rigor, és qüestió de coherència.

Coordinació entre totes les etapes educatives, li afirm, naturalment que entre totes, però parlem d'aquestes que la LOCE separava i abans estaven juntes, per tant ho centram en això.

I quant al darrer punt, el darrer que ha dit vostè, m'ha fet oferiments que me passaria uns papers. Els papers les tenc tots, també tenc el paper primer que eren les seves intencions inicials, que són les que me van preocupar. Sr. Conseller, no és una interpel·lació, obri un torn incidental i parlarem un poc més.

I finalment el punt 13, bé, no m'ha parlat res, no m'ha dit no me votarien quant a augmentar la dotació econòmica de les subvencions als ajuntaments, simplement ha dit que no ho

votarien. M'agradaria haver sabut per què, perquè açò és el compromís efectiu, duros damunt la taula.

I el darrer punt, el punt 13, vostè és diputada per Menorca, ho discutirà en el proper plenari. Supòs que no es vol enganxar els dits, però se'ls enganxarà votant; per tant, allà ens veurem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. A veure, jo, Sr. Riudavets, li agrairia la seva col·laboració, s'assegui, si és tan amable. Sí, té la paraula la Sra. López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

No, un momentet, Sr. Riudavets, és per si accepta la votació separada. No sé.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Accept, naturalment, la votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, jo he d'entendre, per fer dos blocs: el punt 5, el punt 6, l'11, que queda esmenat, que el Sr. Riudavets ha dit que quedava en 0-3 anys i punt, no entràvem aquí en especialistes, i el punt 12, es poden votar conjuntament. I la resta també en un sol bloc.

És correcte?

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Li pregaria que tornàs repetir els punts.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. El punt 5, 6, l'11, que vostè ha acceptat l'esmena i queda de 0-3 anys, sense parlar d'especialistes, i el punt 12, aquests quatre punts es podrien votar conjuntament i després votam la resta, que aquests quatre punts el Grup Parlamentari Popular la seva ponent ha dit que votarien a favor. Li sembla correcte a vostè? Bé, idè podem preparar per a la votació.

Passam a votar els punts 5, 6, 11 i 12.

Bé, es vota per unanimitat: 54 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, votam conjuntament tota la resta de punts. Passam a votació.

21 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

Per tant, aquests punts queden rebutjats.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 782/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de Llei RGE núm. 8613/04, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO).

Finalment, passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 8613/04, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO).

Per defensar l'esmena amb RGE núm. 782/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Puj a aquesta tribuna per defensar una esmena a la totalitat a una llei que, segons diu la documentació que se'ns ha fet arribar, aprovà el Consell de Govern a proposta del conseller de Medi Ambient. Segurament si aquesta llei hagués estat presentada per una altra conselleria, la nostra postura podria haver estat diferent, però se suposa que se tracta d'una llei nova que ve a substituir, hauria de venir a substituir en el nostre àmbit competencial la Llei de *conservación de los espacios naturales y de la flora y la fauna silvestres*, de 27 de març del 1989. I realment en produeix una substitució a determinats punts i una substitució que, al nostre entendre, és absolutament negativa des del punt de vista mediambiental.

Aquesta no és una llei que defensi d'una manera clara el medi ambient i no és una llei que faci arribar als ciutadans una opinió favorable que la defensa del medi ambient és una cosa que realment ens interessa i que realment ens interessa a tots, perquè tots vivim dins un medi. Jo, en aquesta primera intervenció li vull citar una sèrie d'elements que ens fan veure de manera molt negativa aquesta llei.

En primer lloc, ja parlariem del títol de la llei. Mentre que una, la seva, la llei del Govern de les Illes Balears, parla d'una llei de conservació dels espais de rellevància ambiental, l'altra, la llei que fins ara teníem en vigor, parlava de conservació dels espais naturals. Vol dir que la llei que fins ara vigia, la llei estatal, es referia a tots els espais naturals, siguin o no de rellevància ambiental, la seva ja restringeix aquí hem de conservar però només aquells de rellevància, vol dir que els que no són de molta rellevància allà campí qui pugui. I no ho dic com a una *boutade* dialèctica, però és que si vostè va a l'articulat de la llei estatal, en el seu títol tercer, comença parlant dels espais naturals en general i després fa una específica referència als espais naturals d'especial rellevància que seran protegits. Vol dir que hi ha d'haver, s'ha de crear, a més, dins la ciutadania, una consciència que és el conjunt dels espais naturals que necessiten un tractament delicat; uns serà

necessari protegir-los especialment, però uns altres no serà necessari.

Quan entrem ja a una comparació de l'articulat de les dues lleis, anem veient cap on van una i l'altra, me referiré fonamentalment al títol primer de la llei, aquell que posa negre damunt blanc els principis inspiradors; tant una com l'altra utilitzen la mateixa terminologia, s'ha de dir que molts articles d'aquesta llei són una transposició, una traducció al català dels articles de la llei estatal, mateixes paraules, unes en castellà. Però, curiosament, article 2 de la llei que ens presenta el Govern de les Illes Balears, finalitat i principis inspiradors; quina ha de ser la finalitat d'una llei mediambiental? Ha de ser en primer lloc el medi ambient i, com a mínim, dos o tres articles han de parlar en primer lloc del medi ambient, i després, en tot cas, ha de dir altres coses, però fonamentalment la literatura, el que ha de significar, el que ha de traspasar cap al ciutadà és que aquesta llei, per a aquesta llei el prioritari és el medi ambient, sense perjudici, vendrà després, d'altres actuacions.

I fixi's; si llegim la legislació de l'any 89, parla primer del manteniment dels processos ecològics essencials i dels sistemes vitals bàsics; dos: la preservació de la diversitat genètica; i en el punt tres, o a la lletra c), parla ja de la utilització ordenada, la utilització ordenada dels recursos. Vostès ja en el primer punt diuen: "La finalitat d'aquesta llei és la protecció dels espais de rellevància ambiental i la promoció del seu desenvolupament", sostenible, però del seu desenvolupament. Han de promocionar el desenvolupament. Una altra cosa és la utilització dels recursos. Però, per exemple, l'illa de Cabrera, parc nacional que vostès administraran, administren ja, o administraran d'aquí a un moment, a la seva llei ja el seu grup hi presenta una esmena que diu que el patronat es manté; per tant deuen tenir competències, si ja inclou el Grup Popular una esmena on diu que això es manté; o legislen sobre una cosa que encarar no tenen? Però bé, ja ho aclarirem. Clar, vostès a Cabrera, que no hi ha activitat econòmica, vostès creuen que han de promocionar el seu desenvolupament; per tant jo supòs que ja l'estiu que ve hi haurà un restaurant, hi haurà un parell de botigues per comprar coses, perquè si no l'illa de Cabrera no estarà desenvolupada. En el seu article, a més de protegir, han de promocionar, és a dir, que és una llei que, bé, si l'hagués feta la Conselleria de Comerç ho entendria, però la de Medi Ambient?, ja promocionaran allà on s'hagi de promocionar, aquesta llei ha d'estar del costat del medi ambient, no del costat de allò altre. Per això jo he dit i he llegit que, aquesta llei, l'ha aprovada el Consell de Govern a proposta seva; no és una llei seva, és una llei del Govern, però vostè l'ha proposada.

Per tant ja d'entrada vostès consideren el medi ambient com una cosa que, carai, no ens queda més remei que fer-li qualche cosa, i per tant, més que de desenvolupament sostenible, vostès haurien de parlar de protecció sostenible. Quant podem protegir perquè això no ens molesti? Aquesta és la llei, posen limitacions a la protecció, aquesta és la filosofia d'aquesta llei.

Però jo crec que a l'article on realment vostès mostren el llautó, perquè ja no es pot anar més enllà, és a l'article 7.3, que és l'equivalent a l'article 5.2 de la llei estatal i, clar, aquí sí que hi ha una girada total del que és la llei. Per tant aquesta llei seva, si estigués feta per la Sra. Cabrer, home, jo la

consideraria una bona llei, però feta per vostè no és una bona llei. Diu la llei estatal, article 5.2: “*Los planes de ordenación de los recursos -ho diré en castellà perquè quedi clar que és la llei estatal-, los planes de ordenación de los recursos naturales a que se refiere el artículo anterior serán obligatorios y ejecutivos en las materias reguladas por la presente ley, constituyendo sus disposiciones un límite para cualesquiera otros instrumentos de ordenación territorial o física cuyas determinaciones no podrán alterar o modificar dichas disposiciones*”. Ah!, la llei preval, una llei mediambiental preval sobre els mecanismes d’ordenació del territori. La seva: “Dins el marc del que preveuen els apartats 2 i 3 de l’article 5 (...), el grau de densitat normativa de la regulació del Pla d’ordenació ha de ser respectuós... dins l’àmbit terrestre amb la competència en matèria de l’ordenació del territori i urbanisme”, és a dir, alerta!, alerta amb els plans. Si hi ha una normativa urbanística, fins aquí hem d’arribar; preval l’ordenament urbanístic a l’ordenament mediambiental.

És una filosofia amb la qual nosaltres ens veim obligats a estar-hi radicalment en desacord, perquè així la protecció es produeix quan no queda més remei que protegir o quan tanmateix és igual perquè allà no hi ha urbanisme, no hi ha res possible i per tant... És a dir, els penya-segats els podem fer tots parc natural fins que descobrim la manera d’adherir a les superfícies verticals edificis, fer un hotel adherit allà, a les superfícies verticals.

I continua, i continua el seu article, cosa que han esmenat els seus companys del grup parlamentari: “...i dins l’àmbit marí amb la competència en matèria de pesca marítima”. Tanta sort que no han posat que dins el medi marí era pesca fluvial, perquè..., els seus ja li han fet la paraula marítima.

Per tant bastaria aquest article perquè nosaltres votàssim en contra o presentàssim una esmena a la totalitat. Creim que és necessari, i més aquí que a una altra banda, el respecte al poc medi natural de certa rellevància que ens queda, perquè cada vegada ens en queda menys.

Però continuarem, continuarem perquè hi ha més elements. Miri, per exemple, cosa que copia literalment perquè els va bé, les sancions previstes a la seva llei són les mateixes previstes a la llei de 1989, és a dir, fa ara quasi..., aviat es compliran setze anys. Bé, jo crec que en setze anys a cada llei d’acompanyament aquí es modifiquen taxes, preus públics, fins i tot amb publicacions forçades de butlletins oficials perquè interessa recaptar; ara, les sancions per faltes greus i faltes molts greus les congelen a la legislació de l’any 89. Bé, cada vegada és més barat infringir, o almanco el valor de la infracció no s’actualitza. Però en aquest mateix article és graciós perquè vostès diuen que, en cas que hi hagi un lucre producte de la infracció, aquest lucre podrà ser sancionat amb la quantia del benefici obtingut fins a un límit, fins a 300.000 euros; vol dir que si un fa una infracció ha de ser grosseta, que no talli un pi perquè si talla un pi per vendre vostè li posarà una sanció del preu del pi; ara, si talla 1 milió de pins, amb la qual cosa se suposa que tindrà un gran benefici, com que la multa només arriba a un límit, idè aquest senyor encara tindrà un benefici net. Això convé que s’ho facin mirar, perquè vostès estan incitant a la gran delinqüència, és a dir, no tallar un pi, està bé que impedeixin tallar un pi, però impedeixin tallar un bosc

sencer, per favor! Mirin-s’ho, mirin-s’ho. Hi ha esmenes en relació a aquest tema.

Més temes, jo crec que gruixats, en relació a aquesta llei. Miri, hi creuen tan poc que fins i tot el seu grup ha esmenat les sancions, el seu grup troba que vostè encara ha anat un poc massa endavant, se li va escolar una mica de duresa i la hi han corregida, la hi han corregida perquè vostè també, com a sanció o com a addicional a les sancions, restringeix la possibilitat d’obtenir subvencions a aquells que hagin comès faltes greus o molt greus. Bé, hi estam d’acord, a mi em pareix lògic, és a dir, aquell senyor que comet una infracció a sobre no ha de rebre doblers de l’Administració; a mi això em pareixia lògic, no hi havia presentat cap esmena, però el seu grup això ho troba excessiu, diu “no, no, sancions greus sí, però no totes, alerta”. És a dir, a aquell senyor que impedeix entrar els representants de la conselleria en exercici de les seves funcions dins una finca que està a un espai natural protegit, a aquests no se’ls impedeix rebre subvencions; és a dir, que l’autoritat, quan va allà en exercici de la seva competència per veure què passa, això no impedeix que quan vagi el carter a dur-li el taló de la subvenció, aquest sí que pot entrar, l’altre no. Home!

De les activitats que es poden fer dins els espais protegits idè també ho esmenen perquè, clar, diu que les activitats multitudinàries no es podran fer, i ara hi afegeixen una excepció que diu -alerta!, sense canviar “multitudinàries”, eh?-, diu: “No, alerta, no s’entendran com a multitudinàries aquelles que es facin dins una finca privada sense afany de lucre”, però continuaran essent multitudinàries, perquè se suposa, Sr. Conseller, que ni vostè ni nosaltres, ni el més radical ecologista del món, pensarem que per convidar a sopar la tia, la cunyada i dos nebots hauran de demanar permís a la conselleria, encara que sigui a un espai natural, però una activitat multitudinària, sigui per celebrar el bateig de l’infant, s’entén multitudinària perquè crearà un problema que convé que l’Administració contempli, vigili i controli, sigui amb afany de lucre o no, perquè mediambientalment el lucre sobre una acció sobre un territori no és un element rellevant; una manada d’elefants gratuïtament li poden arrasar un sembrat, i no ho fan per afany de lucre, però és que pesen molt i tenen unes potes molt amples. Ho comprèn, no?

Per tant hi ha una sèrie d’elements prou importants. I després n’hi ha un que és que jo crec que s’embullen vostès mateixos -i vaig acabant, Sr. President-, crec que s’embullen vostès mateixos. Vostès volen declarar per llei un parc natural; em pareix perfecte. Però després vostès s’han llegit l’article aquest?, és a dir, que quan excepcionalment es declari per llei d’aquest parlament -li record que llei pot ser del Govern però també tenim iniciativa els grups parlamentaris i la tenen els consells insulars, també, per tant aquí pot venir una llei sense que prèviament s’hagi elaborat el PORN que haurà de fer el Govern-, s’aprova una llei en aquest parlament i si en el termini que diu la llei el Govern no ha elaborat el PORN diu que quedarà sense efecte la declaració; és una llei d’aquest parlament. És a dir, que no el compliment d’un termini per part del Govern pot fer...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies i acab. ...pot fer que decaigui una llei aprovada per aquest parlament? Jo crec que s'ho haurien de fer mirar perquè això farà riure a més d'un jurista, crec que ja li ha fet riure.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 820/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, al Projecte de Llei RGE núm. 8613/04, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena RGE núm. 820/05, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, a nosaltres ens hagués agradat que en aquest parlament s'hagués presentat una llei de conservació de la biodiversitat i de la protecció dels espais naturals com cal, una proposta de llei que plantejés la conservació de la natura com un eix clau i que tengués com a punt de referència els textos internacionals de protecció de la biodiversitat tals com el conveni de protecció de la biodiversitat subscrit a Rio el 1992, el conveni de Berna per a la protecció de la vida silvestre a Europa de l'any 79, i el més recent conveni de Florència per a la protecció del paisatge i el conveni (...) sobre participació pública, una proposta de llei que contemplés la normativa comunitària com un eix bàsic per a la conservació i la protecció i, sobretot, una llei que incrementés la protecció de la natura prevista i regulada per la llei estatal de conservació de fauna i flora, la tan anomenada Llei 4/89; una llei, al cap i a la fi, que plantejés la protecció de la nostra riquesa natural com a prioritat i que donés una passa endavant per passar de la protecció sobre paper a la conservació, la qual cosa significa no sols declarar espais naturals, sinó fer efectiva la seva conservació i gestionar-la. Ens hagués agradat una llei que afrontés la situació del nostre patrimoni natural a les Illes Balears i la biodiversitat d'una manera clara.

Comptam amb una gran riquesa biològica, amb un elevat nombre d'espècies animals i vegetals, úniques fins i tot al món, i, malgrat que es tenguí clar que la nostra principal activitat econòmica es fonamenta sobre el patrimoni natural i que és un valor a conservar i a protegir per al present i per al futur econòmic i ambiental, idò no, res de tot això no es planteja en aquesta llei. És una llei que al nostre parer, hi ha arguments, retrocedeix en el temps i en els conceptes suposadament ja superats, una llei que parteix de conceptes equivocats jurídicament i conceptualment, parteix d'un desconeixement o d'un voler desconèixer la realitat de la natura i de la seva

conservació a les illes i un desconeixement de la legislació a nivell internacional, europeu i estatal. És, en definitiva, un retrocés.

Presentam una esmena a la totalitat perquè consideram necessària la seva retirada i la recuperació del debat de la protecció i la conservació dels espais naturals i la biodiversitat dins la racionalitat, dins el dret ambiental i la legislació actual existent, perquè aquesta llei rebaixa tota aquesta estructura legislativa. Presentar una llei d'aquestes característiques i amb els continguts que recull, al nostre entendre resulta una dinàmica legislativa perversa, plena de confusió i no pròpia dels temps actuals que correm, que són els principis del segle XXI, que pot dur a més inseguretat jurídica per moltes raons. És millor que es retiri aquesta llei, que es reflexioni profundament sobre el seu contingut i sobre la dinàmica parlamentària que pretenen obrir avui.

Els arguments pels quals els plantejam aquesta esmena són molt clars. En primer lloc, la finalitat de la llei, titulada "conservació dels espais naturals", no pot considerar secundària la necessitat de conservar el patrimoni natural, i això és el que fa la LECO. Els principis inspiradors haurien de partir de la necessitat de garantir la conservació del patrimoni natural, ja suficientment malmès a les nostres illes i que cada dia es troba més en perill. És un deure i una responsabilitat -ja ho diu la mateixa Constitució-, especialment per part dels organismes públics, protegir i conservar per a la nostra aportació a la biodiversitat global i com a necessitat estratègica per a la nostra economia i com a component per garantir la qualitat de vida dels ciutadans. Però no és això.

Tampoc aquesta llei, la LECO, no pot estar inspirada bàsicament en la necessitat de reconèixer el dret fonamental a la propietat privada, dret que ningú mai no ha qüestionat, dret que està regulat a tota la legislació que existeix des que hi ha no només la democràcia, sinó des que hi ha, com aquell que diu, un estat de dret, per la qual cosa crec que és absurd plantejar aquestes qüestions. Els propietaris tenen i han de tenir un paper fonamental en la conservació dels espais naturals, però és un error que l'eix fonamental d'una llei de conservació sigui el reconeixement i únicament la recompensa dels propietaris d'aquests terrenys.

En tercer lloc, una llei que contempla veladament que el medi ambient és un problema -ja ho ha dit el Sr. Crespí- i protegir-lo encara més, per tant què hem de fer? La LECO rebaixa la protecció legislativa actual, i concretament rebaixa la Llei 4/89 estatal de conservació de fauna i floral; és un *pegar y cortar* que evidentment el que han fet ha estat, el Partit Popular i el Govern, eliminar els aspectes que poden ser problemàtics per a les seves polítiques. I quins són aquests aspectes que són problemàtics per a les polítiques del Partit Popular? Primer, obvia un dels principis bàsics de la Llei 4/89, que deixa clar que la protecció dels espais naturals no té res a veure amb la seva titularitat; a la LECO es reitera de forma insistent que la protecció es farà en funció de la voluntat dels propietaris, no en funció dels valors naturals de l'espai a protegir. Per avall!

Segona qüestió que elimina o que rebaixa respecte a la Llei 4/89: rebaixa els efectes del PORN; mentre a la Llei 4/89 queda

clar que el PORN suposa un límit per als instruments d'ordenació territorial, els quals s'hauran d'adaptar a aquest PORN, i així es prioritza la conservació de la natura per sobre de l'ordenació territorial, la LECO fa tot el contrari: la planificació urbanística està per sobre i condiona la protecció de la natura.

Quin altre element rebaixa? Mentre els principis inspiradors i la finalitat de la 4/89 són protegir la biodiversitat i la conservació de la natura, a la LECO aquest tema és secundari, i així ho explica l'articulat i concretament l'article 2, referit a les finalitats: té un pes fonamental l'aprofitament econòmic d'aquests espais envers la conservació. Així la LECO supedita la conservació de la natura als plans territorials i urbanístics i a la propietat. La conservació de la natura no és una prioritat, és un problema, totalment al revés de com està legislatat a l'actualitat.

Per altra banda és una llei que crea confusió i s'ho haurien de fer mirar, perquè crea inseguretats jurídiques importants. Els senyors del Partit Popular -i d'altres- saben, supòs, que la llei estatal de conservació de fauna i flora és legislació bàsica i d'obligat compliment, i si no els puc dir tots els articles que ho són. La comunitat autònoma no pot legislar per rebaixar aquesta llei, en tot cas augmentar la normativa de conservació. Per tant, se'n riuen de nosaltres?, volen confondre la ciutadania?, volen quedar bé amb els propietaris?, volen crear inseguretats jurídiques en aquesta comunitat autònoma? Què volen? Jo crec que això ho haurien d'explicar, perquè això, si no està prou argumentat, si no ho expliquen seriosament i amb arguments, pot quedar realment en una confusió jurídica importantíssima.

Per una altra part és una llei que tracta els propietaris, al nostre entendre, com un col·lectiu sense criteri, amb molt poca seriositat i amb molt poc rigor impropis dels que es mereixen precisament aquests propietaris. La LECO insisteix al llarg de tot l'articulat en obvietats innecessàries i reforça les mentides generades per la forta campanya del Partit Popular l'anterior legislatura per desacreditar les polítiques de protecció de la natura. Siguem seriosos, estem a un parlament i hem de legislar de forma raonable i en base a la legalitat jurídica, no en base a mentides. La LECO reitera en un intent obsessiu de parèixer que atorga drets perduts als propietaris i que actualment no tenen; un exemple: a l'article 3 es diu: "No suposa l'obligació dels titulars de suportar l'accés públic ni la pèrdua de gestió ordinària de les seves finques"; mai enlloc, a cap llei, no es planteja la pèrdua de la gestió dels propietaris; mai, a cap llei i a cap lloc, no es diu que s'accedirà i es ficaran dins la seva finca, seria un delictes, seria incomplir la Constitució. Per tant incloure aquestes obvietats suposa crear més confusió i rebuig respecte a la declaració d'espais naturals. A més ens sorprèn d'un Partit Popular que fins ara no tenia en compte per a res als propietaris. Se'ls atribueix, als propietaris, un paper de suposats protagonistes, i per protegir un espai natural han d'estar d'acord la majoria d'aquests propietaris. Això pot suposar un precedent, perquè tots els propietaris d'altres indrets afectats, sigui per una infraestructura, sigui pel que sigui, considerin que també s'ha de tenir en compte, s'ha de tenir en compte que el 51% vulguin que els facin una autopista, per exemple.

Per tant no és seriós que una llei planteji aquestes qüestions amb tan poc rigor. Som a un parlament, hem de legislar en funció de l'ordenació jurídica que hi ha i en funció de crear precisament seguretats jurídiques a tots els ciutadans.

Però no acabam. És una llei que fa poques aportacions, excepte el règim de sancions i infraccions que, per cert, hi ha una sèrie de qüestions on no entraré perquè crec que ja ho ha dit el portaveu que m'ha precedit i per tant entraré en altres temes. Ara bé, anem al fons de la qüestió. Si no és lògic legislar per davall de la normativa bàsica de l'Estat respecte a la conservació, si no s'haurien de legislar obvietats i drets ja legislatats i claríssims a l'ordenament jurídic, per què es fa aquesta llei?, quins són els vertaders motius? No és conservar, ja ho hem dit, és una altra cosa que no sabem molt bé.

En primer lloc, per a nosaltres es tracta d'aprofitar per rebaixar la protecció de la natura amb la modificació a la baixa la legislació autonòmica; aquesta sí que es pot rebaixar. A la disposició addicional primera modifica l'article 19 de les DOT. Això significa que fins ara tots els espais protegits eren ANNP, és a dir, àrees naturals d'especial interès i d'alt nivell de protecció; aquestes àrees són objecte del més alt nivell de protecció i segons la LEN in edificables i amb restriccions urbanístiques. Idò la LECO ho rebaixa i permet que les categories de paratges naturals i àrees d'interès científic i totes les figures de la xarxa Natura 2000, LIC i (...) siguin excloses d'aquesta protecció, i per tant hom és molt més permissiu en aquests espais protegits. Són espais protegits de segona, és a dir, que la LECO rebaixa les DOT i la LEN, que protegien encara de manera més clara.

Però també per altres raons han fet -suposam- aquesta llei; també aprofiten per diferenciar dues categories d'espais protegits: els espais protegits de primera -les categories de parcs, reserves, àrees d'interès científic- en el títol III de la LECO queda clar com es declararan els usos i la zonificació així com la seva gestió ambiental, però per als espais naturals de segona, cas de la xarxa Natura 2000, no hi ha cap compromís d'ordenació ni de gestió ambiental, fins i tot es permet que si una avaluació d'impacte ambiental és negativa es pot, a través d'un acord de govern, dir que d'alguna manera es pot fer una actuació allà. Nosaltres entenem que això és una bafa a Europa i a tots els ciutadans de les Illes. Així el Sr. Matas podrà dir, el president d'aquesta comunitat, que les Illes tenen un percentatge ics protegit, quant a quantitat; però la gestió i les vertaderes polítiques de conservació, on són?, sobretot d'aquests espais, com dic, que queden encara en una situació inferior respecte d'altres. Les zones de la xarxa Natura 2000 són els llocs on es troben els hàbitats i les espècies més rellevants de les Illes; aposta ho són, es troben més protegits que les altres categories. Resulta absolutament una incongruència, però així els permet complir l'obligació amb Europa perquè si no saben perfectament que tendran una sanció i per tant han de complir, a més també perquè puguin tenir ajuts fins a l'any 2006, i així, mentre quedam bé amb Europa perquè no ens queda més remei i perquè ens obliguen, intentam a través d'aquesta llei minvar al màxim la protecció d'aquests espais i, per tant, poder permetre totes aquestes qüestions que he esmentat.

També s'aprofita per minvar la participació i es retrocedeix en aquest aspecte. Fins ara era preceptiva l'existència de juntes rectores a tots els espais protegits com a òrgans de participació, consultius i participatius de tot els àmbits socials. La LECO substitueix "es crearà" per "es pot disposar"; per tant es faran juntes rectores en funció de decisions aleatòries i dels polítics de torn.

Però a més d'aprofitar per desprotegir suposam, o nosaltres almanco ho veim, que aquesta llei es fa per altres raons. S'ha de vendre "eco" als ciutadans. Després de les seves polítiques de desprotecció dels espais naturals, polítiques clares, concretes, i el poc interès per la protecció del territori del Govern, després de tot això han de fer alguna cosa, i aquesta campanya de màrqueting verd dissenyada pel Govern on inclou molts d'aspectes, un d'ells també és incloure la llei LECO, per fer "eco". En segon lloc també han de quedar bé amb els propietaris i col·lectius que suposadament varen defensar a l'anterior legislatura, la política del PP per defensar arguments i mentides, i a nosaltres ens preocupa perquè precisament, com dic, aquestes qüestions queden reflectides a una llei que pot crear moltíssima confusió, com dic, als ciutadans, i sobretot que pot donar una imatge absolutament negativa del que significa la protecció dels espais naturals i de la biodiversitat. La protecció dels espais naturals i de la biodiversitat no té perquè anar en contra, ni molt manco, dels interessos dels propietaris ni del que és preservar uns valors que tenen un valor afegit de cara a la nostra activitat econòmica turística, i evidentment també per al beneplàcit dels ciutadans.

Creim, per tant, que fer una llei amb aquests components, on es parteix d'unes qüestions que res tenen a veure amb la defensa i amb la conservació dels espais naturals, és un error molt gros.

Per altra banda suposam també que han fet aquesta llei per intentar fer el que no han pogut fer; això no ho han pogut fer i no ho han pogut fer de cap manera, que era eliminar la utilitat pública i el dret de templeig i retracte. Jo vull recordar que va ser una de les qüestions a les quals hi va haver aquestes dues figures, utilitat pública i dret de templeig i retracte. La utilitat pública continua estant en aquesta llei, per tant evidentment no s'ha pogut eliminar; i respecte al templeig i retracte hi ha una modulació d'aquest aspecte que ja s'havia plantejat anteriorment i que efectivament es recull a la llei.

Per tot això nosaltres demanam que retorni el seny, la serenitat, i sobretot l'estructuració jurídica clara, lleis i tractats internacionals, europeus, estatals, fins i tot les pròpies lleis autonòmiques, que per favor es faci un debat a partir, com dic, de la legislació existent, que realment hi hagi una aposta per la conservació de la biodiversitat i dels espais naturals, i per això creim que aquesta llei no respon i a més crea, com deim, molta confusió, hi ha moltes qüestions que no estan gens clares i que a més ridiculitzen fins i tot temes jurídics, i que es dugui una llei com es mereixen els propietaris, els ciutadans i la societat de les Illes, basada sobretot, com dic, en un ordenament jurídic clar, propi del que s'ha de fer i s'ha de discutir a un parlament. No facin el ridícul i no utilitzin una vegada més per desprotegir i per rebaixar la legislació aquest parlament.

Nosaltres per això hem presentat aquesta esmena i esperam que sigui acceptada per la majoria de la cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sí, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, obre el Govern torn incidental en aquest punt on es debaten les dues esmenes a la totalitat presentades pel Partit Socialista i per Esquerra Unida i Els Verds.

A vegades pens que vostès tenen una revelació, però les revelacions, després de la de Fàtima que ens han contat, amb vostès és simplement un somni, quan es desperten l'únic que han fet ha estat somiar. Tota gran funció necessita un gran estímul en aquesta vida i en temes mediambientals necessitam un gran estímul, perquè les funcions que hi ha hagut fins ara han fracassat, fins i tot les seves i possiblement també les nostres en altres governs, en excepcions que trobaríem. Les esmenes a la totalitat que vostès han presentat no les han presentades presentant un text alternatiu, no els han presentades perquè no sigui oportú la llei. És a dir, el Reglament de la cambra regula per què es presenten les esmenes a la totalitat, no és perquè hi ha un text alternatiu damunt la taula, no és perquè la llei no sigui oportuna, de les seves boques no ha sortit en cap moment, ni tampoc figura a les esmenes. En tot cas sí pot ser per l'esperit, o pels principis, ja ens va bé. I de principis és d'allò que hem de xerrar, lògicament no són el mateix els seus que els que nosaltres representam.

Davant això el PSIB-PSOE presenta la seva esmena a la totalitat i diu que la LECO significa un notable retrocés en la protecció del medi natural respecte la situació actual. Això és el bessó de la seva esmena a la totalitat. Esquerra Unida-Els Verds per 3 idees concretes, per no prioritzar la conservació de les espècies de fauna i flora protegides als hàbitats en què viuen. Segona, per rebaixar la legislació actual en la conservació dels espais naturals protegits. I tercera, per prioritzar els drets dels propietaris sobre el deure de protegir el medi. Això són les 4 qüestions que vostès plantegen, que 2 són iguals.

Una mica d'història. La LECO és una derivació lògica de la Llei d'Espais Naturals (LEN). La primera iniciativa legislativa duita a terme en aquesta comunitat, convé recordar que ja fa 14 anys i que fou una iniciativa d'un Govern del Partit Popular, per tal de protegir el nostre patrimoni natural, allà on molta gent hi va participar, ho he de reconèixer, PSM, PSOE i Unió Mallorquina, moltíssima gent. D'aquesta manera l'administració autonòmica es feia ressò de la voluntat de la societat balear, clarament expressada, de vetllar per la conservació dels espais que tinguin uns valors ambientals de rellevància com a mecanisme orientat a protegir el medi ambient en general. En aquest sentit la LECO, com a desenvolupament i derivació lògica de la LEN no pot suposar mai un retrocés, el qui pensi això les du girades de peu. El nivell de protecció dels espais de rellevància ambiental no es

rebaixa en cap dels casos prevists a la norma, cap espai que en aquest moment té un nivell de protecció, el que tinguí, ja sigui AEP, el que sigui, no se rebaixa, no ho rebaixa, no trobaran un article que digui que ho rebaixa. Facin un esforç mentre jo faig la intervenció i (...) que ho rebaixa, no ho trobaran. Una altra cosa és que diguin que quan es declarava un parc natural, fins ahir no ho era i avui ho és, avui passava a ser ANP, això sí que ho canviem. En el cas única i exclusivament de què sigui paratge natural, no en el cas mai que sigui reserva o parc natural. No diguin mentides, no ens diguin mentiders, jo no els ho diré a vostès. Sinó que més aviat representa un avanç real en la dinàmica de la protecció des del moment en què incorpora noves figures conservacionistes. I per altra banda s'adapta molt millor a les circumstàncies actuals de la realitat balear.

Una de les grans incorporacions de la LECO en el debat conservacionista illenc, i en aquest sentit és especialment evident que això suposa un notable avanç en relació a la situació anterior, és que implica per primera vegada el trànsit d'un concepte de protecció passiva a un altre activa. La seva protecció és la pau dels cementeris, l'oblit de les persones, el silenci continuat, després de molt de renou, una vegada que ja han decidit fer una taca. És el silenci dels cementeris la seva protecció, l'oblit de les persones. Implica, com dic, per primera vegada el trànsit d'un concepte de protecció passiva a un altre activa en el que se gestiona la protecció, entès com un dels conceptes inspiradors de la nova norma, assumirà un paper protagonista que fins ara no havia jugat. En qualsevol cas ha de quedar ben clar que la protecció dels espais naturals queda absolutament garantida per la nova llei, ja que la LECO assumeix el nivell de protecció que contempla la Llei 4/89, és ridícul sentir Sr. Crespí que vostè diu substitueix la 4/89. Una norma bàsica és insubstituïble Sr. Crespí i no sóc advocat, ni misser. No diguin aquests disbarats, no la pot substituir mai a la 4/89. El que tu pots desenvolupar d'aquesta mare que és la 4/89 i pots fer com Catalunya, el País Basc, Navarra o Aragó, de crear també la teva legislació pròpia, respectant aquelles que figuren a la 4/89. Per què han de dir aquests disbarats? Perquè això no són mentides, són disbarats com a punys.

Al mateix temps recull i incorpora els criteris de protecció del patrimoni natural que manen de les directives de la Unió Europea, transposa la directiva, som la primera comunitat que ho hem fet i encara damunt ossos al lleu. Transposa la directiva de la directiva Xarxa Natura 2000, quan encara no està aprovada. No diguin que no, és que sí, diguin allà on és que no. Per tant, i a la vista de tots aquests elements, podem dir que la LECO és un salt qualitatiu i un avanç en relació a una situació actual i especialment si se comparen en l'escenari que va generar l'anterior Govern, en virtut del qual la discussió pública al voltant de la protecció del nostre patrimoni natural estava completament estancada i al mateix temps provocava una important controvèrsia i un alt nivell de tensió en el conjunt de la societat. El segon punt, aquest era el primer que els agafava tan el PSOE, com allò que era el segon punt d'Esquerra Unida.

L'altra qüestió que planteja Esquerra Unida. A la seva exposició de motius la LECO ja contempla com a tres objectius estratègics fonamentals pel que fa a una política de conservació mediambiental rigorosa, socialment assumible i jurídicament sòlida, la conservació de la naturalesa, la promoció i el

desenvolupament socioeconòmic de les àrees afectades i la dotació dels espais destinats a l'oci dels ciutadans en un escenari natural adequadament conservat. En aquest sentit és la vocació del territori la que ha de determinar i m'agradaria que li quedés molt clar Sra. Rosselló, en aquest sentit és la vocació del territori la que ha de determinar en cada cas quin d'aquests tres aspectes ha de prevaler, però sempre i vull insistir en aquest sempre, a partir de l'objectiu irrenunciable de la preservació de la biodiversitat i tenint en compte que es tracta de protegir una gran reserva d'espècies, hàbitats i paisatges que compleixen una important funció cultural, educativa i científica a la comunitat balear. Després d'aquesta qüestió no me xerri més si tornam preservar en base als propietaris, això és una altra cosa que diu la llei.

Aquesta protecció a la que feia referència la LECO, com objectiu irrenunciable i que és, insistesc, la mateixa que contempla la Llei 4/89 ve determinada per la normativa de la Unió Europea sobre protecció d'espais naturals en base a uns criteris de preservació que la LECO reflecteix en tot moment al seu artículat. És més, les noves figures de protecció que s'incorporen a la LECO no només no dificulten l'assoliment dels objectius de protecció que determinen les distintes directives europees sobre protecció, sinó que fins i tot faciliten el compliment d'aquestes exigències de la Unió i que la LECO en cap cas pretén esquivar, ni molt manco. Aquest Govern ha augmentat un 3,60% d'espais Xarxa Natura 2000, que vostès tenien una carta damunt la taula que l'havien d'ampliar i no ho havien fet, en més de 185 milions de metres quadrats a les Illes Balears. Com podem nosaltres esquivar això, si som nosaltres que ho hem fet i vostès no ho varen fer? S'ho receptin a vostès, no ens ho receptin a nosaltres. En aquest sentit el nivell de protecció que s'incorpora a la figura de la Xarxa Natura 2000, íntegrament assumits per aquest Govern a través de la nova llei, van de fet més enllà que els que determina la Llei 4/89, que va ser modificada a través de la Llei de monts, incorporada, que tant invoca els grups que s'oposen a la nova llei. Incomprensible.

La tercera qüestió que no li pareix bé a Esquerra Unida. No hi ha rebaixa de la protecció que fixa la legislació actual, no n'hi ha. Ara bé, ha de quedar clar que amb la LECO no volem fer tampoc ordenació del territori, ni urbanística de forma encoberta, mitjançant l'aplicació d'instruments de planificació ambiental. Però això, aquells que creim en l'article 39 de l'Estatut i que tantes vegades han dit que nosaltres no hi creim, ho tenim clar, si vostès no li tenen, ho discuteixin, ens ho recriminin, com més lluny se'n vagin de l'Estatut en aquesta qüestió, allà vostès. El disbarat de què un penya-segat, Sr. Crespí, se li pot incorporar una casa, el President Jaume Matas en l'aprovació de les DOT no va haver de menester ni la LECO ni la 4/89 per fer-ho, m'entén? Ho dic perquè això tal vegada als nostres fills petits els quedaria bé, però entre nosaltres ja no ens pot enganar d'aquestes coses, ni pot tenir raó ja d'això, ni jo li ho puc permetre.

Per tant, podem afirmar categòricament que mitjançant la LECO la regulació dels espais naturals, la seva protecció, no tan sols se mantenen sinó que no hi ha cap rebaixa en aquesta direcció, cap. Jo no puc rebaixar si tenc la 4/89 incorporada dins la LECO el que serà el valor d'un parc natural. Si feim un parc natural i en aquest moment només és ANEI i no és ANEI

d'alt nivell de protecció, lògicament si feim parc natural passarà ANEI d'alta protecció, AANP. No digui qui no, és que no puc anar en contra de la 4/89, no hi puc anar. En canvi una altra cosa és que vostè declari paratge natural, que és la figura que vostè fa i saben de què bravejaven vostès aquesta passada legislatura? Del parc natural de la Garrotxa a Catalunya, quan és fals que sigui parc natural i no és AANP, és el desenvolupament d'un ANEI balear, allà els diuen PAIMS. I aquí contam això als ciutadans i si un no ho va cercar s'ho creu. Idò nosaltres anam bastant més lluny que els catalans en aquest sentit. I l'únic que té és que si és ANEI i no passarà a ser AANP, però els que ja ho són ho són i si tu fas una reserva natural ho serà i si fas un parc natural ho serà. No ho serà si és a un paratge natural.

Vull recordar que en aquest sentit els efectes de declaració d'un PORN són els mateixos que la LECO, a la LECO són els mateixos que fixa la 4/89. Després qui ho dirà si ha de ser parc natural o reserva? Vostès, nosaltres? No, les condicions del terreny. I qui ho estudia i com se mira científicament? Amb un Pla d'ordenació de recursos naturals. Aquest ho dirà, aquest PORN ho dirà. Per què han de contar..., no vull dir mentides, per què han de contar això que contenen als mitjans de comunicació, allà on són, quan la realitat és aquesta altra? No, no diguin que no, la llei ho diu clarament, el PORN, però si un té un parc natural serà d'alt nivell de protecció l'ANEI i per què? Perquè no pot anar en contra de la 4/89. Però no podem crear figures pròpies? I els altres les tenen. Aquesta és la qüestió, en el cas de paratges naturals no serà AANP, m'entén? Això és tot l'embolic, és bo de fer embullar la gent en aquest sentit, sí perquè és difícil.

La LECO incorpora noves figures, com he dit, de protecció a partir de criteris de flexibilitat i de coexistència entre l'activitat humana i la conservació de l'entorn com a bé jurídic a protegir. Com exemple d'aquesta flexibilitat i com a oposició a una interpretació mecànica del procediment de protecció, la nova norma estableix que els paratges naturals ja no es convertiran de manera automàtica en AANP, reflectint d'aquesta manera la voluntat expressada pel legislador en aquest sentit, per què? La resposta d'aquest Govern era molt clara, aquesta conservació automàtica implicaria una necessitat que en la nostra opinió únicament és el PORN corresponent que ha de determinar en cada cas. No creim per tant, en automatismes dogmàtics, sinó en solucions específiques per a escenaris concrets, però sense oblidar en qualsevol cas que el territori fins ara protegit conservarà la seva actual classificació urbanística, la que té. Cap ni un se veurà retocat perquè la llei no ho pretén en cap moment. De totes maneres i a prova de què l'administració no renuncia en cap cas a preservar els valors mediambientals d'un determinat territori, vull recordar que qualsevol possible alteració de l'estatus d'un espai protegit exigirà un informe previ per part de l'administració mediambiental, allà on es podran establir les mesures adequades per garantir la protecció dels valors ecològics, ambientals i paisatgístics d'aquells casos en què l'interès públic considerin necessaris la seva preservació.

Pel que fa al tema dels propietaris i a la suposada prioritització dels seus drets en relació al deure de protegir el patrimoni. Nosaltres sempre hem entès que és perfectament compatible la defensa del dret de la propietat i la protecció dels

espais naturals de rellevància ambiental. Aquesta comptabilitat sempre, i vull deixar-ho clar, ha de permetre salvaguardar l'objectiu final que és la protecció, però per garantir aquest fi nosaltres no volem optar pel conflicte sinó per la negociació. No hem d'oblidar en aquest sentit que quan el Govern consideri imprescindible procedir a la protecció unilateral d'un determinat espai en funció dels valors ambientals que s'han de protegir, continuarà disposant, en cap cas renuncia a elles, de les eines jurídiques i administratives per du a efecte l'esmentada protecció. Allò que és l'article 23.1, la forma de declarar un espai natural no és això que contenen vostès, o un parc natural o una reserva, és a dir, que hem de menester un 51%, això ho han tornat dir aquí dalt. Han dit "vostès només podran declarar si realment és el 51%", això no és així.

La llei li dóna que per llei ho pugui fer i li diu, punt 2 d'aquest article, en cas de casos que tinguem el 51% també ho pot fer sense anar al Parlament. És molt distint, però molt distint. La forma de declarar-ho és per llei, no en nocturnitat i alevosia, en contra de..., ni imposant a..., per llei aquí i se pot declarar parc natural. Cap problema ni un i paratge, però per llei. No és veritat que s'hagi de fer en acord amb els propietaris, no és veritat, sinó que hi ha una segona opció que si tens l'acord amb els propietaris i representa el 51% no emporta venir al Parlament, seria més ràpid. Per tant, dediques només aquesta. Tan dolents són vostès? Jo crec que no, ens veim, ens saludam, no poden ser tan dolents, però dolents entesos amb dolentia, no d'al·lots petits, sinó de gent major, d'aquesta que passeja el mal. No poden dir el que han dit, és fals. La LECO preval per llei i si l'espai hi ha acord o no amb els propietaris i resulta que és un espai que s'ha de fer un parc ho fa per llei i punt i no ha xerrat amb cap propietari. No diguin el contrari, si se'ls veu el *plumero* home! Ja sabem que vostès no poden entendre això, ho sabem.

No poden entendre que vulguem fer feina per tal de què el debat sobre la protecció no es torni a aixecar mai més, com durant l'anterior Govern damunt criteris de criminalització de la propietat privada, d'imposició de fórmules de protecció que de fet buidaven de contingut el dret de la propietat. Jo som conscient de què vostès no poden entendre aquest matís, no ho poden entendre mai. I probablement pel seu missatge polític ja li va bé aquest maniqueisme simplista d'identificar per norma els propietaris com a depredadors de l'entorn, especuladors del patrimoni natural enfrontats als amants bucòlics de la naturalesa, sempre que sigui a cada d'altre els va mel, és que sinó la Sra. Rosselló i Esquerra Unida no tenen espai, és el seu espai, és la seva pesquera. I per això no puc aspirar a què m'entengui. Vostès estan per això, és el seu paper i jo ho respect. Però a la societat illenca li hem de donar alguna cosa més que una demagògia pseudoeologista barata i casposa.

En aquest sentit potser seria oportú recordar a aquesta cambra les mesures adoptades per l'anterior Govern en matèria d'espais naturals protegits. La comparació no pretén altra cosa que establir uns paràmetres d'equivalència entre el que defensa i el que qüestiona la idoneïtat de la LECO a l'hora d'aconseguir els objectius de la protecció més adequats per a la nostra comunitat i el que aquestes mateixes forces varen dur a terme quan tenien el BOIB en les seves mans. Prenguin nota senyores i senyors diputats perquè a continuació els detallaré les esmentades actuacions, en el cas de protecció d'espais naturals

concretament. Primer, se va fer una declaració de parc natural de la península de Llevant i de Cala d'Hort mitjançant fórmules d'imposició que varen crispar al màxim l'entorn social d'aquests espais, crec que no hi ha dubte. En el cas de la famosa Llei de biodiversitat, la que suposadament justificava per ella mateixa la gestió del medi ambient balear a càrrec d'una consellera verda, res de res. No foren capaços en 4 anys de dissenyar un marc normatiu únic i estable per un tema que figurava en lletres grosses en el seu programa electoral i programa de govern. Per tant, això és tot, 4 anys de feina en matèria de protecció d'espais naturals per arribar a aquest penós balanç. Sobren comentaris, ni s'entenen.

Per tant, que no s'enganin els representants del Grup Socialista i el Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, no és gens estrany que no acceptin la LECO perquè per començar vostès no l'entenen i probablement tampoc els interessa, almanco al representant d'Esquerra Unida-Els Verds, perquè en el cas del Partit Socialista ja és més difícil entendre la seva obstinada oposició a la llei, és més difícil. De totes maneres no ens hem de sorprendre gaire perquè aquestes mateixes forces polítiques tampoc no entenen cap iniciativa de les moltes que ha posat en marxa aquest Govern, que parteix d'una premissa bàsica que els resulta molt difícil d'assumir a vostès, que els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, la societat civil balear en definitiva no són criatures menors d'edat a les que hem de dur de la mà, ni imposar-los una solució màgica als problemes per tal de què ells els acceptin amb submissió. Al contrari, per a nosaltres estam parlant de ciutadans amb drets i deures, subjectes actius del seu propi destí. Per tant, interlocutors necessaris a l'hora de què els poders públics decideixin sobre qüestions que els afecten directament. Jo comprenc que aquest no és el seu model perquè l'intervencionsime que contempla la LECO és mínim, només quan és estrictament necessari i perquè aposta per establir consensos socials mitjançant el qual l'objectiu de la protecció es pugui assolir sense revanxismes encoberts ni imposicions que recordin a l'obsessió intervencionista dels seus defensors.

Podem dir en aquest sentit que la LECO aspira a resoldre definitivament el debat sobre conservació del patrimoni natural de la nostra terra, aplicant a tal efecte la doctrina liberal en un tema que, ho vull recordar, vostès varen deixar sense resoldre, en un escenari de crispació social i enfrontaments sense precedents en la història d'aquesta terra. Un clima de tensió insuportable que ni va beneficiar a la causa de la protecció, ni va arreglar cap dels problemes existents en relació a aquest tema. En virtut d'aquest irrespirable clima, el debat sobre protecció va quedar totalment bloquejat i a més, va tenir el penós privilegi de radicalitzar les posicions d'amples segments de la societat illenca. Encara que només sigui a efectes il·lustratius, aplicant estrictament el concepte de protecció que vostès defensaven, podria ser perfectament viable, per exemple, que el propietari..., és un exemple, d'un espai natural protegit estigués obligat a pagar les contribucions derivades del títol de la propietat de la terra, a mantenir en perfecte estat de revista l'esmentat espai, assumint fins i tot per força les tasques de neteja i de control del perill de foc a càrrec seu, per facilitar que altres persones hi puguin tenir accés en moments d'oci. Això era el seu model. I tot això a canvi de no poder fer res dins el seu terreny, ni tan sols conservant el dret a ser escoltat

a l'hora de prendre decisions sobre la seva propietat. Això és el que pretén la LECO.

Aquesta absurda paradoxa reflecteix molt bé el seu model de protecció senyors portaveus del Grup Socialista i Esquerra Unida-Els Verds. Vostès aposten per aplicació de les normatives de protecció vigents, com és el cas de la Llei 4/89 i que a la pràctica suposa un menyspreu molt poc dissimulat a la propietat privada, aplicant així una manera d'entendre l'acció de govern, sense dubte molt en línia amb el seu pensament polític, en el qual la llibertat i els drets individuals li provoquen al·lèrgia ideològica. I la veritat és que durant tot el temps que pareixia indiscutible que els objectius finals de la protecció d'aquests espais només se podien aconseguir a través d'aquesta actitud basada en la imposició d'aleshores, la doctrina política defensada per l'anterior Govern semblava, encara que fos una impressió totalment falsa, l'única possible. En aquest sentit la gran aportació política doctrinal i conceptual de la LECO és que la gestió de la protecció dels espais naturals es pot fer obrint la porta als propietaris dels esmentats espais i convidant-los a participar en un procés realment imparabile, en virtut d'un mandat social que exigeix respostes rigoroses, imaginatives i valentes en relació a un problema que no es pot despatxar amb 4 idees estantisses que (...) clarament perjudicis ideològics inacceptables en una societat oberta. Però resulta tan irònic que els piròmans d'ahir s'escandalitzin quan avui els bombers es disposen a apagar el foc que ells mateixos encengueren. Definitivament no és estrany que no els agradi la LECO, més aviat en tindrà el seu rebuig dins una lògica perfecte de les coses, la qual cosa, de veritat, a nosaltres ens tranquil·litza.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, vostè que aspira a qualche lloc de feina a la companyia de Xesc Forteza? Perquè jo no sé si venia a poc compte tot aquest histrionisme amb el qual ens ha convidat a aquest darrer tram de la seva intervenció. M'ha sorprès, perquè no sol ser habitual, clar, ho duia escrit i bé, un quan té un paper escrit davant i això, doncs té tendència a llegir-lo. I jo no crec que se'ns pugui acusar, o se'm pugui acusar a mi, perquè, a més, vostè pluralitzava totalment i ha tengut dues intervencions, no diré discordants, però no exactament idèntiques, cadascú té el seu bagatge ideològic i la seva forma sobretot d'explicar les coses.

Miri, si vostè parla del silenci dels cementiris jo a vostè el podria acusar del renou de les excavadores i no sé jo si a les espècies naturals què els agrada més, jo crec que a les òlibes el renou de les excavadores els molesta massa. En qualsevol cas nosaltres no en som partidaris del silenci dels cementiris, no en som partidaris. I vostè ens acusa de fer una lectura, ens acusa, perquè ens ha acusat a tots dos, de fer una lectura falsa de la

seva llei, però és que vostè fa una lectura també falsa d'una llei *non nata* de la legislatura anterior, també ha dit coses que no eren a aquella llei. Aquesta translació a la societat, que, a més, la seva llei encara té com aquesta mala consciència, els hem de dir als ciutadans que no els perjudicarem, que protegirem el medi ambient però que no els perjudicarem. Ningú es pensa que se'ls vulgui perjudicar. I és evident que el millor de tot és fer les coses amb la màxima aquiescència dels ciutadans, no un parc natural, un parc natural, una autopista, una escola, un institut o el que sigui, perquè haver d'anar en contra de qualcú doncs sempre dificulta i com a mínim a un li molesta molestar.

Per tant, m'estranya a mi que dins la seva llei, tan liberal no hagin introduït la figura liberal de protecció del territori, que és el tema de la custòdia que avui en dia s'aplica per tot i és un invent, més aviat anglosaxó, d'una altra filosofia del que és la normativa, vostès no hi fan ni referència, li hem hagut d'introduir una esmena nosaltres, que som els radicals comunistes, ens va dir l'altre dia un diputat seu a una intervenció mediambiental, que jo no ho consider un insult, ho consider simplement una inexactitud, però ell ho deia com dient-nos, fixi'ns són comunistes. No ho som, no ho som, no som comunistes, respectam els comunistes, però no ho som.

I nosaltres creim que és necessari implicar, evidentment, la gent a protegir el territori, però no només per fer parcs naturals, perquè és que vostès s'obliden d'un territori en el qual no en farem ni parc, ni en farem espai, ni en farem res, però aquesta necessitat vital de conservar el medi, doncs jo crec que la seva llei va en tot el sentit contrari. Pedagògicament jo voldria que la donàs a llegir als seus consellers i als seus tècnics, pedagògicament aquesta llei és dolenta; traspua que estan fent el perjudici menor, però perjudici, i això no és així; quan vostè declari un parc natural està fent un benefici, encara que ho faci en contra dels ciutadans, es convenci, Sr. Font, es convenci, que no farà mal a ningú declarant un parc natural, que no ha de demanar perdó per fer un parc natural, no, però vostè a la llei en demana, escolti, que no li farem, que no sé què, que no sé quan, vagi alerta, li deixarem sopar amb la família sense demanar... No, per favor, aquesta llei és una llei que demana perdó tot el temps, i clar, quan un demana perdó, si a mi no m'han trepitjat, qualque cosa dolenta me deu haver fet aquest si me demana perdó, perquè jo no m'he temut, però qualque cosa deu haver fet, i vostè demana massa perdó per fer allò.

Però clar, jo ho entenc, miri, jo ho entenc perfectament, vostès tenen una particular manera d'entendre el que és l'interès general i les capacitats que ha de tenir un govern per defensar-lo; vostès per fer carreteres expropien el que sigui, però vaja, catacrac i vinga; ara, per fer un parc natural no, per fer una escola tampoc, no, una carretera, les carreteres això, fill meu, no hi ha qui s'oposi, aquí anam a missa.

I el dret de tempteig i retracte? Que nosaltres, fixi's que no li he tocat a la primera intervenció, perquè nosaltres entenem que el titular d'un bé, que sigui un o que sigui un altre no és rellevant a l'hora de protegir, el dret de tempteig i retracte és una reserva que es fa qui ha de defensar l'interès general perquè s'estima més que allò sigui un bé públic que un bé privat, i paga allò que s'hauria pagat. Perquè jo no record que qui pagava, o qui posava els doblers en principi, el Sr. Matas, s'oposàs a aplicar el dret de tempteig i retracte damunt la finca

de Raixa, no hi va haver cap inconvenient. I li record que si a la finca de Raixa se li aplicàs la seva llei no l'haurien poguda aplicar perquè és inferior a les 100 quarterades o a les 100 hectàrees, ara no record si empra una mesura, supòs que empra hectàrees. Per tant, el dret de tempteig i retracte és un dret, no és una obligació; no vol dir que vostès, a totes les vendes que es puguin produir i a totes les transaccions l'apliquin, però si hi ha un interès especial per a una determinada cosa és un dret que s'ha de reservar una administració. I vostès renuncien a ell a partir d'una mesura, per què?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Crespí, per favor.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Acab, immediatament. És que potser als propietaris de finques de més de 100 hectàrees els han de perseguir? Per què a aquests sí i a la resta no? Hi pot haver finques de més de 100 quarterades, sense cap interès, i una de 48 amb un interès notable, mediambientalment me referesc. El cas de la finca de Raixa, jo no hi estic en contra que s'aplicàs allà el dret de tempteig i retracte, el que m'estranya és que hi hagi, mediambientalment sigui una cosa a estudiar i en canvi, per aplicació de la Llei de patrimoni, que record que feren vostès aquí, no. Doncs, la veritat és que és difícil entendre-ho.

És a dir, jo crec que hi arribaran a això, però clar, amb principis ideològics un diputat homònim seu deia a una comissió que el medi ambient no té drets, és a dir que els drets les tenen les persones, el medi ambient no té drets; i un altre que deia que la intervenció damunt això era comunista. Clar, amb aquestes eines, home jo entenc que els costi fer una legislació. I el seu president no se'n amaga, ho diu ben clar, ho diu aquí a un diari ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, per favor.

EL SR. Crespí I PLAZA:

..., amb una foto preciosa del Sr. Matas, seriós, però que està bé, Sr. Matas, per favor, la seva foto, que va quedar molt bé, jo el felicito, diu: "*Les diré el secreto de las Baleares, todo es privado*". Això, entre cometes, supòs que ho degué dir a la Cambra de Comerç de Barcelona ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, per favor, si és tan amable.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Clar, amb aquest substrat ideològic, com vostè ha dit, és evident que és molt difícil que ens posem d'acord i és molt difícil que vostès es convencin de la bondat de determinades mesures. Ho comprenc.

Moltes gràcies.

(Aldarull i remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo he de dir que efectivament, com ha dit el Sr. Crespí, crec que som com a un teatre, més que un Parlament, i per tant aquí supòs que cadascú ha d'agafar el seu rol.

Sr. Conseller, vostè és molt poc seriós i a l'únic que es dedica es a desbarrar sense, ni endavant ni enrera, mentre digui que tota la resta ho va fer molt malament i vostè ho fa bé, miri, perd la credibilitat precisament per tot això. Aquí nosaltres li hem plantejat, nosaltres, el nostre grup, que la LECO, i no li repetiré tots els arguments perquè n'hi ha molts, creim que no és una llei que ha d'estar en la línia del que hauria de ser la protecció, que la LECO crea confusió jurídica. Vostè mateix ho ha acceptat! És a dir, miri, i li posaré un exemple, vostè diu: no, nosaltres, la Llei 4/89 és la llei bàsica, idè perquè posa coses diferents de la Llei 4/89 a la LECO? I ara, per exemple, un consell insular dirà: jo he de fer l'ordenació del territori i per tant si després n'hi ha uns altres que me fan un PORN; es poden crear conflictes jurídics que hi hagi gent que vulgui anar al Tribunal Constitucional a saber qui té la raó, tota una sèrie de qüestions que vostès han de preveure, vostès no poden fer lleis creant inseguretats i just per respondre a qüestions que no tenen res a veure amb la conservació. Crec que això és seriós, no és un tema menor, per riure-se'n i vinga, com sempre fa, Sr. Font, és un tema per parlar-ne i per realment mirar què és el que passa.

Miri, hi ha una cosa molt clara que jo crec que és evident i és evident amb el que vostè a la llei, perquè supòs que se l'ha llegida, jo me l'he llegida, li promet, no me la sé de memòria però me l'he llegida, i m'he llegit la 4/89 i me l'he remirada bé, i m'he llegit les DOT i m'he llegit la LEN i el que li he dit aquí no és res del que no digui la llei i, si no, ho podem comprovar allà on vulgui; per tant, és vostè qui pareix que no s'ha llegit la llei, o no escolta el que li diuen. Llavors, hem de parlar seriosament, no podem parlar com si aquí fos ...

Miri, els principis que vostès mantenen a través d'aquesta llei LECO que duen aquí és desprotegir, és intentar llevar aquells problemes que els imposa la Llei 4/89, llevar-los a fi que pareixi que aquesta llei és molt més permissiva i per tant, no li tornaré repetir, està per davall dels planejaments urbanístics, que, a més, deixa o dona cobertura que els propietaris tinguin un paper fonamental, etcètera. Però després diu: els propietaris són importants, però és que la Llei 4/89 li diu que per protegir un espai natural no té res a veure amb la titularitat del lloc que ha de protegir; per tant, què està dient, a qui està veient, als propietaris, al PP, al ciutadà, què està fent? Vostè és el gestor del medi ambient, vostè és el conseller i això és un govern, el govern ha de, precisament, fer les coses ben fetes, encara que sigui amb un plantejament diferent del que nosaltres faríem. Però en aquest moment parlem d'una cosa

molt clara, Sr. Conseller, els principis no són ni els seus ni els nostres ni els meus, són els que són, hi ha una legislació ambiental, Sr. Font, que vostè no pot rebaixar, no la pot rebaixar i existeix i vostè el que fa és, precisament, i si no copii la Llei 4/89, perquè el que no copien de la Llei 4/89, perquè ja li dic, és pràcticament un "cortar y pegar", idè és precisament aquestes coses més positives que té la Llei 4/89, vostè les resta.

Per una altra banda, jo també sí que li voldria dir una sèrie de qüestions que vostè ha dit bastant incorrectes. Miri, la disposició addicional primera, no li llegiré, i li he dit jo, es veu que no m'ha escoltat, jo no he dit que els parcs naturals no fossin ANNP, jo dic que els paratges naturals i la Xarxa Natura 2000, tot el que seria LIC i ZEPA, aquests evidentment no estaven, o, i rebaixa; llegeixi les DOT, escolti, miri, per ventura no tenim temps ara de parlar-ne aquí, jo si vol en puc parlar quan vulgui amb vostè, rebaixa l'article 19 de les DOT, rebaixa la LEN i a mes la matriu d'ordenació del sòl rústic, que vostès han aprovat, en aquest moment, quan hi hagi una zona LIC, jo li puc dir, Sr. Font, amb totes les lleis autonòmiques que hi ha a l'actualitat, moltes d'elles, que s'han modificat a través de lleis d'acompanyament, en aquestes zones es podran fer determinades actuacions urbanístiques. I vostè, això és el que han posat en aquesta llei.

En segon lloc, que després per tant rebaixen, és ver que a la Xarxa Natura 2000 vostès posen la Directiva, però la Directiva diu que precisament els Estats i per tant les comunitats, han de fer les mesures de gestió pertinents d'aquests espais per poder conservar-los i vostès en aquesta llei no ho fan, i, si no, se la llegeixi.

Després un altre tema que jo crec que és important, perquè crec que el tema de crear confusió és un tema molt alarmant i molt preocupant i sobretot que ho faci el Govern, perquè vostès, vostès en aquest cas, i sobretot, com dic, el Partit Popular, precisament va ser un dels instigadors de tota una campanya en contra dels espais naturals i ho saben perfectament i, si no, li puc recordar moltes persones, el mateix Mariano Servera, que després el feren un càrrec de l'IBANAT i que després es veu que no els va anar bé i el varen llevar, que va ser la persona que va crear confusió permanent respecte del tema dels espais naturals. I vostès diuen tot això ara a una legislació, això és molt seriós, perquè allà es deien mentides. Ningú mai, i això si no ho hauria de demostrar algú, s'ha escrit a cap legislació actual que hi hagués cap tipus d'intervencionisme respecte de la propietat privada, ni que li prendrien el cafè ni totes aquestes qüestions. Per tant, jo crec que ara continuar amb aquesta dinàmica per un conseller de Medi Ambient jo ho trob realment seriós perquè a vostè el que li ha de preocupar, precisament per la competència que té, és gestionar el millor possible aquest medi ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Si, vaig acabant. I després dir-li, miri, de l'intervencionisme, jo no sé vostè, ja li dic, és un venedor especial que té un parell de temes, un parell de maletetes i les

treu i una d'elles és ser intervencionista; miri, idò resulta que el Sr. Matas és un intervencionista perquè va aplicar la Llei 4/89 quan va fer parcs nacionals a l'Estat espanyol i resulta que la Sra. Cabrer és una intervencionista perquè resulta que ha ocupat mig territori de Mallorca i d'Eivissa i un poquet de Menorca per fer autopistes; i resulta que la Sra. Catalina Cirer és una intervencionista perquè fa un pla general i un propietari pot fer segons què i l'altre no. És a dir, l'intervencionisme el fa el Partit Popular, no demana si es vol protegir o es vol fer, fa intervencionisme pur, directe i amb nocturnitat i traïdoria.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor, té deu segons més.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant, sí, ara acab tot d'una. Per tant, miri, l'única doctrina política que hem defensat el nostre grup i que defensarem serà que el dret al que és la conservació de la naturalesa i de la biodiversitat és una necessitat que s'ha de fer, evidentment tenint en compte els propietaris, tenint en compte la societat, no faltaria més, i precisament qui ho va fer més va ser el Govern del pacte; i li diré, perquè va ser el primer que va incloure, per exemple, propietaris dins les juntes rectores, va ser el primer que va tenir en compte donar ajuts per a projectes per al desenvolupament i el manteniment de la protecció dels espais naturals, va ser el primer perquè vostès del Partit Popular ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... abans no havien fet res mai per als propietaris, al contrari, precisament el que havien fet era deixar-los en el cas de Mondragó com els varen deixar. Per tant, Sr. Font, vagi alerta amb el que diu perquè sobretot a vostè li hauré de recordar la història, perquè es veu que l'ha oblidada totalment.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sra. Rosselló, vostè vol guerra. Jo no he pogut estiuejar mai a un espai natural com vostè, a casa d'altri, mai ho he pogut fer, vostè sí. Sra. Rosselló, vostè s'oblida de les coses i vostè ha tengut una sèrie de privilegis que no ha tengut cap ciutadà en

aquestes illes dins espais naturals protegits i jo ho he vist amb els meus ulls i hauria de tenir un poquet més de decòrum.

Sr. Crespí, vostès tenen una oportunitat i jo me brind que en parlem de què se sumin a aquest tema. Vostès representen també, és a dir, ara governen a l'Estat espanyol, però aquí no, ho tenen clar, és a dir, per governar han d'arribar enmig i aquí no hi són enmig, ho han de tenir clar, és una evidència, una constatació. Aquí hi ha gent que és socialista que arribarà a acords amb el Govern i que pensa el mateix que pensam nosaltres respecte de la gestió; sortim d'aquest debat abstracte que duim durant 22 anys discutint, sortim; vostès van de paquet del que han dit Esquerra Unida i Els Verds perquè varen ser socis seus, són vostès els responsables del que vostès fan no nosaltres. Es desferrin d'ells, caminin, progressin.

En el tema de protecció i en el tema de gestió de la protecció el ciutadà rep una incertesa, que és un poquet el que ens passa sempre a la vida, totes les coses són incertes, intentam trobar preguntes i respostes a aquestes incerteses per anar caminant. No me negarà que en els temes mediambientals hi ha hagut moltes incerteses a aquesta terra i moltes missions que s'han posat i aquí se n'han tornat posar de missions avui, per part de la Sra. Rosselló. En acabar comptarem, en acabar comptarem, en tot cas, l'esclat serà més gros per a segons qui.

Vostè me diu que pareix que venc a interpretar, o hagués pogut participar amb el Sr. Xesc Fortesa. M'hagués encantat, li garantesc, li garantesc! Però jo som com som; a jo, bé, però els que me coneixen fa 43 anys saben que som com som; en canvi n'hi ha d'altres, com vostès, que segons on són, són d'una manera, jo no, tenc aquest avantatge; tal vegada no ho dic per a vostè, però sí pels que representen i no crec que sigui la forma de dejectar les persones aquesta, que ha fet tant vostè com la Sra. Rosselló, així de clar, si és un teatre. Res, això és un Parlament, què és que no s'han llegit mai o no han escoltat mai cintes o han llegit llibres de sessions parlamentàries d'altre temps? No me les don d'això, però som com som i me deixin ser com som, comencem pel respecte a aquest tema, que sempre en solen fer befa, i la befa és de mal gust, els ho dic. Diguin una altra cosa, diguin que no en tenc ni idea, que (...) la feina, però me respectin això, jo els podria dir a vostès altres coses.

Me diu del renou de les excavadores. Miri, Sr. Crespí, nosaltres volem carreteres segures, que es diuen autopistes i ho hem dit als ciutadans i no estam empegueïts de dir-ho; vostès pensen el mateix i en canvi diuen el contrari i tots van per les mateixes després. Seran com aquells que van per l'autovia amb el cartell darrera *No a la Autovia* i després van per l'autovia. Això el 51% d'aquesta terra ho sap i no hi està d'acord. I quan vostès faran desdoblaments també aixecaran terra, un poquet menys que l'autovia; què és que també no matarà animalons, si m'ho volia dir. Del silenci que jo li parlava era que vostè diu: parc natural a Serra de Llevant, i una vegada que ho ha dit queda allà, queda allà i es produeix un silenci i no es preocupa d'una cosa que és més important que declarar parc, que és la gestió d'aquest parc, és la gestió d'aquest parc, això és el tema, això és el silenci; que una vegada haver dit als mitjans de comunicació que jo som més guapo i més alt i ja m'heu vist, després se n'obliden, com els bruts, que no es renten i es posen la roba neta damunt, així, ni més ni manco. I m'entendria

qualsevol dels ciutadans de Cala d'Hort o dels ciutadans del Parc de Llevant en aquest moment, perquè segurament, sense imposició, més d'un hagués estat disposat a firmar-li. Però no es va voler fer i el Sr. Antich no va poder controlar aquest tema, perquè això eren *departamentos estanco*, on ningú parlava amb ningú, hi ha massa proves evidents.

Sra. Rosselló, me diu que jo som el responsable de la gestió de les vertaderes polítiques de preservació, tal i qual, és meua la responsabilitat. Miri, Sra. Rosselló, vostè, ho ha tret vostè, jo no ho hagués tret; vostè, quan me va donar a mi dues carpetes verdes amb el que me trobaria a la conselleria, vostè que en aquell moment era la gran responsable, a temes tan importants mediambientalment d'aquesta terra com el tema de Santa Gertrudis o la depuradora de Pollença, no..., el medi ambient només (...) segons què, no ho va plantejar mai. Ho dic perquè m'agradaria que no ens tractassin d'aquesta manera. Jo oferec perquè tanmateix no hi ha molt més a discutir.

El tema del tempteig i retracte, l'únic que hem fet ha estat modular-lo, Sr. Crespí. Però li diré una cosa, quan ha paregut que fèiem una cosa rara, a Catalunya ho tenen modulats a partir de 125 hectàrees. Però li faig saber qualque cosa més, la seva companya de viatge de la passada legislatura a la Conselleria de Medi Ambient, a la famosa Llei de biodiversitat, també té una proposta d'evitar el tempteig i retracte a través de conveni amb la propietat. Però que té a veure això que me deia, Sr. Crespí, que n'ha fet una cosa encesa. No, Sr. Crespí, feim el que feim a qualsevol lloc, no intentem que aquell propietari ho pugui esquivar; feim el que fa tothom, però si ho fa el PP..., eh, ai, si hagués dit un del PP el que ha dit el Sr. Maragall, hagués estat gros! En canvi, si ho fa el PP això del tempteig i retracte és una qüestió de formigó, si ho fan vostès és normal. Doncs jo per aquí no hi passaré, ni me passaran per damunt ni jo els hi passaré, però no hi passaré.

I després l'altra qüestió i acab, custòdia del territori. L'article 2.3 de la LECO dona cobertura als possibles acords de custòdia del territori d'altres. És a dir, aquests acords amb entitats de custòdia del territori no s'exclouen en absolut, a l'article 2.3.

I per acabar, el tema de la quantia de les multes, Sr. Crespí, que no li he contestat abans: una cosa és la multa i l'altra haver de reposar el terreny, que és un altre cost; no enganyem, 300.000 euros, no, no. 300.000 euros de multa i tot el que faci falta per reposar el terreny com estava anteriorment, no digui que no, ho diu la llei perfectament.

Però anem a la realitat d'aquest tema i acab, perquè sé que és tard i després no dinarem. Tanmateix no ens avendrem i jo amb el PSOE vull fer un esforç i amb el PSM, que no ha presentat esmenes a la totalitat també, amb la Sra. Rosselló també, però tanmateix sé que no m'hi entendre; nosaltres estem oberts a tot el tràmit que vendrà, si salvem aquesta situació d'avui, a seguir parlant d'aquest tema, perquè això és un tema d'Estat, això ho salvem o no ho salvem i, si no, no en sortirem. I perquè es vegi que amb aquest assumpte no anam tan malament, avui aquí, ara, en aquest moment, donaré a conèixer dues dades: tot això són firmes de propietaris. La Serra de Tramuntana i la Serra de Llevant en aquests moments la Conselleria té més de 4.684 hectàrees firmades amb els

propietaris, sense comptar, lògicament, les finques públiques de sa Duaia, de s'Alqueria i totes les públiques d'allà, és a dir, 46 milions de metres quadrats.

Però en canvi, i se segueix fent feina i n'hi haurà més, en canvi a la Serra de Tramuntana el tema és espectacular, en aquest moment, voluntàriament, perquè iniciem un PORN, comencem a cercar les figures, les distintes que tindrà la Serra, la Conselleria té 25.586, 67 hectàrees, és a dir, 255 milions de metres quadrats dels municipis de tots els de la Serra. Amb la qual cosa, amb la fórmula del punt 2 de l'article 23 de la llei, on diu que podrà ser per llei del Parlament el punt 1, però el punt 2 diu: "o amb el 51% dels propietaris d'un espai", aquí. Tal vegada, sense ser un fenomen del medi ambient, sense tenir el pedigrí com tenen alguns que el s'han llaurat durant molts anys, amb menys renou, hem estat capaços que la gent estigui d'acord amb nosaltres.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per a torns a favor, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Després d'escoltar aquest debat precedent, continuem preocupats pel futur dels espais naturals i del medi ambient en general que estàvem igualment abans de començar. L'arribada d'una llei de protecció del medi ambient hauria de ser una bona notícia, demostraria l'interès i la sensibilitat d'un govern per a la conservació d'un patrimoni d'extraordinària riquesa natural, que ha de ser salvaguardat per a les generacions futures. És una llei urgent i necessària davant la pressió urbanística i el perill de degradació constant que tenim a les nostres illes, és necessari comptar amb un instrument que permeti protegir, conservar i gestionar amb eficàcia els espais naturals de les Illes Balears.

El problema d'entrada és que ens trobam davant unes regulacions formals, sense pràcticament continguts i que al nostre entendre no suposen avanços. Tot i que aquesta llei és un reflex del peculiar concepte de protecció del medi ambient que té el Partit Popular, no deixa de ser sorprenent en alguns aspectes. És una llei, com deia, gairebé sense contingut, una llei de conservació d'espais naturals, o més ben dit, per ser rigorosos, d'espais de rellevància ambiental, que hauria d'aprofitar l'ocasió per regular tots els espais naturals i seminaturals de les Illes Balears fent una recopilació de la normativa general i emprant les figures de protecció ja existents, com les ANEI, alzinars protegits, zones de protecció i d'altres declarades pels plans territorials. Senzillament ho ignora tot, com si no existissin precedents en la protecció a la nostra comunitat que han estat promoguts per anteriors governs, no figuren les ANEI, que ocupen una gran part de les illes. I un oblit flagrant és que la llei no fa ni una simple menció de la figura de reserva de la biosfera de Menorca.

Tampoc no es pronuncia sobre la protecció de les espècies biològiques o d'espècies silvestres que queden fora dels espais protegits. En definitiva, al nostre mode de veure i segons la nostra interpretació, no fa un desplegament de la Llei estatal 4/89, de conservació dels espais naturals protegits i de la flora i fauna silvestre, que en teoria hauria de ser l'objectiu d'aquesta llei i el motiu principal, i ni tan sols aprofita aquesta llei per fer una adaptació a la nostra realitat física i biogeogràfica. És més, la LECO desvirtua i rebaixa els objectius i la filosofia de la Llei 4/89, que persegueix la protecció, la conservació, la restauració i millora dels espais naturals mentre que aquesta, la llei autonòmica, sembla que se centra únicament en el possible desenvolupament socioeconòmic i en la idea d'ús recreatiu o de parc temàtic dels espais naturals. Basta que ens fixem en els principis inspiradors de la llei, l'article 2.2, veurem que només dos dels vuit principis van directament adreçats a preservar els valors naturals, la resta fan referència a la utilització dels recursos naturals i a la promoció econòmica i, sobretot, al paper dels propietaris, tres dels vuit principis.

La rebaixa afecta també a temes urbanístics. A la Llei 4/89, les disposicions dels plans d'ordenació dels recursos naturals estan per damunt de les disposicions d'altres instruments d'ordenació territorial, és a dir que els plans urbanístics han de recollir les limitacions que indiquen els PORN; en canvi, a la llei de conservació dels espais de rellevància ambiental, la LECO que ara discutim, els nous PORN simplement recolliran la normativa urbanística vigent, sense intervenir ni influir per a res en el creixement o en la limitació del creixement urbanístic previst per ajuntaments i consells.

Per altra banda, les aportacions i les novetats d'aquesta llei són mínimes, tres només, amb línies generals. S'estableix un Consell Assessor d'Espai de Rellevància Ambiental, sense definir ni la composició ni funcions concretes. Es creen dues noves figures de protecció, com el Paratge Natural, sense justificar ni argumentar la seva necessitat. I en tercer lloc, es fa una regulació molt peculiar del dret de tempteig i retracte. I poca cosa més o de nou d'adaptació rellevant.

És evident que el projecte de llei vincula clarament la conservació i la protecció mediambiental a la propietat del territori, propietat pública o propietat privada, oblidant els criteris europeus i internacionals més moderns que promouen el medi ambient en benefici de tota la societat. Un exemple clar d'aquesta vinculació és el fet d'excloure les entitats científiques, conservacionistes o d'usuaris de les autoritats de gestió, tan sols hi caben l'administració i propietaris, ningú més.

Aquesta llei entenem que no fa cap favor a la promoció de la sensibilitat cap al medi ambient. Durant tot l'articulat es parla de persones afectades, propietats afectades, compensacions necessàries, etcètera; tota la llei està impregnada de negativitat, de connotacions de càrrega sobre la declaració de l'espai protegit. Ben lluny de mostrar la declaració d'espais protegits com a una oportunitat per a un desenvolupament respectuós, sostenible i de qualitat que pot revaloritzar i revitalitzar les zones declarades.

La LECO inventa noves figures de protecció sense cap mena de justificació ni definició conceptual diferenciadora. Per

exemple, la figura de Paratge Natural és una definició que en res es diferencia del concepte de parc natural que fa la 4/89, per tant, quina motivació té? Nosaltres, els del PSM, només n'hi veim una, aquesta llei respon a la irresponsabilitat que va tenir el Partit Popular amb el tema dels parcs naturals durant l'anterior legislatura. El Partit Popular va alimentar, promoure i col·laborar amb totes aquelles campanyes que respongueren a la protecció de la Serra de Llevant i de la Serra de Tramuntana, amb demagògia, desqualificacions, alarmisme, falsedats i autèntiques barbaritats. En definitiva, fer por a la gent pel que fa a les definicions de parc natural. Ara es troben que no poden fer cap parc natural, la gent no en vol sentir ni parlar i han de prendre la mateixa medicina que varen receptar tan frívolament i irresponsable.

I ara creen en aquesta llei això del Paratge Natural, una figura que no sabem a què correspon ni quina finalitat té, sembla que el primer i l'únic objectiu és contentar els propietaris, aquesta és la realitat. I mentre això passa, cal recordar que a una comunitat turística com la nostra, a una comunitat que ha de viure de la seva bona imatge, dels paisatges, dels recursos naturals que utilitzen a les promocions turístiques, els fan sortir a les postals i els mostren per totes les fires turístiques, el Govern del Partit Popular a hores d'ara encara planeja parcs naturals en funció de la titularitat de les propietats, o han de ser públiques o han de ser privades, amb uns paràmetres obsolets a tota Europa.

Les Illes Balears estan a la cua de les comunitats autònomes en preservació dels espais naturals, ja sigui mesurat per habitants o en superfície. És vergonyós que a les Illes Balears espais tan valuosos com Es Trenc o la Serra de Tramuntana, entre molts d'altres, no siguin parcs naturals i no tinguin cap protecció homologable a les figures conservacionistes europees.

El Govern de les Illes Balears no té cap pla per determinar el règim d'algun tipus de protecció ambiental no urbanística sobre espais naturals dels tipus ANEI, alzinars catalogats, espais naturals degradats o naturalitzats, zones humides o d'especial interès, etc., i tot i això, senyores i senyors diputats, es respon amb una llei gairebé sense contingut, que l'única cosa que preocupa és la titularitat de les propietats, que desvirtua i rebaixa lleis superiors en comptes d'avançar significativament en la veritable protecció del patrimoni natural.

Des del PSM creim que seria una bona demostració per part del conseller i per part del Govern que es mostrassin símptomes d'obertura i que admetessin que es poden equivocar, i en conseqüència que també poguessin rectificar. Nosaltres hem presentat tot un conjunt d'esmenes parcials, que el conjunt de totes aquestes esmenes parcials és una vertadera esmena a la totalitat, ja que amb aquestes esmenes parcials esperam reconduir i reorientar aquesta llei cap al vertader sentit que hauria de tenir una llei de protecció de la natura. Per tant nosaltres donarem suport a aquestes esmenes que han presentat els grups d'Esquerra Unida i Els Verds i Socialista, entenent que aquesta llei, tot i que és urgent i necessària, s'hauria de reconduir i com que desconfiam, per desgràcia, que tinguem el suport unànime de la cambra, esperam que aquest debat es pugui reconduir, que el conseller i el govern que li dona suport puguin rectificar, i que aquesta llei surti del consens de tots els

grups polítics però, sobretot, que serveixi per complir els objectius als quals hauria d'estar orientada, que són preservar, conservar, gestionar adequadament el nostre patrimoni natural, per poder-lo deixar com a herència a les generacions futures.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Per torn en contra té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, primer de tot vull agrair al conseller de Medi Ambient la seva detallada exposició en relació a les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Socialista i pel d'Esquerra Unida i Els Verds sobre la Llei de conservació dels espais de rellevància ambiental. Crec que els motius que justifiquen el seu rebuig a les esmentades esmenes són prou sòlids i estan suficientment argumentats com per explicar el nostre suport a la seva posició i a la doctrina política en què aquesta es fonamenta.

Des del Grup Parlamentari Popular coincidim en el fet que la LECO pot ser, i així ho defensarem en el debat parlamentari que prest s'obrirà, l'instrument normatiu que doni una resposta viable i realista al gran debat sobre la protecció que el govern del Partit Popular ha convertit en un dels eixos de la seva política mediambiental.

De fet, com molt bé ha dit el Sr. Conseller, és hora de trobar respostes imaginatives i valentes a un problema que ha tingut el discutible honor, entre cometes, de crispar les societats illenques al voltant d'un tema que hauria d'haver-se contemplat des del primer moment com una autèntica qüestió d'estat i no com una eina de confrontació capaç de crear tensió fins a límits absurds a una societat que tradicionalment és oberta i tolerant.

Per al nostre grup és molt important constatar que els objectius darrers que inspiren els models de protecció estan clarament defensats en el text de la nova llei, sense lloc per a cap tipus d'ambigüitat. En conseqüència tenim la plena seguretat que amb la norma que confiam que s'aprovi no hi haurà cap casta de dubtes sobre l'eficàcia dels mecanismes de protecció que l'administració autonòmica, competent en aquesta matèria, posarà en marxa per defensar el nostre patrimoni natural. Aquest és el compromís del conseller de Medi Ambient i nosaltres estam ben convençuts que es complirà.

El que no vol el Partit Popular és la fórmula que l'esquerra aplicava de total protecció per als parcs naturals sense saber com es gestionarien, i sense tenir en compte la resta de territoris, ni sense tenir en compte els ciutadans. Sr. Conseller, jo no sé amb quins propietaris es devien reunir anteriorment, però jo el que veig a la premsa, que aquí també hem tret qualque retall -jo també en tenc-, el president de l'Associació de propietaris de finques rústiques de Balears va dir: "*Jamás llegué a conocer a Margalida Rosselló, mientras que Jaume Font ha tenido el gran detalle de pedirnos nuestra opinión*", i açò ho demostra també la quantitat de reunions que durant un

any ha fet vostè, Sr. Conseller, amb unes 100 entitats i amb més de 37 o 40 reunions amb totes aquestes entitats, com he dit.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Açò ara ha canviat el cent per cent; no tan sols ha canviat el tarannà del Govern, que ja ho demostrat amb aquestes reunions i amb la manera de fer política mediambiental, sinó amb la filosofia de les polítiques protectores. Ara no es plantegen aquestes polítiques en negatiu com fins ara; no demanam perdó, però ho plantejam en positiu i no ho feim com si fos un càstig el medi ambient, ho feim perquè és una política per beneficiar tots els ciutadans, no només els propietaris sinó tots perquè puguem gaudir del medi ambient. Sinó tot al contrari, el que volem donar és un valor d'ús a unes propietats que tots sabem que no tenen valor dins el mercat, estan condemnades a deteriorar-se tant ecològicament, com paisatgísticament, com agrícola. Per açò, Sr. Conseller, vostè du una política excel·lent que prest donarà -no ho dubti- molt bons resultats. Els 30 diputats d'aquí del Partit Popular n'estam totalment convençuts.

Des del Grup Parlamentari Popular... Sí, pot estar segura, pot estar segura, i ho dic ben de ver, que estam convençuts, perquè la política que du el Govern ara és excel·lent.

Des del Grup Parlamentari Popular els felicitem, a vostè i a tot el Govern encapçalat pel president Matas, per dissenyar aquesta llei que donarà incentius, que defensarà al cent per cent el patrimoni ecològic i paisatgístic sense imposicions, sense confiscacions, i que aconseguirà una entesa i una sintonia total entre allò públic i allò privat. Com bé ha dit vostè moltes vegades nosaltres tenim un gran respecte per la propietat privada i no ens empegueïm de defensar-la, sinó més bé al contrari: els implicam i els deixam formar part d'aquest engrescador projecte de llei.

Per tant rebutjam les esmenes a la totalitat que presenten els grups Socialista i Esquerra Unida i Els Verds, i constatem també el nostre rebuig a una manera d'entendre la protecció dels espais naturals que, com molt bé ha recordat vostè, Sr. Conseller, parteix d'uns plantejaments ideològics que un partit de centre reformista i liberal com el Partit Popular mai no pot acceptar, bàsicament perquè atempten contra una visió oberta, participativa i dinàmica de la societat illenca. La seva visió de la societat és, de fet, radicalment contrària del que nosaltres defensam, com he dit fa un moment, perquè nosaltres creim en les persones i en els mecanismes de consens social, entre elles, fins i tot, quan defensen interessos diferents. Ells, en canvi, opten per una política d'imposició per a la qual mai no ens tindran al seu costat.

Res més. Només diré que, al marge de matisacions tècniques que podrem analitzant durant el debat en ponència, crec que resumesc avui aquí el pensament del meu grup quan exprés el nostre suport al conseller de Medi Ambient i al Govern en la defensa d'una norma que sense cap dubte marcarà un punt d'inflexió positiu en el debat sobre protecció de patrimoni natural dins la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Assumpta Vinent. Sr. Crespí, si vol intervenir...

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc jo voldria aclarir al Sr. Conseller que no l'he volgut criticar...

(Remor de veus)

Li deman permís per dir-li que no l'he volgut criticar precisament quan és natural, que és com trob que ha de ser. Quan es posa histriònic i ja no és tan natural, llavors ja no m'agrada tant, però és una precisió de tipus teatral; per tant no forma part del debat.

El que sí li corregiré és quan llegeix la llei, perquè jo fa 22 vegades que em llegesc l'article 3.2, en el qual vostè em diu que les entitats de custòdia del territori s'hi poden veure reflectides, i jo no sé si el text que em va enviar el Parlament és el seu, però -jo confii que sí, Sr. President- però l'article 3.2 diu: "*Els propietaris i altres titulars de dret sobre terrenys inclosos en espais de rellevància ambiental han de prestar a l'Administració la col·laboració necessària*". Ah, m'ha dit 2.3; ho he sentit malament. "*L'Administració pot subscriure acords i convenis*"; home, clar, però vostè no fa cap tipus de referència, i essent un partit..., esperi que me'n recordi perquè és complicat, de centre democràtic i liberal?, o..., bé, és igual, com sigui, com sigui, és igual, una cosa així. Bé, que vostès siguin així com són, sense histriònismes, que no hagin assumit d'una manera positiva, perquè és una bona idea, és una idea que pot ser assumida per un partit com el seu, amb aquestes característiques, un partit socialista moderat europeu.

(Rialles)

Per tant jo crec que aquesta figura, que precisament neix de la iniciativa privada conscienciada mediambientalment, és a dir, no és l'Administració que ha d'anar a encaçar els propietaris, perquè aquests segur que no han vengut voluntàriament a firmar, vostè els ha hagut de moure. No, no, que venguin 25 propietaris i diguin: "miri, escolti, aquí hi ha tantes quarterades; nosaltres proposam això, això i això". Fantàstic, et lleven molta feina a l'hora de protegir el medi ambient. Això, i precisament aquestes entitats de custòdia del territori ajuden a fer això. Per tant per això nosaltres li hem proposat unes esmenes. Jo he volgut entendre...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, per favor, per favor, està en el torn de rèplica de la nostra diputada Sra. Assumpta Vinent.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Amb la intervenció del Grup Popular en el seu conjunt jo he volgut entendre que podem pactar...

(Rialles i remor de veus)

...podrem pactar algunes de les esmenes que aquest grup ha presentat, i aquesta a mi m'agradaria que fos una d'elles, perquè és un punt d'intersecció d'unes polítiques respectuosos. Vostès ho són, nosaltres també, amb la propietat privada, faltaria més. La propietat privada és un dret constitucional, és que ho hem de ser per obligació, per imperatiu legal, com diu qualcú quan jura la Constitució. Per imperatiu legal hem de ser respectuosos, i nosaltres creim que l'interès general, quan necessita perjudicar la propietat privada, ha de preveure els mitjans compensadors justs i adequats, i així funciona el món occidental.

Per tant jo esper que algunes d'aquestes esmenes... Jo comprenc que hi ha una diferència de partida, i no és una diferència de partida, com s'ha dit per part dels portaveus populars, perquè nosaltres imitem uns altres. No, no, nosaltres imitam la nostra llei estatal, una llei de l'any 89, jo no vaig més enllà. Crec que és una llei que tenia algunes coses que s'havien d'adequar perquè han passat molts d'anys, però que en el seu conjunt donava una certa resposta. Jo crec que la seva indueix -s'ha dit aquí- a determinats dubtes jurídics, o la mateixa administració mediambiental es coarta la seva possibilitat d'actuar davant d'altres legislacions, cosa que la llei estatal no fa. És a dir, el PORN que vostès facin té unes limitacions, per exemple, que són la normativa urbanística; vostès s'autolimiten la capacitat de fer un PORN com voldrien, diuen: "nosaltres el faríem però, perquè hi ha una normativa urbanística, no el podem fer perquè ens autolimitam".

Com allò del dret de tempteig i retracte. Jo entenc que no l'exerceixin, però la veritat és que la legislatura passada els únics que l'exerciren varen ser vostès, no vostès directament però amb els seus doblers una altra institució, que hi estic d'acord, hi estic d'acord, i que no s'ha d'exercir innecessàriament, és a dir, la gent ha de comprar i vendre el que vulgui. Quin és el problema del tempteig i retracte?, ningú no el diu, però és que el valor escripturat no sol coincidir amb el valor real; aquí hi ha el quid de la qüestió, però si aquí tot funcionàs amb llum i taquígrafs, a mi què m'és que em comprí el meu pis l'Estat, el consell insular o el Sr. Pere Mateu? A mi m'és igual, si em paguen el que en vull estic encantat. El que passa és que passa el que passa.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Crespí, per favor, si és tan amable.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Per tant jo esper, Sra. Portaveu del Grup Popular, ara li dic, sí, a vostè, que en ponència i en comissió podem arreglar quatre desastres que aquesta llei contempla. Moltes gràcies.

(Rialles i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sra. Rosselló.

(Remor de veus)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. No sé si són hores per discutir encara aquestes qüestions, però bé, sí que..., jo crec que ja més o manco estan dits tots els arguments que s'havien de donar, almanco els més importants crec que estan donats i repetir-los seria una redundància innecessària, tenint en compte que jo he de dir que una vegada més desgraciadament en aquest parlament s'han de tornar a sentir qüestions, sobretot per part de la portaveu del Partit Popular, qüestions que no tenen res a veure ni amb la conservació ni amb la protecció. Jo ho dic sincerament, és a dir, els únics que cerquen una eina de confrontació i que han cercat una eina de confrontació en el tema dels espais naturals han estat, entre d'altres, el Partit Popular. Els únics que varen cercar durant el pacte, la legislatura del pacte, confrontació i varen utilitzar aquest tema per intentar, a part de -desgraciadament- per donar una imatge diferent o que no tenir res a veure amb la protecció dels espais naturals però que varen fer-ho amb un ànim absolutament polític va ser el Partit Popular, i ara ho han d'arreglar de qualque manera i a posta fan aquesta llei, és així de clar, no la fan per altra cosa.

Perquè ja se'ls ha dit per activa i per passiva que el contingut d'aquesta llei no té consubstancialitat ni des del punt de vista conceptual ni des del punt de vista jurídic, i això és un parlament. Vostès ho varen utilitzar com a eina política, i si no ho puc recordar a molts dels que estan aquí asseguts, que eren precisament els que encapçalaven moltes mentides d'aquestes, i a més les ha tornades a repetir aquí la portaveu del Partit Popular.

Jo he de dir un parell de coses perquè crec que és important, perquè teòricament qui governa ha de tenir una miqueta, com a mínim, d'història, i ha de saber on es troba perquè si no estam a un altre món. Miri, l'única eina utilitzada per a la protecció dels espais naturals que va fer el pacte i que també va fer el Partit Popular abans d'aquesta legislatura va ser la Llei 4/89. Tota la resta és únicament i exclusiva pervertir totalment el que significa la protecció. Ho va fer el Partit Popular amb la declaració de Mondragó, amb la declaració de S'Albufera; ho va fer el Sr. Matas quan era ministre amb la declaració de parcs nacionals; i ho fa ver el pacte amb la declaració del parc natural de Llevant i el de Cala d'Hort. Per tant tota aquesta confiscació, totes aquestes històries, per favor!, és que jo crec que han de ser un poquet seriosos, com a mínim dins el Parlament.

En segon lloc jo també crec que continuant amb aquest suposat tarannà no fan cap favor a la protecció. Si el conseller, el president, suposadament, perquè a més té una història referida al medi ambient, tot el Govern té com a eix fonamental la conservació del medi ambient, no li facin mal. Ja sé que em volen, a mi, fer el que sigui; bé, però no li facin mal, per una raó: perquè estan posant, estan desqualificant el que és la protecció del medi ambient.

(Remor de veus)

Miri...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies. Miri, jo crec que l'únic que vostès volen, i és una qüestió que està claríssima en aquesta llei, està claríssima a la llei, i si no llegeixin-la, perquè jo crec que ningú no l'ha llegida, crec que només l'hauem llegida els que estam a l'oposició, aquesta llei està molt clar que intenta rebaixar o parèixer que rebaixa les mesures de conservació dels espais naturals, i jo crec que en aquest sentit, per tant, és en el que ens hem de centrar.

Nosaltres també hem presentat tota una sèrie d'esmenes que esperem que efectivament almanco alguna es pugui no només discutir, sinó que es pugui acceptar, perquè voldríem millorar aquesta llei que nosaltres, com hem dit i tornam dir, creim que és fonamental.

Però el que no podem de cap manera, i això Sra. Vinent li podria (...) retalls de premsa, Sra. Vinent, ja que li interessen tant, que no els tenc aquí però si vol els hi puc dur, així de munts de totes les reunions que va fer la Conselleria de Medi Ambient anterior precisament per evitar o per parlar amb els propietaris. La primera conselleria, el primer govern que es va preocupar dels propietaris va ser el govern del pacte, el primer govern que va fer una feina...

(Remor de veus)

...de protecció dels espais naturals, de gestió, va ser el pacte, els agradi o no els agradi, i així el primer que vostès varen fer va ser desprotegir, desprotegir. Això és el que vostès varen fer, i el que a més ara, no sabem què faran perquè encara no ho sabem, ja veurem si arriben a protegir qualque cosa. No han dit aquí totes unes eines que estaven mig fetes, per exemple per protegir les zones humides que no vàrem tenir temps; no les han duites, esperarem si qualque dia les duen. La xarxa Natura 2000 a mi m'agradaria dir-los-ho, al Sr. Font: miri, segur que es va trobar l'anterior govern amb una carta d'Europa que efectivament deia que el que havia presentat el juny del 99 el Partit Popular a l'Estat espanyol i que després havia arribat a Europea era absolutament insuficient, i per tant a corre-cuita va haver de fer el pacte i va deixar després una sèrie de serrells que ara el Sr. Font s'apunta com si fos el més proteccionista de tots.

Sr. Font, hem de ser seriosos, aquí, hem de ser seriosos perquè estam parlant amb seriositat. Si vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Margalida Rosselló, a part que se li acaba el temps, està en el torn de rèplica de la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, sí, vaig acabant. Vaig acabant.

(Remor de veus)

És a dir, vegem, Sra. Vinent, o si és el Partit Popular. Estic acabant. Aquesta llei, els agradi o no els agradi no és una llei per a la conservació, és una llei que allò que pretén és ser molt més laxa del que és en aquest moment fins i tot, com dic, la legislació autonòmica que existeix de DOT i LEN referida a espais naturals, i per tant en aquest sentit el que vostès volen és molt clar: parèixer que protegeixen però a l'hora de la veritat precisament sí que efectivament tendran un percentatge per dir, però no podem dir, almanco fins ara no ho podem dir, és que realment hi ha una protecció efectiva d'aquests espais naturals, perquè protegir una espècie, protegir un hàbitat, efectivament és un tema complicat, però és un tema que s'ha de fer perquè si no el territori i sobretot els nostres recursos naturals cada vegada són més minsos.

Si vostès ho volen fer facin-ho, com dic, amb seriositat i complint les lleis, i fent sobretot que tota la discussió sobre el tema de biodiversitat i de conservació dels espais naturals no se'n vagi enrere per una espècie de mania que tenen vostès al que va fer l'anterior pacte.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló.

(Remor de veus)

Per fixar posicions, el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per fixar la posició d'Unió Mallorca en aquestes dues esmenes a la totalitat presentades pel Grup Socialista i per Els Verds.

Sra. Rosselló, en una cosa estic d'acord amb vostè -només en una, eh?- i és que aquestes no són hores, aquestes no són hores.

Nosaltres des d'Unió Mallorca no votarem l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialista precisament pels arguments emprats per vostè, Sr. Crespi. Vostè ens ha dit aquí que a la llei que presenta el Govern es dona una prioritat a l'ordenació del territori, i com que es dona una prioritat a l'ordenació del territori i no a la protecció del medi natural, "pensam -ha dit vostè- que aquest és un argument suficient per no aprovar la llei", i nosaltres pensam que és al revés: aquest ja és un argument per donar suport a aquesta llei. És a dir, si començam a fer ordenacions del territori i a més a donar als consells la potestat -als distints consells, al de Menorca, al d'Eivissa i Formentera i al de Mallorca- potestat per ordenar el territori però els anam llevant bocinets, ara un port, ara un aeroport, ara un parc, ara un no sé què, què quedarà per ordenar? Per això pensam que és important que hi hagi coordinació amb les dues àrees.

Sra. Rosselló, nosaltres no donarem suport a la seva esmena a la totalitat precisament pels arguments que vostè ha dit. A mi

em sorprenia, quan escoltava la seva intervenció, "seny, confusió -aquesta llei-, rebuig -aquesta llei-", i vaja, li puc assegurar que l'he llegida. Jo crec que per ventura s'hauria de demanar, Sra. Rosselló, a veure si, quan diu vostè que aquesta llei espantarà els ciutadans, a veure si la passada legislatura després de la feina del pacte va ser un mèrit del PP guanyar les eleccions o un demèrit de qualcú perdre-les a determinades zones. Jo crec que tots hauríem de fer un poc de *mea culpa* i de crítica constructiva, sobretot per millorar en el futur.

Què pretén aquesta llei?, i nosaltres li donarem suport i per això no donarem suport a la seva esmena a la totalitat. Pretén un concepte que tothom s'omple la boca en dir-lo: sostenibilitat. Però què és la sostenibilitat? És compatibilitzar la protecció del territori, que és molt desitjable, i el desenvolupament humà i econòmic de la gent, i aquest equilibri és el que pretén la sostenibilitat. Nosaltres valoram positivament aquest projecte de llei presentat pel Govern perquè implica els ciutadans, perquè té en compte els ajuntaments, té en compte els consells i té en compte els ciutadans i els propietaris; perquè, com ja venia dient la passada legislatura en aquest parlament, és una llei autonòmica, i ja està bé que una llei estatal sigui la que ens reguli, i nosaltres veníem demanant que hi hagués una llei autonòmica -bé, Sr. Conseller, per presentar-la-; perquè respecta les competències d'ordenació territorial que aquest parlament ha donat als distints consells; perquè preveu, com també demanava Unió Mallorca, que l'aprovació de les figures de protecció sigui feta per llei d'aquest parlament, i això figura -ja sé que a vostè no li agrada, però a nosaltres, a Unió Mallorca, sí que ens agrada-; i perquè en cas que no se segueixi l'aprovació per una llei del Parlament, es preveu per a finques públiques o per a privades a les quals els propietaris estiguin d'acord amb la creació dels parcs naturals.

Per això des d'Unió Mallorca no donarem suport a les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Socialista i per Els Verds. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per a les votacions. Passam a votació.

22 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció. Per tant queden rebutjades les dues esmenes a la totalitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS